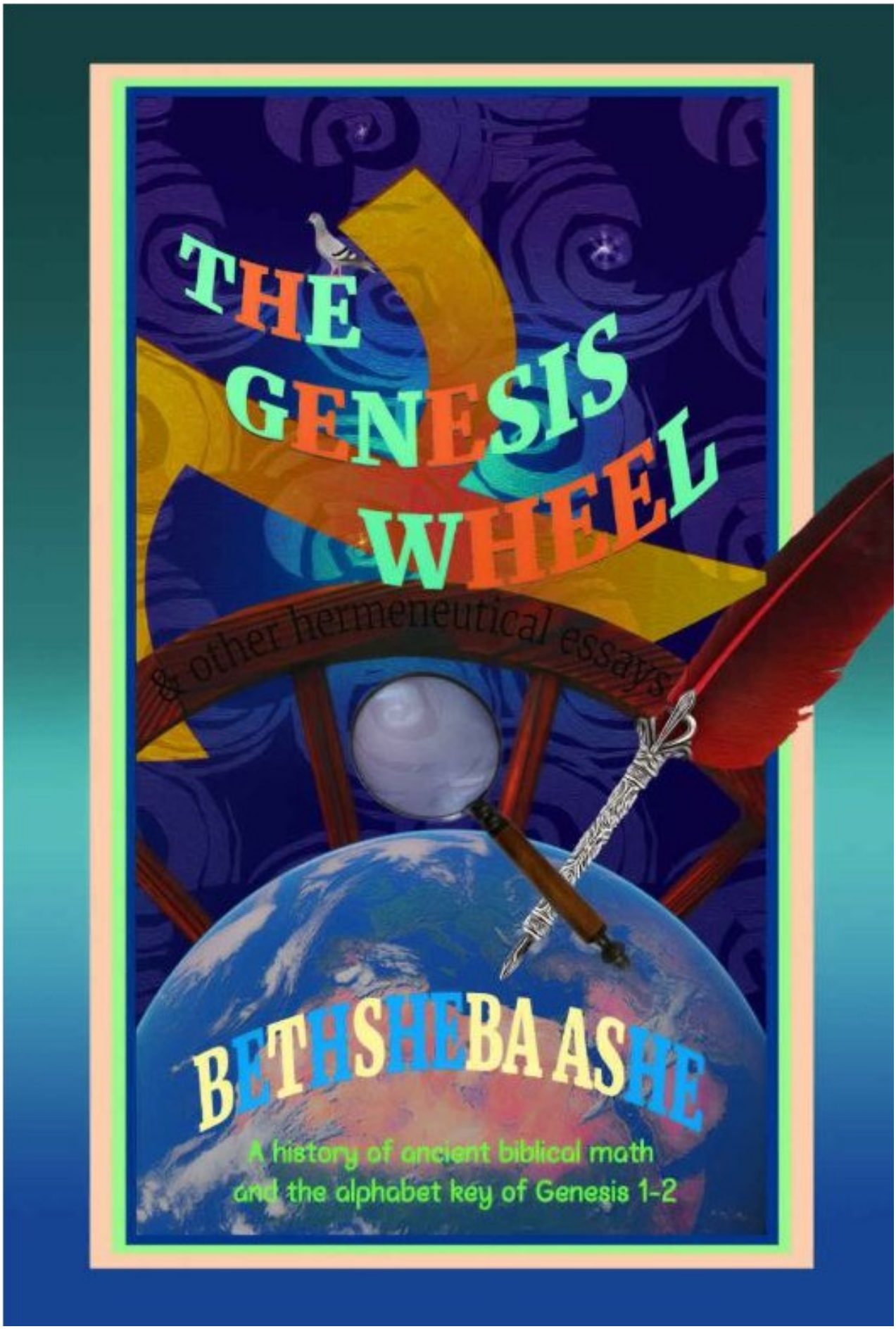
THE GENESIS WHEEL
& other hermeneutical essays
BETHSHEBA ASHE
A history of ancient biblical math
and the alphabet key of Genesis 1-2

Roata Genezei
& alte eseuri hermeneutice

BETHSHEBA ASHE

Copyright © 2019 Bethsheba Ashe
Toate drepturile rezervate.
Pentru comentarii și întrebări vă rugăm să scrieți la: bethshebaashe@gmail.com ISBN: 9781077275379

DEDICAȚIE

Această carte este dedicată tuturor oamenilor care m-au învățat că, uneori, singura cale de a câștiga este să înveți să pierzi, dar mai ales lui Steven Ashe pentru că m-a învățat că dragostea adevărată nu doare.

I SUBSTRATUL GEMATRIEI

Atitudinea academică predominantă față de gematrie este presupusă de scurta pagină despre aceasta de la biblioteca online a Universității Yale:

»În timp ce mulți batjocoresc folosirea acestui "joc de cuvinte drăguț" ca mijloc de explicare a Bibliei, mulți cabaliști - mistici evrei care găsesc o mare putere în spiritualitatea cuvintelor - îl consideră o formă validă de interpretare biblică«. ([1])

În general, arheologii și epigrafologii nu au apreciat încă modul în care gematria îi poate ajuta să înțeleagă mai bine Orientul Apropiat antic, iar gematria biblică este adesea caracterizată în mod eronat ca fiind ceva de natură liminară. Cu toate acestea, există autori respectați și credibili care sfidează atitudinea disprețuitoare predominantă în general față de acest subiect și care tratează gematria ca pe un produs al erudiției antice, mai degrabă decât ca pe un misticism.

Victor Hurowitz evidențiază "principii numerologice în organizarea cărții [de Proverbe]" și demonstrează că Gematria are precedente mesopotamiene ([2]). Israel Knohl afirmă că "nu este exclus ca această tehnică să fi fost deja cunoscută în perioada biblică și să fi fost folosită în mod specific în contexte religioase" ([3]), și a emis ipoteza că "faptul că reprezentarea valorilor numerice ale literelor nu este demonstrată în uzul mundan în Israelul antic înainte de perioada elenistică poate indica posibilitatea ca această metodă să fi fost mai întâi o cunoaștere secretă sacră, păstrată în cercuri închise" ([4]). Stephen J. Lieberman scrie că "trebuie să admitem că este posibil ca astfel de tehnici să fi fost folosite în textele biblice. Mijloacele erau disponibile și, dacă exista dorința, era cu siguranță posibil ca mesaje ascunse să fie introduse în Biblie ([5]).

Acești autori resping ideea că Gematria a fost ceva moștenit de la greci, deși Lieberman credea că orice conținut ascuns în Biblie ar putea rămâne nedeterminat fără comentariile ebraice și apropiate scriitorilor biblici. După cum vom demonstra în această lucrare, această ultimă opinie a fost mai pesimistă decât era necesar și, cu următoarea reconstrucție a instrumentelor exegetice ale scriitorilor biblici, putem dovedi în mod concludent că izopsifia greacă din Noul Testament își datorează providența Gematriei biblice ebraice. Este un merit al vigilenței și erudiției tuturor acestor persoane faptul că au reușit să pună cap la cap indiciile disparate care conduc la punctul de vedere corect, chiar și fără a cunoaște sistemul numeric corect folosit de autorii biblici.

Acest scurt studiu va demonstra metodele prin care scribii biblici practicau gematria în Orientul Apropiat antic. Prin utilizarea acelorași valori de gematrie pentru literele cunoscute de scribii biblici, cum ar fi Ezechiel sau Ioan, a fost posibilă reconstituirea metodelor și convențiilor utilizate pe scară largă de scriitorii biblici. Aceste valori de gematrie biblică sunt diferite de cele înregistrate în mod deschis în Talmud, în Mishnah și în diverse texte cabalistice. Până în prezent, orice studiu academic al gematriei a folosit valorile incorecte ale literelor, ceea ce este (pentru a împrumuta o metaforă de la Origen) ca și cum ai pune cheile greșite într-o ușă încuiată.

Gematria biblică ar trebui privită ca o matematică antică, practicată într-o perioadă

1 Despre Gematria. (2017, 24 iulie). Recuperat de la https://web.library.yale.edu/eataloging/hebraiea/about-gematria

2 Hurowitz, V. (2012). Proverbe: Introducere și comentariu, Miqru LeYisruel, vol. 1-2 (în ebraică). Tel Aviv: Am Ove: Ierusalim: The Magnes Press of the Hebrew University.

3 Knohl, I. (n.red.). VERSIUNEA ORIGINALĂ A RELATĂRII PREOȚEȘTI A CREAȚIEI ȘI SEMNIFICAȚIA RELIGIOASĂ A NUMĂRULUI OPT ÎN BIBLIE. Universitatea Ebraică din Ierusalim, (Proiect).

4 Knohl, I. (2012). Arhitectura sacră: The Numerical Dimensions of Biblical Poems. Vetus Testamentum, (62), 189-197.

5 Lieberman, S. J. (1987). A Mesopotamian Background for the So-Called Aggadic "Measures" of Biblical Hermeneutics? Hebrew Union College Annual, 58,157-225.

anterioară inventării notației matematice, cu logica limbii folosită în locul acesteia. Scriitorii biblici au folosit o serie de metode sofisticate de gematrie pentru a codifica mai multe domenii de informații. De cele mai multe ori, informațiile încorporate sunt tipologice sau încorporate ca o reverență față de Dumnezeu, dar uneori sunt incluse și forme mai prozaice de informații; cum ar fi numărul de zile dintr-un an, sau zilele din timpul verii, sau numărul de trupe trimise în luptă, și tocmai pentru că gematria transmite informații de acest tip ar trebui să fie de interes pentru arheologi și epigrafiști, și nu doar pentru antropologi. De asemenea, cercetătorii trebuie să fie conștienți atunci când textul este condus de gematrie, astfel încât să poată cântări cât de relevant sau de util este cu adevărat textul deschis pentru ei, iar acest lucru este crucial atunci când vine vorba de datarea și verificarea evenimentelor istorice.

2 GEMATRIA BIBLICĂ

Gematria este arta scrierii și citirii unui text alfanumeric, adică a unui text scris cu dubla intenție de a avea un conținut semnificativ atât din punct de vedere verbal, cât și matematic.

Gematria biblică folosea convenții de limbaj pentru a descrie modul sau logica de calcul (+, /, * etc.) într-o perioadă anterioară inventării unor notații matematice speciale. Cuvinte precum **הנה**, care se traduce de obicei prin "Iată!", există pentru a indica faptul că gematria este prezentă ulterior în text. Expresiile "În zilele", "Și a văzut" sau "Și a spus" sunt de asemenea indicatori. Cuvintele **את** și **ואת** (**et**, și **v'et**), pe lângă faptul că funcționează ca markeri de obiect, semnifică de obicei adunare în gematrie, deși, pentru a fi riguroși din punct de vedere tehnic, ele semnifică calcul. În cazuri rare, acest calcul poate fi în schimb o scădere.

Cuvântul **כל** (însemnând "toate") îi semnalează cititorului să numere totul după el. Cuvântul **על** (însemnând "pe" sau "la") indică faptul că valoarea unui cuvânt face parte din valoarea altui cuvânt și că, de obicei, acesta este sustras. De exemplu, atunci când "și întunericul" se află pe "fața adâncului" în Geneza 1:2, scădem "și întunericul" din "fața adâncului" și adăugăm valoarea cuvântului "lumină" pentru a afla numărul 365 (zile pe an). Conform convențiilor gematriei biblice, valorile verbelor tind să fie omise cu excepția cazului în care semnalul **כל** este semnalat în expresie.

Gematria este scrisă cu un anumit set de numere și citită folosind exact același set de numere. Argumentul conform căruia "nu contează cu adevărat ce set de numere folosești", provine din eroare, care constă în a crede că gematria este ceva impus textului de către cititor, mai degrabă decât o caracteristică inerentă a textului, care a fost pusă acolo în mod deliberat de către autorii săi. Dacă scopul textului este de a vă spune că există 365 de zile într-un an, dar setul dvs. de numere incorect vă dă un rezultat diferit, atunci nu ați primit și nici nu ați înțeles sensul textului.

Sistemul numeric al gematriei biblice este foarte asemănător cu gematria standard (Mispar Ragil), iar 20 dintre cele 22 de litere poartă valorile exacte. Formele finale ale literelor dețin aceleași valori ca și omologii lor normali, așa cum ne-am aștepta de la un sistem inerent scrierii paleo-ebraice și, eventual, de la un set de numere distincte în cadrul scrierii protoconsonantice:

Mispar Ragil:

א=1 ב=2 ג=3 ד=4 ה=5 ו=6 ז=7 ח=8 ט=9 י=10 כ=20 ל=30 מ=40 נ=50

ס=60 ע=70 פ=80 צ=90 ק=100 ר=200 ש=300 ת=400 ך=20 ם=40 ן=50

ף=80 ץ=90

Cheia gematriei biblice:

א=1 ב=2 ג=3 ד=3 ה=4 ו=5 ז=6 ח=7 ט=8 י=9 כ=10 ל=20 מ=30 נ=40 ס=50 ע=60 פ=70 צ=80 ק=90 ר=100 ש=200 ת=300 ך=20 ם=40 ן=50 ף=80 ץ=90

Isopsefia biblică:

α=1 β=2 γ=3 δ=4 ε=5 ϝ=6[6] ζ=7 η=8 θ=9 ι=10 κ=20 λ=30 μ=40 ν=50 ξ=60 ο=70 π=80 ρ=100 σ=200 τ=3 υ=4 φ=20 χ=40 ψ=50 ω=80 ϛ=200 ϟ=90 ϡ=90

([6])

Pentru a ajunge la aceste valori, valorile Isopsefiei Standard sunt ajustate pentru a se potrivi cu omologii lor din Gematria biblică, și astfel folosim versiunea extinsă a Standardului (care are formele finale ale literelor care se extind până la sute) ca o cheie.

De exemplu: pentru că Gematria Standard (SG) are Shin ca fiind 300, dar Gematria Biblică îl numără pe *Shin* cu valoarea 3, atunci Grecul *Tau* este ajustat la 3 în loc de 300; și pentru că (SG) numără *Peh sofit* ca fiind 800, dar în Gematria Biblică (BG) sofit-urile au aceleași valori ca și literele normale, astfel încât Grecul *Omega* este numărat ca fiind 80 în loc de 800; și pentru că *Kaph sofit* este 500 în (SG), dar este 20 în (BG), atunci *Phi*, care are valoarea Isopsefiei Standard de 500 este ajustat pentru a avea valoarea 20.

Datorită faptului că nu există o relație naturală între literele grecești *Phi* (20) și *Kappa* (20), așa cum există pentru *Kaph* și *Kaph sofit*, care este aceeași literă, singura diferență fiind că *Kaph sofit* apare la sfârșitul unui cuvânt, rezultă că Gematria biblică a fost transpusă în alfabetul grecesc și nu invers. Isopsefia standard poate fi convertită în izopsefia biblică urmărind modul în care Gematria biblică a fost transformată în Gematria standard, dar Gematria standard nu poate fi convertită înapoi în Gematria biblică prin simpla comparație a izopsefiei standard cu izopsefia biblică, ceea ce dovedește în mod concludent că izopsefia biblică a apărut din Gematria biblică.

Pentru a încerca să trec pragul îndoielii rezonabile cu privire la prezența gematriei în Biblie, am prezentat 21 de exemple de gematrie la fața locului, dar și în unele surse externe. Am adunat două seturi de date; primul set este alcătuit din exemple relativ simple de gematrie biblică sau de izopsefie, în timp ce al doilea set ilustrează exemple mai complexe care pot combina un anumit element de ghicire logică cu limbajul. Am încercat să ofer o traducere cât mai apropiată de cuvânt cu cuvânt, dar acest lucru face ca Tanakh să sune ca Yoda (un personaj din Războiul Stelelor) pentru vorbitorii de limba engleză.

O aplicație online a fost codificată pentru a calcula exclusiv cu gematria biblică. Sunteți încurajați să o folosiți pentru a verifica aceste exemple sau pentru a face propriile cercetări.

Utilizatorii de telefoane mobile ar trebui să folosească în schimb al doilea link.

https://www.shematria.com

https://shematria.pythonaywhere.coni

Această aplicație este o resursă a comunității și nu există taxe asociate cu utilizarea ei și nu se solicită informații personale.

6 Multe mulțumiri lui Israel Cohen pentru că a arătat că greaca a pierdut sunetul W al acestei litere și astăzi nu mai este folosită decât pentru numărul 6.

3 DINCOLO DE ORICE ÎNDOIALĂ REZONABILĂ

a) Geneza l:l:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ

1. La început a creat Elohim cerurile și pământul.

בראשית. (86) + אלהים (98) + השמים (296) + הארץ (220)700 =

La început + Elohim + Cerurile + Pământul = 700.

אלהים. (98) + השמים (296) + הארץ (86) 480 =

Elohim + Cerurile + Pământul = 480.

b) Maleahi4:6

[Ultimul verset din Tanakh]:

והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם פן אבוא והכיתי את הארץ חרם

Și el va întoarce inima părinților către copii și inima copiilor către părinții lor, ca nu cumva să vin și să lovesc pământul cu blestem.

לב. + אבות + בנים = 147

Inima (32) + a părinților (13) + a fiilor (102) = 147.

ולב + בנים + אבותם= 193.

Și inima (38) + a fiilor (102) + a părinților lor (53) = 193.

מלאכי + והכיתי + הארץ + חרם = 700.

Malachi + și loviți + pământul + cu un blestem = 700.
700 - 147 - 193 = 360.

c) Geneza 1:2-3:

והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים
ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

Și pământul era fără formă și gol și întunericul era pe fața adâncului. Și spiritul Elohim plutea pe fața apelor.
Și a zis Elohim: "Să fie lumină", și a fost lumină.

והארץ + היתה + תהו + ובהו = 360.

Și pământul (302) + era (24) + fără formă (15) + și gol (19) = 360.

פני תהום - וחשך + אור = 365.

Fața adâncului (195) - și întunericul (37) + lumina (207) = 365.

d) Geneza 17:5:

ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך

Şi nu se va mai numi numele tău Avram, şi va fi numele tău Avraam; ca tată multe neamuri va face.

אברהם. = 248

Avraam = 248.

המון גוים נתתיך. = 248

Multe (101) + națiuni (59) + vor face (88) = 248

e) Zilele săptămânii

ראשון + שני + שלישי + רביעי + חמישי + שישי + שבת = 777.

Prima + a doua + a treia + a patra + a cincea + a șasea + a șaptea = 777.

f) Ezechiel 28:13:

בעדן גן אלהים היית כל אבן יקרה מסכתך אדם פטדה ויהלם תרשיש שהם
וישפה ספיר נפך וברקת וזהב מלאכת תפיך ונקביך בך ביום הבראך כוננו׃

În grădina Edenului Elohim s-a făcut toată piatra prețioasă care te acoperă cu Sardius, Topaz și Diamant, Beril, Onyx, și Jasp, Safir, Turcoaz și Smarald și Aur, iar lucrarea tamburinelor și a fluierelor tale în tine în ziua în care ai fost creat au fost pregătite.

ונקביך תפיך וזהב וברקת נפך ספיר וישפה שהם תרשיש ויהלם פטדה אדם =
1740.

Sardius + Topaz + și Diamant + Beril + Onxy + și Iaspis + Safir + Turcoaz + și Smarald + și Aur + din tamburinele + și din fluierele tale = 1740.

"În ziua în care ai fost creat" este codul pentru a șasea zi a creației (când au fost creați oamenii), și deci: 1740 / 6 = 290, ceea ce înseamnă numeric identic cu "**צר**" Tyr, (care este subiectul lamentației).

g) Ioan 21:10-11

Gematria biblică nu se limitează la Tora, ci apare în Noul Testament creștin. Valorile literelor ebraice au fost portate în scrierea greacă, cel mai probabil de către primii creștini gnostici. A fost o chestiune de speculație de ce exact 153 de pești au fost prinși de ucenicii lui Isus, așa cum ne spune Ioan evanghelistul, iar răspunsul este oferit de Gematria, care atunci când este folosită în scrierea greacă este numită Isopsefie.

λεγει αυτοις ο Ιησους. Ενεγκατε απο των οψαριων ων επιασατε νυν.
ανεβη Σιμων Πετρος και ειλκυσεν το δικτυον εις την γην μεστον ιχθυων
μεγαλων εκατον πεντηκοντα τριων και τοσουτων οντων ουκ εσχισθη το
δικτυον.

Isus le-a spus „aduceți peștii pe care tocmai i-ați prins”. Așa că Simon Petru a plecat și a târât plasa la pământ. Era plin de pești mari, 153. Și deși erau atât de mulți, plasa nu era ruptă.

153 + Ιχθυων + μεγαλων + δικτυον + γην = 777

153 + pește + mare + plasă + pământ = 777.

Mai general:

Ἰησοῦ Χριστοῦ = 719.

Iisus Hristos = 719 și este semnificativ pentru că la fiecare douăsprezece ore acționarea orelor și a secundelor unui ceas analogic se aliniază exact de 719 ori, iar în Ioan 11:9 scrie: Isus a răspuns: „Nu sunt douăsprezece ore de lumină? Dacă umblă cineva ziua, nu se va poticni, pentru că vede prin lumina lumii acesteia.

719 este, de asemenea, valoarea lui **δεξιας αστερων** (stele din mâna dreaptă). În Apocalipsa 1:20, versetul se referă la șapte stele „pe care le-ați văzut la dreapta mea", iar aceasta poate fi o referință codificată care indică faptul că vizitatorul spiritual al lui Ioan este Isus.

h) Exod 14:20:

ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה
ולא קרב זה אל זה כל הלילה

Și a venit între tabăra Egiptului și tabăra lui Israel; și era nor și întuneric, dar a luminat noaptea. Astfel, unul nu s-a apropiat de celălalt toată noaptea.

(מצרים [Egypt] 380 / 2) + (ישראל [Israel] 244 / 2) + 217 הענן והחשך
[nor și întuneric] + 217 ויאר [a luminat] – 80 הלילה [noaptea] = 666.

i) Geneza 21:33:

ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם

Și a plantat un tamarisc în Beer-Șeba și a numit acolo în numele YHVH AL HaOlam.

ויטע אשל בבאר שבע שם בשם יהוה אל עולם. = 777

Și a plantat un tamarisc în Beersheba, acolo, în numele YHYH AL HaOlam = 777.

j) Geneza 25:27:

ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים:

Așa au crescut băieții: Esau a fost un vânător iscusit, un om al câmpului, iar Iacov un om pașnic, care trăia în corturi.

עשו. + ציד + יעקב = 365

Esau + Vânător + Iacob = 365.

k) Liber Ararita versetul l:

אחד ראש: אחדותו ראש ייחודותו: תמורתו אחד. = 777

AChD RASh: AChDVThV RASh YYChVDVThV: ThMVRThV AChD
Unu este Începutul Său; unu este Individualitatea Sa; Permutarea Sa Unu!

Aleister Crowley a descoperit Gematria biblică în 1900 și a transpus-o în alfabetul latin pentru a o folosi în limba engleză. Cu toate acestea, în acest exemplu, el folosește Gematria direct cu scrierea ebraică transliterată, pe care o dă în Sepher Sephiroth.

1) Gematria biblică în Talmud:

מנסעף צק רשת אב = 700.

Acestea sunt literele dintre Lamed și Gimel. Potrivit lui Rav Shmuel Baruch Ganot Shlita, acesta este motivul pentru care Lag Ba'Omer (festivalul evreiesc al focului de tabără) este numit astfel, în loc să fie Gal Ba'Omer.

m) Geneza 6:2:

ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו

Și a văzut fiii elohim că fiicele oamenilor erau frumoase, iată că au ales neveste dintre toate.

Cu Gematria standard, cuvântul ebraic pentru "fiice" are valoarea Gematria de 458, iar cuvântul ebraic pentru "fii" are valoarea 62. După cum puteți vedea, cu Gematria biblică, rezultatele au o valoare egală.

בני + האלהים + בנות + האדם + כי + טבת = 310.

Fiii (62) + Elohim (91) + fiicele (62) + oamenii (50) + erau (30) + frumoase (15) = 310.

בחרו + אשר + מכל + נשים = 613.

Soții (216) + dintre toate (204) + ei (90) + au ales (103) = 613.

n) Ruth 1:2.

ושם האיש אלימלך ושם אשתו נעמי ושם שני בניו מחלון וכליון אפרתים מבית לחם יהודה ויבאו שדי מואב ויהיו שם

Și numele bărbatului Elimelec și numele soției sale Niomi și numele celor doi fii ai lor Mahon și Chilion, Efratimii din casa Betleemului lui Iuda, au plecat în ținutul Moabului și au rămas acolo.

אלימלך + נעמי + מחלון + וכליון + אפרתים +לחם + יהודה = 1000.

Elimelec (131) + Naomi (170) + Mahon (134) + și Chilion (122) + Efratimi (335) + Betleem (78) + Iuda (30) = 1000.

o) Psalmi 19:1

השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע

Cerurile vestesc gloria lui El și lucrarea lui arată firmamentul.

השמים כבוד אל ומעשה ידיו הרקיע = 700.

Cerul îl slăvește pe El și lucrarea lui este firmamentul = 700.

p) Geneza 48:14:

וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על
ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור:

Şi a întins Israel mâna lui dreaptă şi a pus-o pe capul lui Efraim, cel mai tânăr, şi mâna stângă pe capul lui Manase, încrucişându-şi mâinile pentru Manase, întâiul născut.

ישראל + אפ +מ = 365.

Israel (244) + Aph (81) + M (40) = 365.

Adăugarea primei silabe a numelor a fost indicată atunci când Israel și-a pus mâinile "pe capul" lui Efraim și Manase - aceasta a fost o referință codificată care însemna că trebuie să adăugăm "capul", adică "primul" din fiecare nume.

q) 2 Regi 2:11

ויהי המה הלכים הלוך ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל
אליהו בסערה השמים:

Şi acolo, pe când ei încă mergeau mai departe şi vorbeau şi iată: un car de foc şi cai de foc, şi despărţindu-se ei doi, s-a înălţat Ilie într-un vârtej de vânt până la ceruri.

אליהו = 52.

Ilie = 52.

רכב אש וסוסי אש = 372.

Un car de foc și cai de foc = 372.

אליהו בסערה השמים = 487.

Ilie în vârtej de vânt spre ceruri = 487.
(372 / 2) + (52 x 2) + 487 = 777

Din 2 Regi 2:9-11: 372 se împarte la doi pentru că se spune că carul și caii au fost separați între ei doi. 52 se înmulțește cu 2 pentru că Elisei cere ca Ilie să-i dea o porție dublă din duhul său și Ilie este de acord ca acest lucru să se întâmple atunci când va fi luat.

r) Ezechiel 1:10:

ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל־הימין לארבעתם ופני־שור מהשמאול
לארבעתן ופני־נשר לארבעתן

Şi asemănarea feţelor lor: faţa de om şi faţa de leu la dreapta [cuvântului] pentru ei patru şi avea faţa de bou la stânga [cuvântului] pentru ei patru şi avea faţa de vultur pentru ei patru.

Acest puzzle complex de gematrie se bazează pe cele Șapte Palate pentru rezolvarea și interpretarea sa. Ezechiel numește cele Șapte Palate "roata", iar ghicitoarea sa "o roată în interiorul unei roți" se referă probabil la litera paleo-ebraică ***teth***, care seamănă cu o roată prin forma sa. Cele Șapte Palate este unul dintre cele mai bine păstrate secrete ale Cabalei și vom explora mai târziu rolul său în iudaism și în previziunea sa; cu toate acestea, voi spune pe scurt aici că a fost sacru pentru zeul canaanit El și fiul său Hadad.

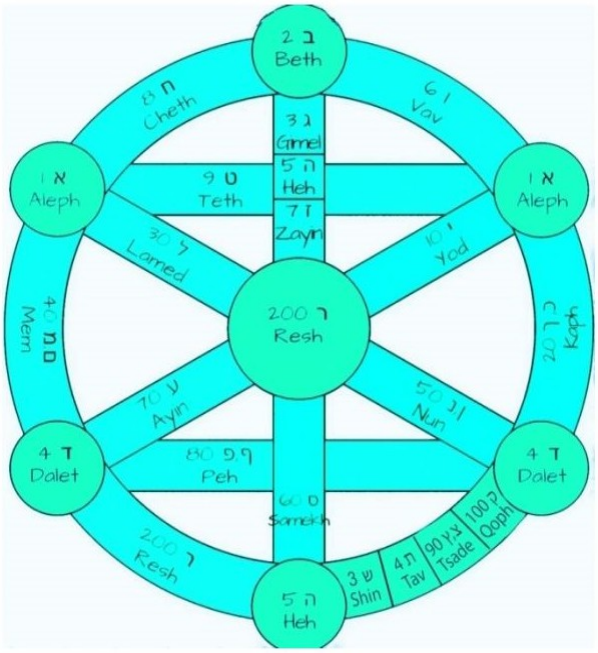

Zonele circulare din diagramă reprezintă palatele, iar zonele de legătură dintre ele se numesc căi. Porțile pentru căi se formează atunci când valoarea literei unei căi se adaugă la valoarea palatelor aflate de o parte și de alta a acesteia. Porțile pentru palate se realizează atunci când valoarea fiecărei căi de legătură și a fiecărui palat se adaugă la litera palatului.

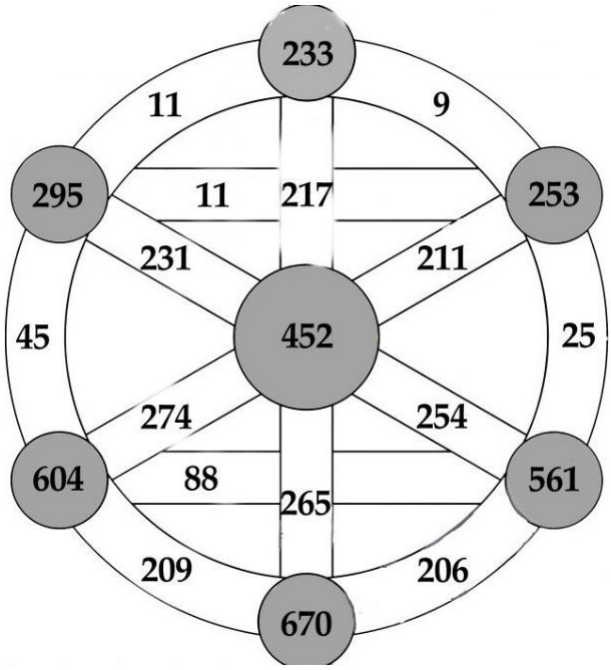

De exemplu, pentru a face poarta lui aleph (în partea dreaptă);

1 Palat al Alephului = 1
9 Calea lui Teth + 1 celălalt Aleph = 10
6 Vav-ul + 2 Palatul lui Beth = 8

20 Kaph + 4 Palatul Daleth = 24
10 Yod + 200 Palatul Resh = 210
1 + 10 + 8 + 24 + 210 = 253.

Omul, leul, boul și vulturul se raportează la diagramă în felul următor:

Omul = 45 = **אדם** = poarta lui Mem.

Leul = אריה = 216 în partea dreaptă a cuvântului = ארי = 211 (poarta căii lui Yod).

Boul = שור = 209 pe partea stângă a cuvântului = ור = 206 (poarta căii cu patru litere; (nnnn) Shin, Tav, Tsade & Qoph).

Vulturul = נשר = 253.

Prin urmare:

Omul = Poarta lui Mem.
Leul = Poarta lui Yod.
Boul = Poarta cvadruplă (שתצק).
Vulturul = Palatul lui Aleph.

Mem (40) + Yod (10) + Shin (3) + Tav (4) + Tsade (90) + Qoph (100) + Aleph (1) = 248, care este numeric identic cu valoarea lui Avraam (248) și sugerează că cele 4 ființe vii care aveau chip de om (Ez 1:5) erau asemenea lui Avraam. Acest lucru ar explica, de asemenea, de ce rabinul Shimon ben Lakish a exclamat odată: "Patriarhii ei înșiși erau Carul Divin!".

s) Apocalipsa 13:18

Ωδε η σοφια εστιν. ο εχων νουν ψηφισατω τον αριθμον του θηριου, αριθμος γαρ ανθρωπου εστιν, και ο αριθμος αυτου εξακοσιοι εξηκοντα εξ.

Iată care este înțelepciunea. Cel care are pricepere să numere numărul fiarei, număr de om, și numărul ei este șase sute șaizeci și șase.

Numărăm 1 pentru cel care are înțelegere și 3 pentru înțelegere, deoarece înțelegerea (Binah) este numele celei de-a treia sefira din diagrama Arborelui Vieții.

ανθρωπου εστιν + 1 + 3 = 666.

Un Om este + 1 + 3 = 666.

t) Geneza 17:6:

והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃

Am să te înmulţesc foarte, foarte tare, şi am să ridic din tine popoare, şi regi se vor ridica din tine.

לגוים ומלכים = 235.

Popoare și regi = 235.

Pentru a înțelege gematria acestui verset trebuie să înmulțim numele lui Avraam cu 10 pentru 2480 și să ne referim din nou la cele Șapte Palate. Aleph, Beth etc. nu reprezintă doar valoarea 1, dar atunci când sunt scrise cu caractere mari ele reprezintă miile, astfel ***Aleph*** mare = 1000, iar ***Beth*** mare = 2000, iar acest lucru este util pentru calculele care implică timpul. Când toate porțile celor Șapte Palate sunt adunate, suma totală este de 6930, adică 990 x 7, ceea ce reprezintă

doar 9 zile distanță de calculul modern de 235 de luni sinodice în ciclul *metonic*[*] de 19 ani. Atunci când Palatul lui Beth reprezintă 2.000 și nu 2, atunci totalul pentru poarta lui ***gimel/heh/Zayin*** + poarta lui ***samekh*** este de 2480.

Cele Șapte Palate sunt, de asemenea, motivul pentru care atât de multe calcule gematrice din Biblie însumează 777. Când toate porțile principale ale celor Șapte Palate pentru toate căile sunt adunate, suma este 3108, care este 777 x 4, iar atunci când roata este împărțită în 3 coloane, totalul lor = 777.

בחאמדרה + בגהזרסה + בואכדשתצקה = 777

260 + 282 + 235 = 777.

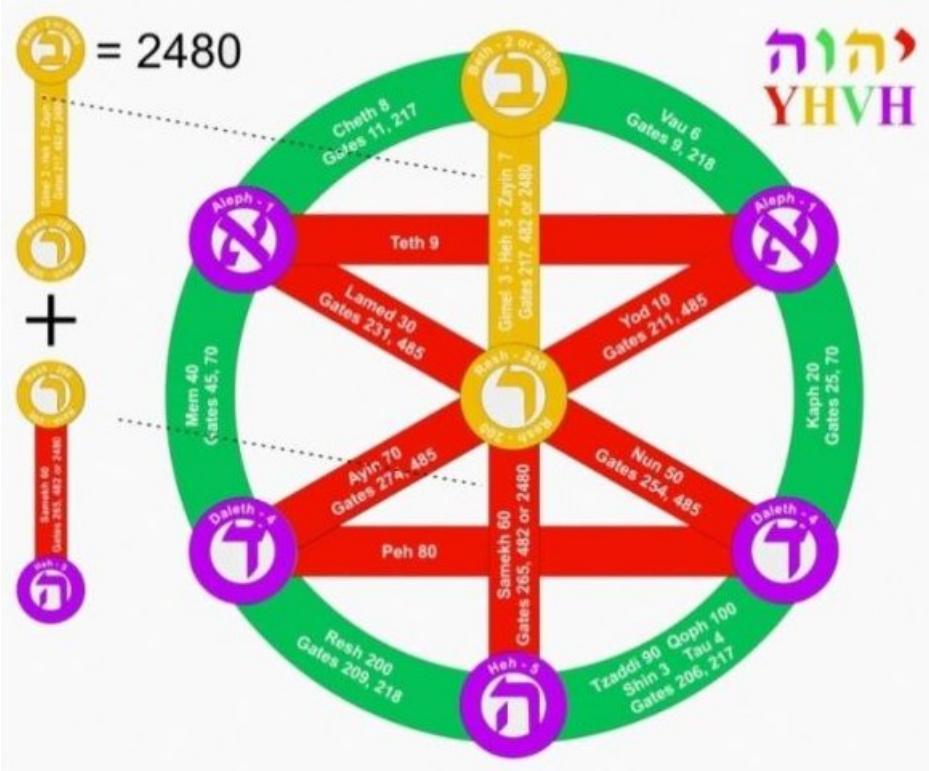

Numele lui Avraam mărit: 248 x 10 = 2480
2215 (poarta Sanctuarului interior) + 265 (SRH - Sarah) = 2480

4 SUBSTRAT

Îndrăznesc să spun că unele dintre aceste uimitoare concordanțe numerice au impresionat profund popoarele antice ca dovezi directe ale existenței unei divinități creatoare care a adus cerurile și pământul la existență conform schemei celor Șapte Palate.

Trebuie subliniat faptul că aceste 20 de exemple de gematrie și de izopsefie reprezintă doar o mică parte din bogăția de gematrie prezentă în Biblie. Gematria este intrinsecă și inerentă majorității cărților din Biblie, iar aceste texte din Tanakh au fost cel mai probabil selectate pentru a fi incluse în canon de către o școală sau o clasă de oameni care au avut o apreciere a conținutului lor ascuns. O excepție este "Cântarea Cântărilor lui Solomon" care nu pare să prezinte nicio gematrie

* Ciclul metonic sau enneadecaeteris este o perioadă de aproape exact 19 ani după care fazele lunare se repetă în aceeași perioadă a anului. Recurența nu este perfectă și, prin observare precisă, ciclul metonic definit ca 235 de luni sinodice este cu doar 2 ore, 4 minute și 58 de secunde mai lung decât 19 ani tropicali.

semnificativă, așa că trebuie să presupunem că a fost selectat pentru frumusețea și reverența prozei și alegoriei sale. Psalmii conțin gematrie, dar lucrul cu această carte îmi lasă adesea impresia că o parte din ea a fost perturbată, posibil în timpul procesului de transpunere pe muzică a versurilor.

Gematria din Tanakh începe și se termină cu valoarea 700, care are o dublă relevanță: pentru cele șapte zile ale creației și pentru cele șapte palate ale cerurilor și pământului. Faptul că valoarea gematrică 700 începe și termină Tanakh sugerează că gematria a fost luată în considerare cu atenție de către compilatorii săi, despre care se crede în general că ar fi Consiliul din Yavneh.

Suma de 480 găsită în Geneza 1:1 merită o explicație. David Miano sugerează că 480 de ani reprezintă o Eră și observă că scriitorii biblici par să fi scris sau ajustat cronologia lor deschisă pentru a se potrivi unei perioade de timp idealizate. El citează cronologia care se întinde pe o perioadă de 480 de ani între Exod (Iosif 14:10) și al 4-lea an al domniei lui Solomon, când acesta începe să construiască Templul (1 Regi 6:l)[7].

Conform 1 Regi, la 480 de ani după ce israeliții au părăsit Egiptul, Solomon a terminat Templul în 3 secțiuni, pe o perioadă de 7 ani - [6:9], [6:14], [6:38]. Totuși, o zi înseamnă 480 de minute x 3 (= 1440 de minute), deci acest lucru este tipologic pentru modul în care Dumnezeu a creat cerul și pământul într-o singură zi. Mulți autori (Hurowitz [8], Bloch-Smith [9], Mazor [10], Stager [11], Wenham [12]) au discutat despre o legătură tipologică probabilă între primul Templu și povestea ebraică a creației, văzându-l ca fiind grădina privată de plăcere a Edenului pe Pământ, dar încă nu s-a făcut un studiu complet asupra gematriei arhitectonice a Templului lui Solomon și a relației sale cu cele Șapte Palate și cu narațiunea Creației.

Baza gematriei celor Șapte Palate reflectă originea sa canaanită, numărul (31) **אל** însemnând zeul EL x 7 fiind suma totală a literelor palatelor, precum și poarta ***gimel/heh/zayin***. Literele ***Heh Daleth Daleth*** corespund cu cele trei palate inferioare pentru a forma cuvântul Hadad, care, conform textelor ciclului Ba'al din Ugarit a trăit în cele șapte palate ale tatălui său [13]. Având în vedere corespondențele porților palatelor cu ciclul metonic de 19 ani, este posibil ca canaaniții și israeliții să fi fost primii care au folosit ciclul, mai degrabă decât babilonienii.

Gematria bibliei are două litere ale alfabetului cu aceleași valori de 3 (***gimel*** și ***shin***) și 4 (***daleth*** și ***tav***), iar acest lucru rămâne pentru mine personal o curiozitate remarcabilă. Pare contraintuitivă această dublare a valorilor, iar acest lucru a funcționat pentru ca Biblia să rămână o carte închisă pentru majoritatea celor care o citesc, dar cu siguranță secretul nu poate fi fost singurul motiv pentru valorile duble ale literelor? Cu toate acestea, lingvistul amator Israel Cohen are o sugestie interesantă, subliniind că litera ***shin*** avea la origine un sunet asemănător cu cel al literei ***daleth***, iar ***tav*** ar fi putut avea, de asemenea, un sunet nu foarte diferit de cel al literei ***heh***. El scrie "a le da valoarea numerică a literelor existente cu un sunet similar ar fi rezonabil din punct de vedere matematic, mai ales dacă ar exista omofone (ortografiate în ambele sensuri) cu semnificații identice".

Această explicație plasează ***shin*** și ***tav*** spre partea din față a alfabetului, ceea ce este în concordanță cu constatările mele despre organizarea Genezei 1-2. Ar însemna că valorile originale

---

7 Miano, D. (2010). Shadow on the Steps: Time Measurement in Ancient Israel. Society of Biblical Lit.

8 Hurowitz, V. A. (2010). 'Tenth Century BCE to 586 BCE: The House of the Lord (Beyt YHWH)'. Where Heaven and Earth Meet: Jerusalem's Sacred Esplanade.

9 Bloch-Smith, E. (2002). 'Solomon's Temple: The politics of Ritual Space'. Gittlen (ed), 83-94.

10 Mazor, L. (2002). 'The correlation between the Garden of Edenand the Temple'. Shnaton. 13: 5-42.

11 Stager. (1999). 'Jerusalem and the Garden of Eden'. Eretz Israel, 183-94.

12 Wenham, G. (1986). 'Sanctuary Symbolism in the Garden of Eden Story'. Proceedings of the Ninth World Article on Jewish Studies, Jerusalem 1985, division A: The biblical period, English part: 19-25.

13 Kapelrud, A. S. (octombrie 1968). The Number Seven in Ugaritic Texts. Vetus Testamentum, 494-499.

ale lui ***shin*** și ***tav*** erau 4 și 5, schimbate mai târziu la 3 și 4 când ***shin*** și ***tav*** nu au mai sunat ca ***daleth*** și ***heh***, probabil pentru ca ordinea *alephbetului* să însumeze 217 (vezi pag. 41).

Oricât de uimitor ar părea, este posibil ca abia acum întreaga Biblie să fie deschisă unei analize amănunțite a conținutului său, iar multe interpretări tradiționale să se dovedească a fi greșite prin exegeza viitoare. Mai degrabă decât să fie o distracție drăguță sau un produs al autoamăgirii, gematria cu setul corect de numere poate oferi noi căi de explorare pentru a îmbogăți domeniul studiilor din Orientul Apropiat Antic.

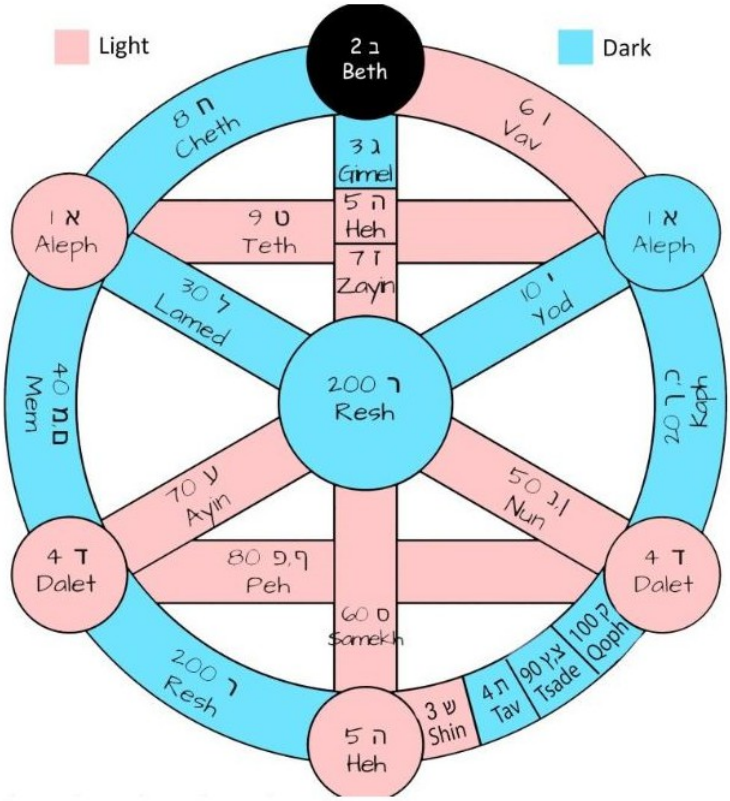

5 ROATA GENEZEI

Mitul creației din Geneză a fost întemeiat pe un cadru alfabetic care corespunde atribuțiilor literelor din cele Șapte Palate. Următoarea prezentare va analiza gematria fiecărui rând din capitolele 1 și 2 din Geneza pentru a demonstra acest fapt. Firește, acest lucru demontează inevitabil ipoteza documentară, pe care o voi aborda în discuția ulterioară.

Figura pe care o vedeți la începutul acestui capitol este cea numită cele Șapte Palate și este unul dintre cele mai mari secrete din iudaismul de astăzi.

***Gemara se întreabă**: Care este sensul continuării acestui verset: "Pentru veșminte impunătoare" Acesta este cel care ascunde chestiuni pe care le-a ascuns Străvechiul Zilelor, adică Dumnezeu. Și care sunt acestea? Acestea sunt secretele Torei, actul esoteric al Creației și actul Carului Divin, care trebuie să rămână ascunse*.

~ Pesachim. 119a. 2-5

Este străvechi de când lumea, iar centralitatea sa față de marile mistere i-a garantat o longevitate de neegalat. Este un subiect la care se face referire pe scară largă de către scriitorii biblici și stă la baza aproape tuturor hermeneuticilor biblice.

***Gemara precizează**: O chestiune mare se referă la secretele Designului Carului Divin (vezi Ezechiel, capitolul 1), la conduita universului transcendent, iar o chestiune mică este, de exemplu, halakhot care au fost formulate în cele din urmă în cadrul discuțiilor lui Abaye și Rava*.

~ Sukkah 28a:7

Acesta este motivul din spatele numeroaselor afirmații ciudate și derutante ale înțelepților și este inima Cabalei.

Arborele Vieții este o extrapolare a acestei diagrame, iar în adnotările (capitolul 3:11-12) din *Sefer Dtzeniouthia* există o ghicitoare care îl instruiește și îl încurajează pe cititor să convertească Arborele înapoi în cele Șapte Palate. Voi prezenta o soluție pas cu pas a ghicitoarei în anexă, dar în această introducere am considerat că este mai bine să schițez mai întâi o parte din istoria și proveniența celor șapte palate, cu o pensulă largă, înainte de a sări la o analiză a capitolelor 1 și 2 din Geneza.

Primele mențiuni ale celor Șapte Palate din registrul istoric provin din Mesopotamia. În textele sumeriene există povestea zeiței Inanna care coboară în lumea subterană prin 7 porți;

Neti... a zăvorât cele șapte porți ale lumii subterane. Apoi a deschis fiecare dintre ușile palatului Ganzer separat. I-a spus sfintei Inana: "Haide, Inana, și intră".

~ Coborârea lui Inana în lumea de jos: c. 1.4.1

La fel ca textele ugaritice, textele sumeriene sunt adesea împodobite cu referiri la numărul șapte sau șaptezeci;

Sfântul instrument algar al lui Enki a cântat pentru el singur și șapte cântăreți au cântat.

~ Călătoria lui Enki spre Nibru: c. 1.1.4

Enlil se plimba în Ki-ur. În timp ce Enlil se plimba în Ki-ur, cei cincizeci de mari zei și cei șapte zei care hotărăsc destine l-au arestat pe Enlil în Ki-ur.

~ Enlil și Ninlil: c.1.2.1

Inana,... a fluturat cu putere arma sita cu șapte capete în dreapta ei și și-a pus curele de lapis lazuli la picioare.

~ Inana și Ebih: c.1.3.2

Incantațiile din această perioadă fac referire la șapte ceruri și șapte pământuri; "an-imin-bi ki-imin-bi" și puterile creatoare și generatoare ale zeilor sunt septuple;

...După ce Inana a făcut ocolul cerurilor, după ce a făcut ocolul pământului, după ce a făcut ocolul Elamului și al Subirului, după ce a făcut ocolul orizontului împletit al cerului, stăpâna a obosit atât de mult încât, când a ajuns acolo, s-a întins lângă rădăcinile sale. Su-kale-tuda a observat-o lângă el.

...După ce Inana a făcut ocolul cerurilor, după ce a făcut ocolul pământului, după ce a făcut ocolul Elamului și al Subirului, după ce a făcut ocolul orizontului împletit al cerului, stăpâna a obosit atât de mult încât, când a ajuns acolo, s-a întins lângă rădăcinile sale. Su-kale-tuda a observat-o de lângă parcela sa. Inana.....la cingătoarea (?) celor șapte puteri divine peste organele ei genitale.....la brâul celor șapte puteri divine peste organele ei genitale..... cu păstorul Ama-usumgal-ana..... peste organele ei genitale sfinte.....Su-kale-tuda a desfăcut cingătoarea (?) celor șapte puteri divine și a făcut-o să se întindă în locul ei de odihnă.

~ Inana și Su-kale-tuda: c.1.3.3.3

Din acest motiv, expresia biblică "de șapte ori șaptezeci" rostită de Lameh (Gen 4.24) era comună în tot Orientul Apropiat antic, din Egipt până în Mesopotamia;

De șapte ori șapte ajutoare (?) stăteau alături de ea în deșertul înalt. Ea a spus: "Îl voi căuta pretutindeni pe bărbatul care a avut relații sexuale cu mine".

~ Inana și Su-kale-tuda: c.1.3.3

Regii erau binecuvântați de șapte ori;

Regele meu, pe tronul tău, pentru Enlil, fie ca Nanna-Suen să te facă să te naști timp de șapte zile. Pe tronul tău sfânt, pentru marea mamă Ninlil, fie ca Domnul Asimbabbar să te facă să te naști timp de șapte zile.

~ Călătoria lui Nanna-Suen spre Nibru: c. 1.5.1

Iar cele Șapte Ceruri aveau șaptezeci de uși sau porți și erau locurile unde locuiau atât zeii, cât și cei decedați;

"Haideți, să mergem la Utu din ceruri, care, așa cum zace acolo, doarme un somn adânc, la eroul, fiul lui Ningal, care, așa cum zace acolo, doarme un somn adânc." Și-a ridicat mâinile spre Utu din cele șaptezeci de uși (?).

~ Cum a ajuns grâul în Sumer: c.1.7.6

"L-ai văzut pe cel care avea șapte fii?". "L-am văzut". "Cum se simte?" "Ca însoțitor al zeilor, stă pe un tron și ascultă judecățile".

~ Gilgameș, Enkidu și lumea de dincolo: c.1.8.1.1.4

De asemenea, există șapte războinici, șapte cărbuni, șapte guri, șapte furtuni, șapte munți, șapte *tobe balag*, șapte pietre, o maceta cu șapte capete cu un sunet improbabil și șapte pătrate au fost aparent importante în construirea templului lui Ningursu;

Gudea, însărcinat cu construirea casei, și-a pus pe cap coșul de transport pentru casă, ca și cum ar fi fost o coroană sfântă. A pus fundația, a așezat zidurile pe pământ. A trasat un pătrat, a aliniat cărămizile cu o sfoară. A marcat un al doilea pătrat pe locul templului, spunând: "Este semnul de linie pentru un vas cu capac de 1 ban (?)". A marcat un al treilea pătrat pe locul templului, spunând:" Este pasărea Anzud care își înfășoară puiul cu aripile". A marcat un al patrulea pătrat pe locul templului, spunând:" Este o panteră care îmbrățișează un leu fioros." A marcat un al cincilea pătrat pe locul templului, spunând: "Este cerul albastru în toată splendoarea sa." A delimitat un al șaselea pătrat pe locul templului, spunând: "Este ziua aprovizionării, plină de luxurianță." A marcat un al șaptelea pătrat pe locul templului, spunând: "Este E-ninnu care îmbăiază Țara cu lumina lunii în zori."

~ Construcția templului lui Ningirsu (Gudea, cilindrii A și B): c.2.1.7

În timp ce aceste exemple arată modul în care anticii își imaginau cosmologia lumii lor, textele ciclului Ba'al din orașul canaanit Ugarit sunt cele care se potrivesc cel mai bine diagramei noastre.

El, Taurul, și-a înălțat vocea din cele șapte camere, din cele opt deschideri.

~ 3:V:19f., 34f., Gordon 'nt:V:19 f., 34 f.

Zeitatea creatoare supremă a regiunii era **אל El**, cu o gematrie de 31, care este baza numerică a celor șapte palate. Poarta Sfintei Sfintelor are valoarea 217, care este 31 x 7.

31 x 7 este, de asemenea, important pentru ordinea alfabetului. Îi mulțumesc lui Judith Dillon pentru că mi-a arătat că, dacă ***shin*** și ***tav*** își asumă locul în alfabet în funcție de numărul lor de gematrie (shin 3= locul 3, iar tav 4= locul 4), atunci suma ordinii alfabetului ar fi 217;

1+2+3+3+4+4+5+6+7+8+9+10+11+12+13+14+15+16+17+18+19+20= 217.

Literele palatelor însumează 217 și se scriu **בארא הדד** [a creat Hadad]. Ba'al Hadad a fost fiul lui El și textele din Ras Sharma ne spun că a trăit în cele șapte palate ale Tatălui său înainte de a deveni nerăbdător și de a cere o locuință proprie.

"*Dar pentru Baal nu există o casă ca a zeilor, nici o curte ca a fiilor lui Athirat. Locuința lui El, adăpostul fiului său.*"

46-48, Col 5, 3 A - V AB - Gordon, Znt, i-iii.

Primele 3 palate ale diagramei îi poartă numele;

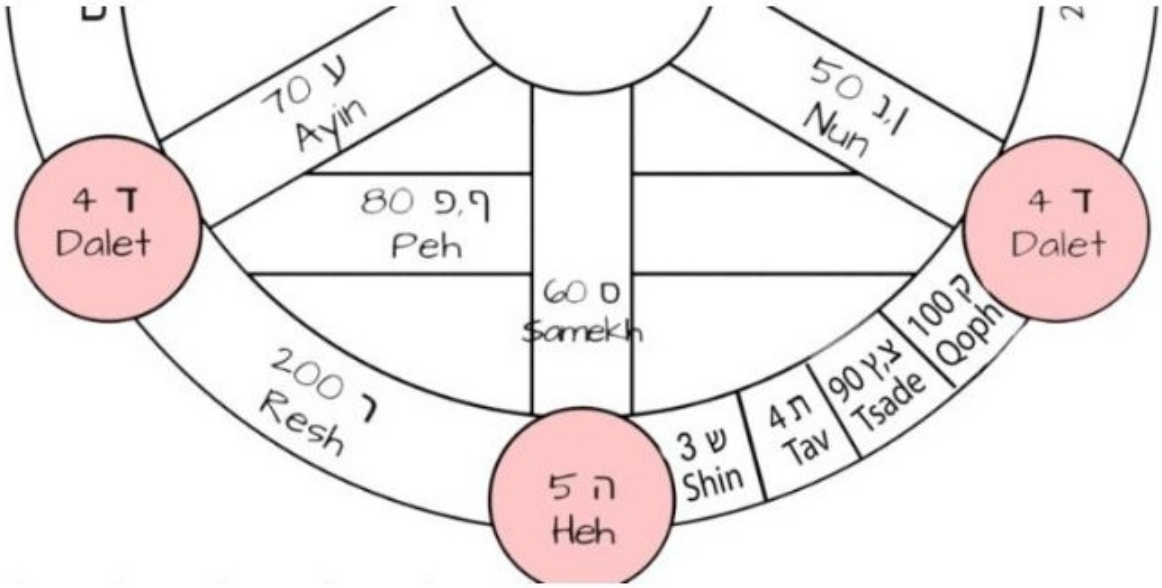

Hadad **הדד**

Exemple de abecedare paleo-ebraice din epoca fierului arată o plasare a literelor ***shin*** și ***tav*** la sfârșitul alfabetului, așa cum se întâmplă frecvent în acrostihurile alfabetice din Biblie, cu toate acestea, cred că este perfect posibil ca literele ***shin*** și ***tav*** să fi fost plasate în secret mai devreme în ordinea alfabetului de către preoții cultului lui YHVH pentru ocazii speciale sau în legătură cu chestiuni importante, cum ar fi creația, iar dacă este așa, acest lucru ar explica dispunerea primelor două capitole din Geneza, cu versetele atribuite literelor ***shin*** și ***tav*** imediat după ***gimel*** și ***daleth***.

Gematria Genezei nu numai că se aliniază cu această afirmație, dar autorul scrib se străduiește să demonstreze cazul în mod concludent și inventiv, făcând referire la porțile respective ale celor șapte palate și la calitățile literelor.

Din toate punctele de vedere, în afară de câteva diferențe minore, primii israeliți erau practic identici cu canaaniții în ceea ce privește limba și cultura, venerând aceiași zei și văzând lumea cam în aceiași termeni. Potrivit lui Mark Smith, "*cultura israelită timpurie nu poate fi separată cu ușurință de cultura Canaanului... Munții înalți ai Israelului în Epoca Fierului (cca. 1200-587) reflectă continuitatea cu cultura semitică occidentală [...] atât în munții înalți, cât și în orașele contemporane de pe coastă și din văi*".

~ Istoria timpurie a lui Dumnezeu, Harper & Row, 1990, p. 1.

Viziunile tronului din Isaia și Ezechiel și teogonia preexilică asociată este bine cunoscută, dar modul în care aceste narațiuni se potrivesc cu cele șapte palate nu a fost încă explorat corespunzător, cel mai evident din cauza secretomaniei mari care a înconjurat conformația sa exactă.

מאי למכסה עתיק (יומין) זה המכסה דברים שכיסה עתיק יומין ומאי ניהו סתרי תורה

ואיכא דאמרי זה המגלה דברים שכיסה עתיק יומין מאי ניהו טעמי תורה

***Gemara întreabă**: Care este sensul continuării acestui verset: "Pentru haine frumoase" Acesta este cel care ascunde lucruri pe care Bătrânul Zilelor, adică Dumnezeu, le-a ascuns. Și care sunt acestea? Acestea sunt secretele Torei, actul ezoteric al Creației și actul Carului Divin, care ar trebui să rămână ascunse*.

~ Pesachim. 119a. 2-5.

De asemenea, literatura ***hekhalot*** (palate) a misticilor ***merkabah*** și poveștile înțelepților au făcut obiectul unor analize academice detaliate, dar, întrucât toate acestea au fost realizate fără a vedea efectiv cele șapte palate, valoarea acestor studii este speculativă.

"*Gradele interzise nu pot fi expuse în fața a trei persoane, nici Relatarea Creației în fața a două, nici Relatarea Carului în fața unei singure persoane, cu excepția cazului în care este un înțelept care înțelege deja din propria sa cunoaștere.*"

~ Mishnah Hagigah 2:1.

Cele Șapte Palate nu era doar un secret evreiesc. Există unele dovezi că anumite organizații oculte ar fi putut folosi conformațiile celor Șapte Palate în scopuri proprii. Peter Levenda scrie:

"*Aluzii la cele șapte palate există în ritualurile Zorilor de Aur, dar nu este dată nicio explicație. Când cineva examinează ritualurile lungi și comentariile asociate acestora, este frapat de absența clarificărilor cu privire la această problemă. Au simțit oare franciștii și alte influențe cabaliste asupra acestor societăți că este un secret pe care nu-l puteau împărtăși cu frații lor creștini? Atunci cum s-a ajuns ca structura inițiatică a SRLA și a Zorilor Aurii să imite ascensiunea spre merkavah?*".

~ Stairway to Heaven, pg 188.

Există un domeniu vast pentru dezvoltarea în continuare a acestui domeniu, dar, în calitate de cercetător unic, cred că cel mai bine este să punem bazele lucrărilor viitoare cu o analiză a capitolelor 1 și 2 din Geneza. În ultimii ani au existat multiple studii privind legăturile tipologice dintre Geneza și primul Templu, așa că mă aștept ca rezultatele analizei mele să fie de interes pentru cei care încearcă să traseze mai departe această legătură în detaliu.

Și dacă vreți să întrebați: "creația" este chiar "carul divin": Pentru că, având în vedere că "creația" nu este altceva decât cunoașterea formelor lucrurilor, care sunt funcții ale celor care dau formele, inteligențele separate, atunci, în toate sensurile, cunoașterea "creației" este cunoașterea inteligențelor separate, care este "carul divin".

~ Darashos HaRan.1.28.

6. CELE ȘAPTE PALATE ALE CREAȚIEI

ב

Palatul lui Beth (2)
Aspect: Casă, locuință (a lui Dumnezeu).

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: 1

1. La început, Elohim a creat cerurile și pământul.

La început (220) + Elohim (86) (+) Cerurile (98) (și +) Pământul (296) = 700.

Suma totală a primului calcul reprezintă cele șapte palate și cele șapte zile ale săptămânii.

והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: 2

2. Pământul era fără formă și gol și întunericul era pe fața adâncului, iar duhul Elohim se mișca pe fața apelor.

Litera Beth este atribuită celui de-al șaptelea palat, iar pictogramele sale reprezintă o casă sau un cort. Ca prefix, ea poartă semnificația "în" sau "înăuntru".

În Geneză este prima literă a cărții și prima literă pe care Elohim o folosește pentru a începe creația. Al șaptelea palat este locul în care Dumnezeu stă pe tronul său ceresc făcut din aripile heruvimilor pentru a domni peste toată creația sa. Conform lecturii [14] lui Hurowitz din *Cartea Cronicilor*, acest tron al heruvimilor este un model al Merkabah-ului. Într-adevăr, cele Șapte Palate pot fi apreciate în mod figurat ca fiind marea Roată a Carului său, precum și planurile arhitecturale pentru Primul Templu al lui EL/YHVH. Aici, în partea de sus este Dumnezeu, iar în partea de jos este pământul.

Amplasarea lui EL în înălțime este atestată în culturile ugaritice și mesopotamiene. Nu există niciun cuvânt pentru EL în akkadiană, dar există multe cuvinte akkadiene care încep cu EL și care înseamnă "înalt, deasupra, peste".

Conform ciclului Baal, reședința lui El se afla sus, pe muntele Lel.

Palatul lui Beth se află în vârful unui drum format din ***Gimel***, ***Heh*** și ***Zayin***, iar acest lucru corespunde cu Sfânta Sfintelor care se află la rândul său în vârful Palatului Resh. Poarta Heh-Resh scrie cuvântul "munte", iar în Exodul 3.1 muntele lui Elohim este identificat ca fiind **Horeb חרבה**, care are o gematrie de 215. Dacă adăugăm la aceasta valoarea lui Beth, avem valoarea porții Sfintei Sfintelor; 217= ב+ג+ה+ז+ר, care este 31 x 7, și care reproduce valoarea celor șapte palate; 217=ב+א+ר+ד+ה, creând astfel o expresie numerică care stă la baza a tot ceea ce este creat de Dumnezeu. 31 este valoarea lui **אל** EL, care este dată de adunarea lui **Beth** cu cele mai apropiate căi vecine:
31=ב+ח+ו+ג+ה+ז.

Primul cuvânt din Geneza "Brashith" [La început] are gematria 220, Care este 2 x 10 + 2 x 100 (valoarea lui Beth înmulțită) și, atunci când este împărțit la 7, rezultă o aproximare a lui **pi**.

14 " Hurowitz, V. A. (2010). 'Tenth Century BCE to 586 BCE: The House of the Lord (Beyt YHWH)'. Unde se întâlnesc cerul și pământul: Esplanada sacră a Ierusalimului.

Există 21 de cuvinte, care corespund celor 21 de căi și palate ale diagramei, și 80 de litere în versetele palatelor lui Beth.

A doua frază de interes este "Și pământul era fără formă și gol", care dă o gematrie de 360 din: **והארץ+היתה+תהו+ובהו**. Există 360 de grade într-un cerc, care nu are sfârșit și reprezintă astfel natura infinită a divinității, și totuși un cerc are 2 laturi (interior și exterior), ceea ce corespunde cu valoarea Beth-ului. Aleister Crowley, care cunoștea bine gematria biblică și cele șapte palate [15], a inventat probabil expresia "0=2" după ce a studiat acest verset din Geneză.

S-ar putea ca pluralitatea numelui Elohim să provină din valoarea lui ***Beth*** ca doi. Esența acestei dualități este împărțită în două pentru a face palatele ***alef***-urilor în următoarea etapă a creației care face posibile lumina și întunericul, ziua și noaptea, dar aici, în lipsa lor de formă unificată, există doar întunericul nealterat și potențialul pentru lumină. Numeric, acest lucru este exprimat prin sintagma "*și întuneric pe fața adâncului*". Valoarea lui **וחשך** "și întunericul" face parte din **פני תהום** "fața adâncului" și numai atunci când acesta este îndepărtat și se adaugă **אור** "lumina" în jurul ***alef***-ului sunt create cele 365 de zile care cuprind 1 an, corespunzând valorii ***alef***-ului (1).

Sfânta Sfintelor care adăpostea Chivotul Mărturiei în Primul Templu nu avea lămpi sau ferestre care să o lumineze. Solomon a declarat că "Domnul a decis să locuiască în întuneric gros". Această lipsă de iluminare este reluată de afirmațiile din textele mesopotamiene care descriu Templele ca fiind întunecate în interior și care fac, de asemenea, o asociere directă cu un munte. În Imnul către Ekur din Templul lui Enlil din Nippur:

> Casa lui Enlil - este un munte mare.
> Casa lui Ninlil - este un munte mare.
> Casa Întunericului - este un munte mare.
> Casa care nu cunoaște lumina - este un munte mare. [16]

Ultima frază a versetelor atribuite lui ***Beth*** este "*și spiritul Elohim s-a mișcat pe fața apelor*". Valoarea de 233, care este valoarea porții Palatului Beth, la care se ajunge prin (235) **פני המים** [fața apelor] - 2, deoarece "spiritul Elohim" este reprezentat de litera ***Beth*** (2).

Cuvântul **על** este o notație matematică care înseamnă că o valoare face parte din alta și trebuie scăzută, motiv pentru care "și întunericul" trebuie scăzut din fața adâncului în Gen 1:3 și de aceea scădem Beth (2) din "fața apelor" (235).

Vedem un alt exemplu de acest tip de substituire în versurile ***gimel***-ului cu cuvântul tradus în mod obișnuit în KJV "firmament" [**רקיע**]. Acest cuvânt este substituit în mod consecvent cu valoarea 3 (gimel) în loc de 380. Spre deosebire de acest exemplu, în capitolele 1 și 2 există doar o singură substituție, ceea ce în mod normal i-ar diminua importanța și ponderea, cu toate acestea, există un exemplu de (220) **ורוח** [și duhul] în Geneza 32:16, iar acolo este legat de spațiu și distanță:

ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר
ובין עדר

Şi a dat în mâna slujitorilor săi fiecare turmă singură și le-a spus slujitorilor săi: "Treceţi înaintea mea şi să fie un spațiu între o turmă și o turmă".

---

15 Ashe, B. (2018). Aleister Crowley's Secret Temple: The Seven Palaces & the Work of the Chariot. Pennsylvania : The Lemic Group Inc.

16 Pritchard, J. (Ed.). (1969). 5. Hymns and Prayers. In Ancient Near Eastern Texts Relating to the Old Testament with Supplement (p. 582). New Jersey: Princeton University Press.

Tradus ca "spațiu", sugerează redări de genul: "*și un Elohim spațial plutea pe ape*" sau, alternativ, pentru 36:16 "*și a pus duhul între el și el*", dar se consideră în mod obișnuit că nu este același cuvânt; sunt omonime (cuvinte cu aceeași grafie, dar cu sensuri diferite). Cu toate acestea, asta nu înseamnă că cuvintele scrise cu mai multe sensuri diferite ar trebui să fie calculate diferit. În cazul în care este o convenție că **ורוח** ar trebui să fie o notație pentru valoarea 2, cu siguranță că această convenție se va referi la forma scrisă a literei, mai degrabă decât să fie delimitată de sensul acesteia? Pe această bază, merită să se analizeze în continuare gematria din Geneza 32:16 pentru a vedea dacă se poate face o justificare legală pentru **ורוח** ca fiind 2.

Această poveste din spatele lui 32:16 implică întâlnirea dintre Iacov și Esau, care personifică anotimpurile Vara și Iarna [17]. Această întâlnire a fraților reprezintă un echinocțiu de toamnă, un moment în care lungimea zilei este egală cu lungimea nopții. Ea reprezintă un moment al anului în care iarna începe să ia încet-încet ascendent asupra verii. În semn de recunoaștere a viitoarei dominații a iernii, Iacov îi dăruiește lui Esau o abundență de daruri de animale. În timpul echinocțiului de primăvară, Iacov nu se teme de fratele său și îl hrănește pe Esau cu un bol de linte înainte de a pleca.

În etapa 1 a unei analize, pur și simplu calculăm gematria cuvintelor și meditățm o vreme asupra construcției versurilor.

"*Și a dat(~) în mâna(~) slujitorilor săi(~), fiecare(274) turmă(274) singură(~); și le-a spus(~) slujitorilor săi(~): "Treceți (278) înaintea mea (170) și puneți (~) un spațiu (2) între (~) o turmă (274) și între(-) o turmă (274)*".

În etapa 2, reconstruim propoziția ca expresie matematică, conform convenției antice, dar folosind notația modernă. "Prin ele însele" sugerează că "fiecare turmă" este o valoare care ar trebui izolată de alte gematrii. Folosim două cazuri de "un spațiu" (2), deoarece există două cazuri de "între":

Treceți (278) + înaintea mea (170) + un spațiu (2) + turmă (274) + un spațiu (2) + turmă (274) = 1000; ***Aleph*** *mare.*

Toate turmele = (548) עדר עדר,
1000 - 548 = 452 (poarta lui Resh).

Poarta lui Resh poate reprezenta bogăția verii predată în grija iernii. Marele **Aleph** guvernează palatele de zi și de noapte.

Dacă calculele noastre sunt corecte, **ורוח** [spirit/spațiu] se referă la litera Beth și la valoarea sa de 2, ceea ce înseamnă că era probabil o convenție larg cunoscută a practicii scribilor. Aceste tipuri de substituiri de cuvinte sau de cifre sunt interesante și mă întreb dacă în antichitate existau tabele cu ele ținute la scriptoriul Templului. Deși rar folosite, ele adaugă un nivel suplimentar de secretizare a textului.

א

17 Davis, S. W. (1911). The Bible: A Book of Myths. Humanitarian Review., 9, 520.

Palatele Alef-urilor (1)
Aspect: Zi și noapte.

3 :ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור

4 :וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך

5 :ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

3. Elohim a spus: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.
4. Elohim a văzut că lumina era bună. El a separat lumina de întuneric,
5. numind lumina "zi", iar întunericul "noapte". Crepusculul și zorii erau prima zi.

Litera ***aleph*** este atribuită la două palate, unul pentru zi și unul pentru noapte. Forma literei a fost formată din pictograma unui cap de bou și simboliza conducerea, puterea și tăria suficiente pentru a roti o piatră grea de moară sau o roată de apă.

Prima însumare din linia 3 este **אלהים+אור+אור** [Elohim + lumina + lumina], ceea ce dă un total de 500 și, întrucât există două palate ale lui ***aleph***, 500 x 2 = 1000; valoarea unui ***aleph*** mare.

Așa cum am discutat anterior, atunci când cuvântul **וחשר** [și întuneric] este eliminat din **פני תהום** [fața adâncului] și se adaugă **אור** [lumina], suma rezultată este 365, care reprezintă numărul total de zile dintr-un an. Totuși, nu acesta este subiectul Genezei 1:4. "Și a văzut Dumnezeu **ath** [**את**] că lumina era bună [**טוב**] și a împărțit-o Elohim între lumină și între întuneric". Cuvântul **ath** este o notație matematică ce semnifică calcul, iar aici se referă la calculul lui **טוב** [bun]. Cuvântul **בין** [între] este o altă notație matematică care indică faptul că o valoare este înjumătățită. Dacă enumerăm toate celelalte litere din versete ale căror atribute Dumnezeu le vede bune [**טוב**]: aleph + shin + daleth + heh + vav + zayin + teth + nun + samekh + ayin + peh = 295, care este valoarea porții pentru Palatul aleph (în stânga).

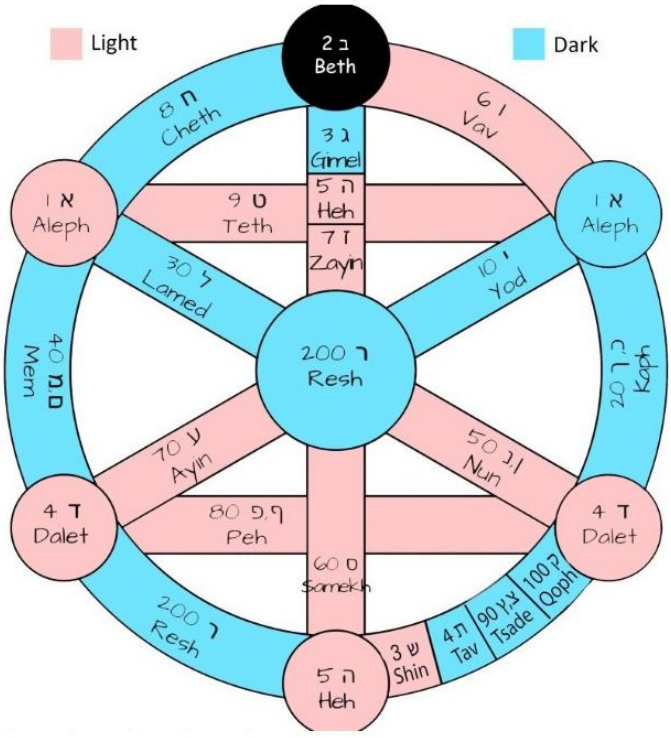

Zonele roz din graficul de mai sus corespund căilor și palatelor pe care Elohim le consideră

bune și pot fi clasificate ca aparținând luminii, iar zonele albastre aparțin întunericului. Cu toate acestea, trebuie remarcat faptul că literele la care se face referire prin cuvântul **טוב** sunt numărate o singură dată, chiar dacă pot exista mai multe căi sau rute reprezentate, iar acest lucru este la fel și pentru numărarea căilor și palatelor ce aparțin întunericului, cu excepția lui ***aleph*** care are un palat al luminii și un palat al întunericului.

Restul literelor însumează 506, ceea ce reprezintă jumătate din 1012, iar aceasta este suma totală în gematrie a tuturor căilor și palatelor. Jumătate din 506 este 253, care este numărul porții palatului lui ***aleph*** (în dreapta). Doar unul dintre ***aleph***-uri este al luminii și al zilei și, prin urmare, includem unul dintre ele atunci când numărăm literele nopții.

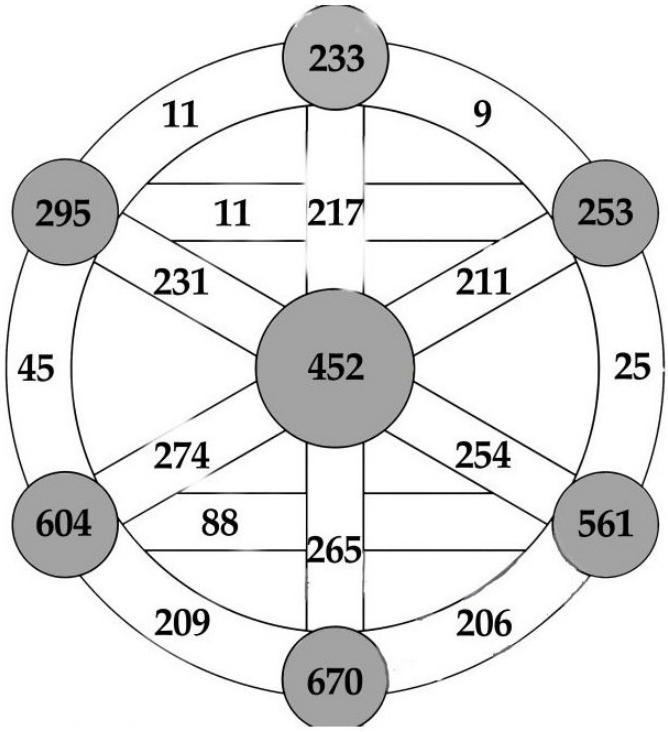

Porțile celor șapte palate

Căile și palatele luminii în jurul circumferinței roții însumează 24, ceea ce corespunde numărului de ore dintr-o zi.

Versetul 1:5 dă 217 pentru: **אלהים יום לילה** [Elohim + Zi + Noapte], reprezentând totalitatea luminii și a întunericului create de Elohim. În sfârșit, fraza rituală care traversează Geneza "și a fost seară și a fost dimineață", urmată de cuvinte care înseamnă "UNU", "a doua", "a treia" etc. Când enumerăm aceste zile vedem că ele însumează 777:

ראשון שני שלישי רביעי חמישי שישי שבת = 777.

UNU, a doua, a treia, a patra, a cincea, a șasea, Shabbat = 777.

Cu toate acestea, există unele diferențe în Geneza 1-2. Prima zi este ziua "unu" "**אחד**" în loc de "prima", iar ziua a șasea este "**השש**" în loc de "**שישי**". Ziua a șaptea este numită pur și simplu "a șaptea", mai degrabă decât Shabbat, deși în mod clar "Shabbat" provine din cuvântul pentru "a șaptea": **שביעי**. Așadar, gematria zilelor returnează suma de 616, care este suma celor 3 porți ale palatelor adăugate împreună:

אחד שני שלישי רביעי חמישי הששי השביעי = 616

Ayin 274 + Nun 254 + Samekh 265 = 616 și reluăm această sumă în Geneza 3:1.

ג

Calea lui Gimel (3)
Aspect: Cerul, cerurile.

6 ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים:

7 ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן:

8 ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

6. Şi Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, ca să despartă apele de ape,"
7. Astfel, Dumnezeu a făcut întinderea şi a despărţit apele de sub ea de cele de deasupra. Şi a fost aşa.
8. Dumnezeu a numit întinderea "cer". Şi a fost seară şi a fost dimineaţă - a doua zi.

Un indiciu despre aceste versete ne este dat de rabinul Akiva în povestea celor patru înțelepți care au intrat în paradis [Chagigah 14b]. Akiva a spus: "Când ajungeți la locul unde [**אבני שיש טהור**] pietrele sunt [noun] pure, nu spuneți: "Apă! Apă!", căci este spus: "Cel care spune minciuni [**שקרים**] nu va sta înaintea ochilor Mei".

Indiciul este întărit prin intermediul unei povestiri din Zohar referitoare la misticismul literelor. Dumnezeu încearcă să decidă cu ce literă să înceapă creația și îi spune următoarele literei ***shin***:

*A spus Sfântul: "Tu eşti cu adevărat, o, **Shin**, vrednică, pură şi adevărată; dar literele care merg să formeze minciuna şi falsitatea se vor asocia cu tine, şi anume: **Qoph** (Q) şi **Resh** (R), şi împreună cu tine vor forma ShQR (minciuna), Falsitatea, pentru ca ea să fie primită şi creditată, unele mai întâi cu aparenţa adevărului (Sh), pe care tu îl reprezinţi, şi din acest motiv nu voi crea lumea prin tine". Astfel, **Shin** a plecat, iar **Qoph** şi **Resh**, după ce au auzit aceste cuvinte, nu au îndrăznit să se prezinte în faţa prezenţei divine*.

În versetul 6, cuvântul **RQIO** [firmament/tărie] împarte literele **Qoph**, **Resh** și **Yod** cu cuvântul dat de Rabbi Akiva '**ShQRIM**' [minciuni], astfel încât putem desprinde din aluzie și din instrucțiunile Zoharului că **RQIO** nu trebuie să se prezinte în fața tronului. Acest cuvânt apare de 9 ori în primele două capitole, ceea ce înseamnă 3 x 3, iar dacă cuvântul nu este unul onest, sugerez că este un înlocuitor sau o referință la litera **gimel**, așa cum "spiritul lui Elohim" mai devreme a fost o referință la litera **beth**. Înlocuim valoarea uzuală a lui **RQIO** cu 3, pe care îl adăugăm la 95 **המים** [apa] și apoi înjumătățim valoarea lui **מים** [apa 90] și **למים** [la apă 120] pentru a obține suma; 3 + 95 + 45 + 60 = 203, care este valoarea porții **gimel**-ului atunci când este luat de unul singur [**ב+ג+ר**]. Schimbând valoarea lui RQIO la 3 am creat un precedent și se presupune că toate referirile viitoare la un firmament/tărie din acest document vor avea valoarea de 3.

În versetul 7 scădem 3 din **המים** [apa 95] care se află sub firmament/tărie, în timp ce adăugăm 3 la **המים** care este deasupra firmamentului/tăriei, iar apoi împărțim suma conform instrucțiunilor; ((95 - 3) + (95 + 3)) / 2 = 95, rezultând valoarea inițială a lui **המים**, ceea ce respectă sfatul lui Rabbi Akiva de a nu spune "apă" de două ori.

În versetul 8, Elohim numește firmamentul pe care tocmai l-a creat **שמים** [cer], care are o gematrie de 93, adică 3 x 31 [EL], ceea ce corespunde cu valoarea gematriei literei **gimel** și cu cel mai vechi nume al lui Dumnezeu.

ש

Calea lui Shin (3)
Aspect: Foc, căldură, pământ uscat.

9 ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן:

10 ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב:

9. Şi Dumnezeu a zis: "Să se adune într-un singur loc apele cele mai largi din cer, ca să apară uscatul/'Şi așa a fost.
10. Dumnezeu a numit uscatul "pământ", iar adunarea de ape a numit-o "mare"." Şi Dumnezeu a văzut că era bine.

Aici ne abatem de la ordinea tradițională a alfabetului și permitem ca **shin** să își ocupe locul alături de **gimel**, așa cum se cuvine valorii sale originale de 3. Litera paleo-ebraică este formată din 3 linii în zigzag care seamănă cu trei vârfuri de munte. Litera Ktav Ashuri seamănă cu trei limbi de flacără, iar între cele două putem asambla conceptul de căldură care împinge pământul în sus ca un vulcan și îl usucă.

Spre deosebire de **gimel**, care își asumă un loc lângă tronul lui Dumnezeu, litera **shin** se găsește în zona inferioară a celor șapte palate, pe lângă palatul terestru al lui **Heh**. Alături de **Heh**, pe cealaltă parte a diagramei, se află litera **Resh**, iar împreună **Heh** și **Resh** silabisesc cuvântul "munte". **Shin** este plasat pe același traseu cu **Tav**, **Tsade** și **Qoph**. Împreună cu **Qoph** și **Tav** se scrie **QShTh** [curcubeu], aducând în minte legenda Potopului și legământul pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Noe după aceea.

După cum vedem din versetul 7, atunci când ceva se află sub altceva se scade, în timp ce ceea ce se află deasupra a altceva se adaugă. În versetul 9 apele [95 **המים**] sunt adunate sub ceruri [98 **השמים**] pentru a produce valoarea lui Shin. Referirea la **מקום אחד** [un singur loc] este probabil un simplu indiciu de tip cuvinte încrucișate pentru a ne face să știm că suntem în căutarea unui singur număr și nu a numărului porții.

În versetul 9, cuvântul pentru "uscăciune" este **היבשה** însoțit de prefixul **Heh**, care acționează ca un "the" englezesc pentru a indica articolul hotărât. Cuvântul pentru uscat sau zvântat este **יבש YBSh**. Cuvântul pentru uscat este **יבשה** YBShH, care diferă doar prin adăugarea literei **Heh** la sfârșitul lui. **Shin**-ul de foc este poziționat chiar lângă **Heh**-ul de pământ, uscându-l la figurat.

Dacă adăugăm valoarea de [25] **היבשה** la substantivele din rândul următor (excluzând declarația de bunătate care aparține puzzle-ului **Alef**-urilor) rezultă 561;

25 **היבשה** [uscăciunea] + 50 ליבשה [pentru uscăciune] + 291 ארץ [pământul] + 95 **המים**

[apele] + 100 ימים [mările] = 561.

561 este valoarea de poartă a literei **daleth** (în dreapta), care ne face trecerea la următorul set de palate.

ד

Palatele Daleths (4)
Aspect: Porți între Ceruri și Pământ.

11 ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו
על הארץ ויהי כן:

12 ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו ויראה
אלהים כי טוב:

13 ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:

11. Atunci Elohim a zis: "Pământul să nască vegetație: plante cu semințe și pomi fructiferi, care să dea rod cu semințe, după felul lor." Și așa a fost.
12. Pământul a produs vegetație: plante purtătoare de sămânță, conform soiurilor lor, și pomi care dau rod cu sămânță, conform soiurilor lor. Și Elohim a văzut că era bine.
13. Și a fost seară și a fost dimineață - a treia zi.

Pictogramele **Daleth** sunt uși sau clape de cort, iar aceste palate reprezintă intrările și ieșirile de pe pământ și din ceruri.

La primul Templu existau ritualuri de deschidere a ușilor la răsăritul și apusul soarelui, corespunzătoare acestor palate. Ușa din stânga permite lucrurilor din ceruri (suflete noi... animale nou-născute, plante noi, bebeluși etc.) să coboare pe pământ, iar ușa din dreapta se deschide pentru a permite trecerea în ceruri prin moartea fizică, dar și în timpul somnului și al viselor. Până în acest punct al narațiunii Genezei, nimic viu nu a fost trimis pe pământ, așa că ambele uși au fost închise, dar acum, când Dumnezeu a decis să-și terraformeze* pământul proaspăt cununat cu iarbă, plante și pomi fructiferi, ușa **Dalet**-ului (din stânga) este deschisă și gata pentru 4 activități!

În versetul 11, cele 360 de grade ale unui cerc sunt produse prin adăugarea valorilor de iarbă, plante și semințe [**דשא עשב זרע**], amintindu-ne că toți cei care intră în cercul vieții prin ușa **Daleth**-ului trebuie să iasă într-o zi pentru a căuta renașterea. Valoarea porții Daleth (în stânga) se găsește cu (604) **מזריע זרע** [care produce semințe]. Arborele (160) **עץ** care provine de la poarta (604) sau se scade din ea ne dă 444 ca valoare a literei care o conduce.

Versetul 11 ne introduce, de asemenea, o nouă notație matematică; **למינו** și variațiile sale; **למינהו**, **למינה** și **למינהם** care sunt de obicei traduse prin "după felul lor" și indică înmulțirea cu 2. Când scădem semințele (283) **זרעו** din pământ (296) **הארץ** obținem 13. Când fructul (290) **פרי** se

* (mai ales în science fiction) transformă (o planetă) astfel încât să semene cu pământul, mai ales ca să poată susține viața umană.

adaugă la fructul פרי și se înmulțește cu 2, suma este 1.160 reiterând **Aleph**-ul mare și valoarea anterioară pentru pom (160) și, de asemenea, Daleth, deoarece 290 x 4 = 1,160. Și apoi, când scădem restul de 13 din fructul (290) **פרי** suma este din nou valoarea seminței (277) **זרעו**. Ne învârtim în cerc.

Deși versetul 12 pare să reproducă versetul 11 la prima vedere, **למינהו** (înmulțirea cu 2) este după sămânță **זרע** mai degrabă decât după fruct, iar copacul **ועץ** este 166 mai degrabă decât 160 **עץ** ceea ce ne dă un set de calcule complet diferit. (Sămânța 277 **זרע** x 2) + și copacul 166 **ועץ** + fructul 290 **פרי** = 1010 care este valoarea gematriei tuturor căilor și palatelor roții, cu excepția Palatului lui Beth. Ultimul calcul din acest set este o înmulțire a seminței (283) **זרעו** cu 2 și o scădere a rezultatului 566 din 1010 pentru un rezultat final de 444.

ת

Calea lui Tav (4)
Aspect: Timp.

14 ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים:

15 והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן:

16 ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה:

14. Şi Elohim a zis: "Să fie lumini în întinderea cerului pentru a face distincția între zi și noapte, și să fie semne pentru a marca anotimpurile, zilele și anii.
15. Și să servească drept lumini în întinderea cerului pentru a străluci pe pământ." Și așa a fost.
16. Elohim a făcut două mari lumini: lumina cea mai mare pentru a conduce ziua și lumina cea mai mică pentru a conduce noaptea.

Pe măsură ce avansăm în dezvăluirea Genezei, scribul devine din ce în ce mai inventiv și mai provocator în modurile în care dezvăluie gematria care se referă la roată și, în multe cazuri, a-l urmări este mai degrabă ca și cum ai încerca să rezolvi un rebus criptic din *The Times*. Pentru aceste versete trebuie să ne amintim că "firmamentul" are valoarea 3, și că cuvântul **בין** înseamnă că trebuie să împărțim la 2.

Litera **Tav** reprezintă elementul de timp în creația lui Elohim. Litera paleo-ebraică era un simplu **X**, de tipul celui pe care un astronom l-ar putea face pe o hartă a cerului de noapte pentru a marca venirea și plecarea luminilor din ceruri.

Pentru versetul 14, luăm valoarea de: 98 ceruri + 3 firmament + 245 lumini [**מארת ברקיע השמים**], și împărțim suma 346 la 2 = 173. Adăugăm această valoare la valoarea zilei de 61 = 234 și apoi înjumătățim această sumă [234/2=117], rezultatul adăugându-l la valoarea nopții 80 pentru a obține un rezultat final de 197 ~ care este valoarea celor patru litere atribuite acestei căi atunci când

sunt luate împreună; shin 3 + tav 4 + tsade 90 + qoph 100 = 197.

Expresia "pentru semne, anotimpuri, zile și ani" nu este strict gematrică. Există 22 de semne (litere [18]) în alfabet și 2 anotimpuri în vechiul an al israeliților. Există 7 zile în 1 săptămână și 52 de săptămâni în 1 an: 22 + 2 + 7 + 1 + 52 + 1 = 85. 197 + 85 = 282, care este valoarea porții coloanei din mijloc; beth + gimel + heh + zayin + resh + samekh + heh = 282

Versetul 15 își continuă activitatea cu coloana centrală; amintiți-vă că **על** indică faptul că o valoare ar trebui să fie scăzută din alta și aici sunt cerurile (98) care sunt scăzute din pământ (296) înainte ca suma să poată fi adăugată la 284 **למאורת ברקיע** [pentru lumini în firmament]; (296-98) + 284 = 482 ~ care este poarta Sfintei Sfintelor adăugată la poarta **Samekh**-ului din coloana din mijloc. La început m-am întrebat dacă nu cumva scribul a sărit înainte pentru a aborda calculele lui **Heh**, dar avea altceva în minte. Litera **Tav** reprezintă elementul timp, care se calculează cu baza 60 și așa a făcut-o din primele zile ale Babilonului până astăzi; există încă 60 de secunde într-un minut și 60 de minute într-o oră. 482 de secunde înseamnă 8:02 minute. 482 de minute înseamnă 8 ore și 02 minute, iar acest lucru este semnificativ pentru "semnele" menționate în versetul paisprezece, deoarece 802 este valoarea gematrică totală însumată a *alephbetului*.

În versetul 16, Elohim face cele două mari lumini. Cuvântul **המארת** [cel mare] este o notație matematică pentru a indica înmulțirea cu 10. Astfel, începem această sumă înmulțind luminile cu 2 și apoi cu 10; (250) **המארת** x 2 = 500 x 10 = 5000 și, la fel ca în versetul 15, suntem meniți să convertim această sumă prin intermediul bazei 60. 5000 ca 50 de minute înseamnă 3000 de secunde. În mod similar, "lumini mai mari" = 2520 [**המאור** x 10] care este convertit din 25:20 minute în 1520 secunde. 3000 + 1520 = 4520. Valoarea porții pentru palatul lui **Resh** este 452. Dacă scădem valoarea **Resh**-ului din 4520 (într-un fel, guvernând asupra lui) rămâne 4320 care este numărul exact de secunde în 12 ore.

În ceea ce privește Luna, despre care anticii au calculat că avea 13 luni a câte 28 de zile (364), atunci 452 - 364 = 88, care este valoarea porții căii lui **Peh** (80), iar **הלילה** [noaptea] are valoarea de 80.

ה

Calea și palatul lui Heh (5)
Aspect: Lumina din Cer pe Pământ.

16 ואת הכוכבים 17 ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ:

18 ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב:

19 ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:

18 Dillon, J. (2014). A Short History of the Hebrew Alphabet Gematria. Preluat de la: https://www.academia.edu/22406014/a_short_history_of_the_hebrew_alphabet_gematria "Cuvântul pentru "semn" în aramaică este Atha, în ebraică "oth" (semn scris, sau gaj) și în arabă Aya (semn sau verset din Coran), toate acestea fiind înrudite etimologic cu cuvântul akkadian ittu, (informație din interior) semn, prezicere. Semnele sunt asociate cu un mesaj de la Dumnezeu (zei)."

16. Şi EL a făcut şi stelele
17. Elohim a aşezat aceste lumini în întinderea cerului pentru a străluci pe pământ,
18. pentru a prezida ziua şi noaptea şi pentru a separa lumina de întuneric. Şi Elohim a văzut că era bine.
19. Şi a fost seară şi a fost dimineaţă - ziua a patra.

Litera **Heh** reprezintă stelele și lumina din ceruri care se înarmează pe pământ. Pictograma literei reprezintă un omuleț care își ridică brațele spre cer în semn de laudă sau de bucurie:

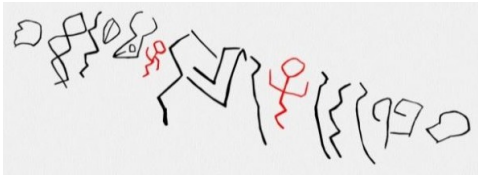

Wadi EI Hol Inscripție! 1 ~ Desen de Christopher Rollston [19].

Atât calea, cât și palatul literei **Heh** aparțin coloanei din mijloc; una în ceruri, în fața tronului, iar cealaltă pe pământ. Versetele 16-17 implică coloana de mijloc în calcule, dar și bolta cerului de noapte, prin implicarea căilor lui **Cheth** și **Vav** și a **Alef**-urilor zilei și nopții pentru a face o săgeată figurativă, astfel:

Beth + Vav + Aleph + Cheth + Aleph + Gimel + Heh + Zayin + Resh + Samekh + Heh = 298.

Acest lucru corespunde versetului când scădem cerurile 98 **השמים** + firmamentul 3 din pământ 296 **הארץ** și adăugăm valoarea stelelor: 298 = 296- (98+3) + 103; unde 103 este **הכוכבים**.

Pentru versetul 18, ni se spune că ar trebui să domnească "între" lumină și întuneric, ceea ce este o notație matematică pentru a spune "împărțiți la 2", rezultând suma 149, iar dacă adăugăm la acest lucru lumina 212 **האור**, întunericul 36 **החשך** și stelele 103 **הכוכבים** ne dă 500, x 2 pentru cele două palate ale Alef-urilor obținem sub stele 1000 (Aleful mare).

ו

Calea lui Vav (6)
Aspect: Creaturi ale Cerului.

20 ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים:

21 ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם
ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב:

22 ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ:

23 ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:

19 Rollston, C. (2010, August 28). The Probable Inventors of the First Alphabet: Semites Functioning as rather High Status Personnel in a Component of the Egyptian Apparatus. Preluat de la: https: //www.rollstonepigraphy.com/?p=195

20. Şi Dumnezeu a zis: "Să se înmulţească apele cu vieţuitoare, iar păsările să zboare deasupra pământului în întinderea cerului"
21. Astfel, Dumnezeu a creat marile făpturi marine şi orice vieţuitoare care se mişcă, cu care se înmulţeau apele după felul lor, şi orice pasăre zburătoare după felul ei. Şi Dumnezeu a văzut că era bine.
22. Atunci Dumnezeu i-a binecuvântat şi a zis: "Creşteţi şi înmulţiţi-vă şi umpleţi apele mărilor şi să se înmulţească păsările pe pământ".
23. Şi a fost seară şi a fost dimineaţă - a cincea zi.

Se crede că pictograma literei **Vav** reprezintă un cârlig sau un cui. Ca prefix, ea poartă semnificația "și". Este posibil ca acest cârlig să fi fost ales pentru a reprezenta replicarea, datorită faptului că erau necesare multe cârlige identice pentru a face un cort sigur, dar, pe de altă parte, era un motiv comun în preistorie ca cerul să fie un cort.

Deasupra cerului, se credea că exista o mare mare și, posibil datorită unor fenomene naturale, cum ar fi ploile ciudate de pești și broaște, se credea că creaturile marine au fost create în apele fierbinți ale cerului, (**השמים**) care au căzut în mările de pe pământ. Astfel, ele fac parte din categoria creaturilor din ceruri.

Există două cazuri de **על** la acest verset care indică scăderea. Se elimină valoarea 296 **הארץ** [pământul] din 140 **פני** [fața] + **רקיע** [firmamentul (3)] + 98 **השמים** [cerul] = 241 și, de asemenea, scădem 162 **ועוף** [și păsările]. 241 - 296 - 162 = -217, dar adăugând valoarea cuvintelor 95 **המים** ape și 133 **נפש** creaturi = 228, totalul final este: 228-217 = 11;

11 = המים נפש + ועוף - הארץ 3 השמים - פני.

În versetul 21 ni se cere să înmulțim 159 **התנינם** [creaturi marine] cu 10 (acest lucru este indicat de cuvântul **הגדלים** mare). Continuăm cu adunare (indicată de cuvântul **ואת**) și ținând cont de indicatorul **כל** [toate] adăugăm 161 **נפש החיה** [ființe vii]. Nu acordăm atenție verbelor, ci adăugăm următorul substantiv 95 **המים** [apele] și îl înmulțim cu 2, conform cu notația matematică **למינהם** [după felul lor], și continuăm să adăugăm din cauza **ואת** imediat după; 306 **עוף כנף** [pasăre înaripată] și se înmulțește cu 2 datorită **למינהם** [după felul lor] imediat după aceasta. Astfel, avem;

(159 x 10) + 161 + (95 x 2) + (306 x 2) = 2553

Continuând, în versetul 22, ni se spune că Dumnezeu i-a binecuvântat (și aceasta este încă o altă notație matematică care înseamnă înmulțire cu 2), așa că luăm totalul de 2553 și îl înmulțim cu 2, ceea ce face 5106.

Apoi efectuăm un calcul separat, începând cu **אלהים** Elohim 86, care se află după notația matematică **אתם**, ceea ce înseamnă să le adunăm. Înmulțim 286 **פרו**) [roditor] cu 10, datorită cuvântului **ורבו** [înmulțiți] care îl urmează, și adăugăm acest lucru la 197 **המים בימים** [apele mărilor] și, după ce înmulțim 167 **והעוף** [și păsările] cu 10, adăugăm această valoare la ultima valoare de 293 **בארץ** [pe pământ]. Astfel, avem;

86 + (286 x 10) + 197 + (167 x 10) + 293 = 5106,
care este suma identică produsă de linia 21.

Cel mai probabil, aceasta este o sumă de control, deoarece calculul este lung și dificil, și poate că asta a vrut să ne semnaleze scribul prin numărul 11 din versetul 20; unul ca altul?

În orice caz, legătura dintre numărul 5106 și **Vav** se datorează faptului că EL 31 x 6 = 186, iar atunci când luăm valoarea porții mari a lui **Beth** (233 x 10) și a porții lui **Aleph** (253 x 10) și a

lui **Vav** (6 x 10) și le scădem din 5106 ne rămâne 31 x 6.

Alternativ, dacă folosim toate cele trei valori ale porții mari; 5106 - 2330 - 2530 - 90 = 156, ceea ce înseamnă (YHVH) 26 x 6.

Pare potrivit ca sincronismul EL/YHVH să fie ilustrat de o literă care, ca prefix, semnalează semnificația "și". Numele YHVH delimitează Roata, deoarece fiecare literă reprezintă una dintre cele patru părți ale acesteia: **Yod** pentru căile interioare, al doilea **Heh** pentru Sfânta Sfintelor, **Vav** pentru căile din jurul circumferinței și ultimul **Heh** reprezintă palatele rămase.

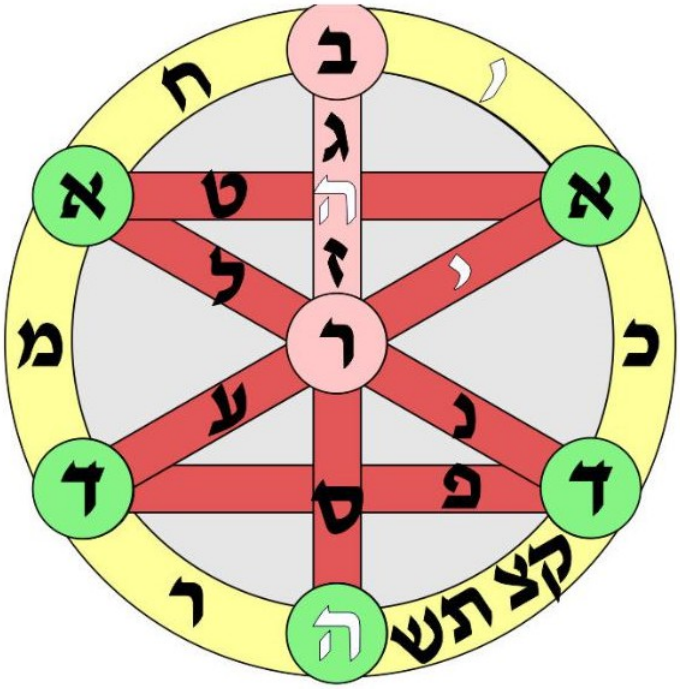

י	ט ל ע ס פ נ = 309
ה	ב ג ז ר = 217
ו	ח מ ר ש ת צ ק כ = 471
ה	ד א א ד = 15

ז

Calea lui Zayin (7)
Aspect: Creaturi ale Pământului

24 ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃

25 ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃

24. Şi Dumnezeu a zis: "Pământul să nască viețuitoare după felul lor: vite, târâtoare și animale de pe pământ, după felul lor." Şi așa a fost.
25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după felul lor, vitele după felul lor și tot ce se târăște pe pământ după felul lor. Şi Dumnezeu a văzut că era bine.

Pictograma literei **Zayin** este considerată a fi un plug la care ar fi fost înhămat un bou. Linia 24 este simplă;

$$133 \text{ נפש} + 296 \text{ הארץ} + (23 \text{ חיה} \times 2) + 34 \text{ וחיתו} + 249 \text{ ורמש} + 52 \text{ בהמה} + (291 \text{ ארץ} \times 2) = 1392.$$

Poarta lui **Beth** 233 + poarta lui **Resh** 452 + poarta căii **gimel/heh/zayin** 217 = 902, deci 1392 - 902 = 490, ceea ce înseamnă 7 [Zayin] x 70.

Notă ~ este util să comparăm modul în care scribul folosește markerul **כל** [toate] în linia 21, dar nu-l folosește aici cu calcule similare. În versetul 21 vedem imediat înainte de **עוף כנף** [păsări înaripate] așa că luăm în considerare ambele cuvinte atunci când vine vorba de înmulțirea lor cu 2. Totuși, cum linia 24 nu folosește markerul **כל**, luăm în considerare doar substantivul care este direct înainte de **למינה** [notația de înmulțire], indiferent dacă sensul cuvântului pare atașat substantivului anterior, astfel că din **וחיתו ארץ** [și fiarele pământului] înmulțim doar cuvântul **ארץ** [pământ]. Convențiile scribale asupra acestor chestiuni sunt foarte stricte, și trebuiau să fie, pentru a fi siguri că nu există loc de eroare.

Linia 25:

$$22 \text{ חית} + (296 \text{ הארץ} \times 2) + (57 \text{ הבהמה} \times 2) + (298 \text{ רמש האדמה} \times 2) = 1324$$

Am petrecut mai multe ore complet perplexă de această sumă, dar în cele din urmă mi-am dat seama: 1392 + 1324 = 2716;

$$2716 = 777 + 777 + 777 + 77 + 77 + 77 + 77 + 77;$$

sau (gimel 3 x 777) + (heh 5 x 77), care sunt literele pe care **zayin** le împarte pe calea din fața tronului. Este un exemplu deosebit de frumos de îndemânare și ingeniozitate a scribului.

ח

Calea lui Cheth (8)
Aspect: Supraveghetorul

26 ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל
הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ:

27 ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם:

28 ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים
ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ:

26. Atunci Elohim a zis: "Să facem om după chipul nostru, după asemănarea noastră, ca să stăpânească peste peştii mării şi peste păsările cerului, peste vite şi peste tot pământul şi peste orice făptură care se târăşte pe el".
27. Astfel, Elohim l-a creat pe om după chipul Său; după chipul lui Elohim l-a creat; bărbat şi femeie i-a creat.
28. Elohim i-a binecuvântat şi le-a zis: "Creşteţi şi vă înmulţiţi, umpleţi pământul şi supuneţi-l; stăpâniţi peste peştii mării şi peste păsările cerului şi peste orice creatură care se târăşte pe pământ".

Pictograma și litera paleo-ebraică **Cheth** seamănă cu un gard sau o scară. Versetele lui **Cheth** introduc o nouă notație matematică, cuvântul **בצלמנו** [asemănarea noastră], și variantele sale care au aceeași funcție de "înmulțește cu 2" pe care o are **כדמותנו** [după chipul nostru], astfel, cuvântul **אדם** [adam, care înseamnă: "om"] din rândul 26 trebuie înmulțit cu 2, de două ori.

((45 אדם [om] x 2) x 2) + 390 ובבהמה השמים ובעוף הים בדגת [peste peștii din mare și păsările din ceruri și peste vite] + 296 הארץ [pământul] + (296 הארץ [pământul] –496 הרמש הרמש [făptură care se târăște]) = 666.

Acest lucru face parte dintr-o sumă mai mare, dar oferă o dovadă în plus că scriitorul cărții "Apocalipsa" din Noul Testament cunoștea gematria biblică și a lucrat cu conținutul gematric al Genezei, pentru că el spune în versetul său devenit celebru referitor la numărul 666 "ανθρωπου εστιν" [un om este].

Versetul 27 ne oferă a doua parte a sumei;

86 אלהים [Elohim] + ((50 האדם [omul] x 2) x 2) + 86 אלהים [Elohim] + 11 אֹתֹו [pe el] + 390 זכר ונקבה [bărbat și femeie] + 45 אֹתָם [pe ei] = 818,

din care scădem suma anterioară de 666 pentru a obține 152.
152 = 88 + 8 + 8 + 8 + 8 + 8 + 8 + 8 +8.
sau (1 x 88) + (8 x 88) = 152.

Valoarea de poartă a **Cheth**-ului este 11, iar 88 este 8 x 11. Versetul 28 începe cu o binecuvântare, iar aceasta este o notație matematică pentru înmulțirea cu 2 pentru a produce o sumă care este similară cu cea din rândul 27;

(1768 x 2) + 86 **אלהים** [Elohim] + 86 **אלהים** [Elohim] + (286 פרו [Fructe] x 10) + 296 **הארץ** [Pământul] + 330 **בדגת הים ובעוף השמים** [peste peștii mării și păsările cerului] + (296 **הארץ** [Pământul] - 275 חיה הרמשת [ființă vie care se mișcă]) = 7215.

7215 = (8x888) + (1x111).

ט

Calea lui Teth (9)
Aspect: Hrană și susținere.

29 ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ
אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה:

30 ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן:

31 וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

29. Apoi Dumnezeu a zis: "Iată, v-am dat orice plantă cu sămânță de pe fața întregului pământ și orice copac al cărui fruct conține sămânță. Ele vor fi ale voastre ca hrană.
30. Și oricărui animal de pe pământ și oricărei păsări din aer și oricărei creaturi care se târăște pe pământ - tot ce are suflare de viață în el - le-am dat orice plantă verde ca hrană." Și așa a fost.
31. Și Dumnezeu s-a uitat la tot ce făcuse și, într-adevăr, era foarte bun.

Litera paleo-ebraică **Teth** seamănă cu o roată (și este identificată astfel de Ezechiel), dar pictograma este un coș care poate fi folosit pentru depozitarea alimentelor și a cerealelor. Liniile 29 și 30 reprezintă o sumă mare, iar linia 31 este o formulare rituală și nu ne privește aici. Această sumă este ușor diferită, în sensul că nu urmărește doar să producă un număr potrivit pentru **Teth**. Pe măsură ce capitolul se încheie, el își propune, de asemenea, să acorde credit acolo unde se cuvine și să identifice rostitorul cuvintelor: **הנה נתתי לכם** [Iată, ți-am dat...].

(140 **פני** [față] - 629 **זרע עשב זרע** [iarbă care produce semințe]) + 296 **הארץ** [Pământul] + 165 **העץ** [copacul] + 1004 **פרי עץ זרע זרע** [pomul fructifer care produce semințe] + 86 לאכלה [pentru hrană] = 1062,

318 **חית הארץ** [fiara pământului] + 254 **עוף השמים** [pasăre din ceruri] + (296 **הארץ** [pământ] - 249 **רומש** [gândac]) + 156 **נפש חיה** [suflare de viață] + 471 **ירק עשב לאכלה** [iarbă verde pentru hrană] = 1246.

Suma totală este 1062 + 1246 = 2308.

2308 - (2 x 999) - (31 x 9) = 31, care este valoarea lui אל EL.

3. CEALALTĂ JUMĂTATE

Gematria Genezei arată că alcătuirea și aranjarea textului a fost puternic influențată de dorința de a obține o concordanță numerică cu dispunerea literelor de pe cele șapte palate:

Litera	#	Tema	Versetul
Beth B ב	2	Creația și Casa lui Dumnezeu.	1:1-2
Aleph A א	1	Ziua și noaptea.	1:3-5
Gimel G ג	3	Cerul / Cerurile.	1:6-8
Shin S ש	3	Uscând pământul și despărțindu-l de mări.	1:9-10
Daleth D ד	4	Ușile se deschid spre Viață și încarnare, sau spre Moarte și viața de apoi.	1:11-13
Tav Th ת	4	Timpul și calendarul.	1:14-16
Heh H ה	5	Lumina stelelor care strălucește pe Pământ.	1:16-19
Vav V ו	6	Crearea păsărilor și a altor ființe vii.	1:20-22
Zayin Z ז	7	Crearea de animale și insecte.	1:24-25
Cheth Ch ח	8	Crearea lui Adam ca supraveghetor al lui Dumnezeu.	1:26-28
Teth T ט	9	Mâncare și hrană.	1:29-31
Yod Y י	10	Odihnă de la muncă.	2:1-3
Kaph K כ	20	Fertilitatea	2:4-6
Lamed L ל	30	Spirit	2:7
Mem M מ	40	Sarcină	2:8
Nun N נ	50	Viața și viața de apoi.	2:9
Samekh S ס	60	Marele râu care aduce abundența cerului pe pământ.	2:10-14
Ayin O ע	70	Tentație și dorință.	2:15-17
Peh P פ	80	Curtarea și împerecherea.	2:18-20

Tsade Ts צ	90	Nașterea.	2:21-22
Qoph Q ק	100	Căsătoria.	2:24
Resh R ר	200	Călătoria solară prin viață.	2:25

Nu sugerez că există o legătură cauzală între cele două, dar în esență, roata funcționează într-un mod similar cu o Bhavacakra; înregistrând o reprezentare simbolică a ciclului și a naturii naturii ciclice și interconectate a existenței. Deși textul începe cu litera **Beth** (2 **ב**) din Palatul al Șaptelea, restul versetelor sunt ordonate în funcție de numărul lor liniar. Acesta este motivul pentru care, atunci când este citit într-o secvență liniară, pare că Ziua și Noaptea (Versetele lui Aleph) sunt posibile înainte de crearea Soarelui și a Lunii [20] (Versetele lui Tav). Dovezile sugerează că capitolele 1 și 2 din Cartea Genezei sunt menite să fie apreciate ca un aranjament spațial de versete; corespunzând celor Șapte Palate, pentru a oferi o hartă a creației.

Acolo unde pare că versetele sunt repetitive, cred că scribul este pur și simplu conservator cu variabilele sale și le reutilizează în moduri alternative pentru a oferi un număr relevant pentru literă. Compunerea unui text în acest mod trebuie să fi implicat mii de calcule care necesită mult timp. Chiar și decodificându-l cu ajutorul unui computer modern și al unui calculator de gematrie, tot îmi ia ceva timp și efort considerabil să verific dacă am citit corect notația matematică și dacă am construit fiecare expresie exact așa cum a vrut scribul.

Deși este un fel de economie de timp pentru amândoi atunci când oricare dintre scribi reutilizează variabilele, nu este de mirare că i-a determinat pe unii scriitori să sugereze că Geneza a fost un amalgam de două (sau mai multe) texte de bază mai vechi care au fost editate împreună. Dar dacă ar fi fost așa, m-aș fi așteptat să văd o oarecare perturbare a literelor și numerelor și, în schimb, textul este remarcabil de consecvent de la început până la sfârșit, producând numerele corecte ale porților pentru cele Șapte Palate în succesiunea lor corectă.

Capitolul 2 are un stil diferit de gematrie față de cel găsit în capitolul 1, ceea ce poate indica faptul că au existat doi scribi sau că, între scrierea capitolelor 1 și 2, scribul a venit cu o nouă abordare. Indiferent de motiv, stilul este diferit; folosind notații matematice mai puțin simple decât **את** și **על** și introducând unele precum **מקדם** [de la est] pentru a indica faptul că doar partea de cuvânt (**בע**) din est (adică din dreapta) ar trebui să fie inclusă din **בעדן** Eden. Există noi notații matematice, cum ar fi **ויקדש** "sfințit" [adică înmulțit cu 2], iar uneori el va delimita cuvintele care ar trebui să **לא** "nu" fie incluse în calcule.

Poziția Palatului Resh în centrul diagramei sugerează o calitate solară; deși numeric **Resh** (200) este **Qoph** (100) x 2, ceea ce sugerează că **Resh** ar putea avea o calitate lunară și ar putea reprezenta o căsătorie a acestor astre simbolizată de căsătoria dintre Adam și Eva din versetul final.

Capitolul unu a delimitat 11 litere, sau jumătate din alfabet, iar noi începem capitolul doi la cifrele duble, în a șaptea zi a creației. Deși este posibil ca acest capitol doi să fi fost scris de un scrib diferit de capitolul unu, cred că este probabil ca ambele lucrări să fi fost compuse aproximativ în același timp. Deși ambele respectă aceleași convenții standard, compozițiile și utilizarea notațiilor matematice sunt calitativ diferite în fiecare dintre ele. De exemplu, cel de-al doilea scrib are grijă să vă spună de cuvintele care nu fac parte din calcule, cum ar fi **לעבד** [a sluji] "nu este" în linia 5. Cel de-al doilea scrib folosește, de asemenea, verbele, ceea ce scribul din primul capitol nu face. Vom explora aceste diferențe mai mult la fața locului, dar cred că este posibil ca doi scribi să fi fost însărcinați cu redactarea capitolelor 1 și 2 de către un superior preoțesc, pentru a împărți volumul de

20 Deși analiza mea sugerează că principala calitate a literei Tav este "timp".

muncă, care trebuie să fi fost considerabil.

י

Calea lui Yod (10)
Aspect: Odihna

1:ויכלו השמים והארץ וכל צבאם

2ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר
:עשה

3ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים
:לעשות

1. Astfel, cerurile şi pământul au fost completate în toată vasta lor desfăşurare.
2. În ziua a şaptea, Dumnezeu a terminat lucrarea pe care o făcuse; astfel că în ziua aceea S-a odihnit de toată lucrarea Sa.
3. Atunci Dumnezeu a binecuvântat ziua a şaptea şi a sfinţit-o, pentru că în acea zi S-a odihnit de toată lucrarea de creaţie pe care o împlinise.

Pictograma timpurie a literei Yod era un braț și o mână și purta cu ea asocierea cu munca. Prin urmare, scribul are un mod ingenios de a reprezenta odihna de la muncă prin această literă. Primul rând produce suma de 605 din **ויכלו השמים והארץ צבאם**, [Au fost terminate cerurile și pământul și oștile lor], iar când scădem din această sumă porțile de o parte și de alta a căii lui Yod: 605 - 452 - 253 = -100. Acesta este Yod x Yod, dar în aspectul său negativ, al numerelor cu minus pentru a reprezenta opusul lucrării.

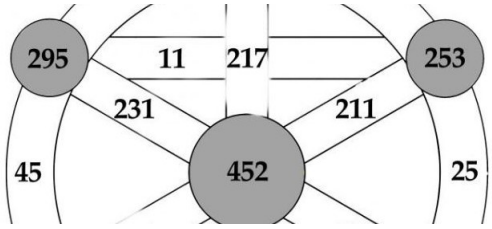

Linia 2 continuă cu suma de -100, adăugând 773 pentru a produce 673, care este reprezentat de poarta lui Resh 452 + poarta lui Yod 211, lăsând 10 pentru Yod ca rest:

-100 + 773 ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו עשה וישבת ביום השביעי מלאכתו [Și a încheiat Elohim în ziua a șaptea lucrarea sa și s-a odihnit în ziua a șaptea de lucrarea sa] = 673.

673 - 452 - 211 = 10.

La rândul 3, începem cu o binecuvântare, așa că înmulțim 673 cu 2 pentru a începe o nouă sumă cu valoarea 1346. Adăugăm 86 **אלהים** și 142 **יום** [Elohim și Ziua]. Următorul cuvânt este 100 **השביעי** [a șaptea], care este sfințit [adică înmulțit cu 2], așa că adăugăm 200 + 9 **שבת** Shabbat + 101 **מלאכתו** [de la muncă] + 402 **ברא אלהים לעשות** [creat de Elohim pentru a îndeplini] = 2200. Dacă îl împărțim la Yod (10), ajungem la 220, care este valoarea primului cuvânt din Geneza **בראשית** [la început].

220 este, de asemenea, suma literelor căilor din interiorul celor șapte palate (cu excepția Sfintei Sfintelor); Yod 10, Lamed 30, Nun 50, Samekh 60 și Ayin 70, și a cuvântului **התורה** HaTorah.

כ

Calea lui Kaph (20)
Aspect: Fertilitate

4 אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים:

5 וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על
הארץ ואדם אין לעבד את האדמה:

6 ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה:

4. Aceasta este relatarea cerurilor și a pământului când au fost create, în ziua în care le-a făcut Domnul Dumnezeu.
5. Pe pământ nu apăruse încă niciun arbust al câmpului, nici nu încolțise vreo plantă a câmpului, pentru că Domnul Dumnezeu nu trimisese încă ploaie pe pământ și nu era niciun om care să cultive pământul.
6. Dar o ceață s-a ridicat din pământ și a udat toată suprafața pământului.

Litera paleoebraică Kaph seamănă ca formă cu o mână deschisă și are sensul de "a îmblânzi".

Linia 4 este o altă compunere lungă care folosește toate cuvintele cu excepția **עשות** [care le-a făcut]. Suma se ridică la 1300, dar 400 השמים והארץ [Cerurile și Pământul] este o parte din sumă;

אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום יהוה אלהים ארץ ושמים= 1300.

[Acestea sunt generările Cerurilor și ale Pământului în timpul în care au fost create în ziua în care YHVH Elohim a creat Pământul și Cerurile].

400 = השמים והארץ : Cerurile și Pământul. În termeni de săptămâni, aceasta este de 10 ori durata gestației umane.

1300 - 400 = 900 / 20 (Kaph) = 45. Aceasta este valoarea porții opuse a lui **Mem**, care, adăugată la valoarea porții (25) a lui **Kaph** = 70.

Linia 5 introduce două noi notații matematice: **טרם** [înainte] și **יצמח** [crește]. **יצמח** [crește] semnalează înmulțirea cu 10, iar **טרם** [înainte] ia valoarea cuvântului imediat anterior și o înmulțește cu 2, sau dacă există o indicație de **כל** [toate] în fața unui grup de cuvinte care precede [Înainte], atunci toate acestea sunt înmulțite cu 2. Prin urmare, în linia 5;

וכל [și toate] (38 **שיח השדה** [plantă de câmp] x 2] **טרם** [înainte] = 76

În continuare...

76 + 293 **בארץ** [în Pământ] + (92 **עשב השדה** [iarba câmpului] x 2 [înainte] x 10 [crește]) + 26 [YHVH] + (296 **הארץ** [Pământul] - 86 **אלהים** [Elohim]) + 55 **האדמה** [pe pământ] = 2500

Aceasta este valoarea porții (25) lui **Kaph** atunci când literele sunt înmulțite cu 100; adică Aleph 100 + Kaph 2000 + Daleth 400 = 2500.

Linia 6 introduce notația **יעלה** [a ridicat] care înseamnă înmulțirea cu 10, transformând primul cuvânt **יער** [și ceață] pentru a avea valoarea 110 și nu 11. Aceasta se adaugă la 296 **הארץ** [Pământul] și 195 **האדמה פני** [fața pământului] = 601. Dacă scădem poarta (561) a lui **Daleth** rămâne 40, care este de două ori valoarea lui **Kaph** (20) și reflectă calea lui **Mem** (40) care este opusă.

ל

Calea lui Lamed (30)
Aspect: Sufletul

וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש
חיה׃

7. Atunci YHVH Elohim l-a format pe om din țărâna pământului şi i-a suflat în nări suflare de viață, iar omul a devenit o ființă vie.

Litera Lamed, ca prefix, poartă sensul de "spre" sau "către", iar forma literei paleo-ebraice seamănă cu o cârjă de cioban.

În acest verset, YHVH Elohim insuflă viața (neshamah **נשמת**) în Adam prin cele două nări ale sale, care în Cabala este considerată partea cea mai înaltă a sufletului tripartit. În această etapă a poveștii, Adam este atât bărbat, cât și femeie, nefiind încă separat de Eva. Astfel, deși nu este precizat în mod explicit de verset, când vine vorba de calculele noastre adăugăm valoarea lui **חיה** ["viață", sau "viu"] de două ori la sumă.

50 **האדם** [cel al lui Adam] + 350 **עפר** [țărână] + 55 **האדמה** [pământul] + 99 **באפיו** [în nările sale] + 97 **נשמת** [suflarea] + 68 **חיים** [de viață] + 50 **האדם** [Adam] + 163 **לנפש** [o ființă] + (23 **חיה** [viu] x 2) = 978.

978 = (231) poarta a lui Lamed + porțile palatelor de o parte și de alta a ei; poarta (295) a lui Aleph + [452] poarta lui Resh.

מ

Calea lui Mem (40)
Aspect: Sarcina

ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר: 8

8. YHVH Elohim a plantat o grădină în Eden, la răsărit, unde l-a așezat pe omul pe care îl formase.

Pictograma literei **Mem** seamănă cu valurile, iar numele literei provine probabil din cuvântul **מים Mayim**, care înseamnă apă. Deoarece această cale se referă la sarcină, legătura cu apa provine de la lichidul amniotic care înconjoară un copil nenăscut.

Cuvântul **מקדם** [dinspre est/din față] indică faptul că doar prima parte a cuvântului "Eden" trebuie luată în considerare. O notație similară se găsește în versetele care sugerează stânga sau dreapta.

26 **יהוה** [YHVH] + 86 **אלהים** [Elohim] + 53 **גן** [grădina] + 72 **בע** [prima parte a cuvântului "în Eden"] + 59 **וישם** [și a pus] + 43 **שם** [acolo] + 50 **האדם** [omul] + 300 **יצר** [el a format] = 689

Iar acest lucru poate fi explicat prin: 604 [poarta Daleth] + 45 [poarta Mem] + 40 [valoarea literei Mem] = 689.

Poarta lui **Mem** oferă o reflectare numerică a porții lui **Kaph**, iar **Kaph** este, de asemenea, un ecou al lui **Mem**. Ea descrie un concept binar al cosmosului în formă numerică, o poveste care este reluată de versetele din calea lui **Tav** (90), unde femeia este "născută" din Adam. Poarta lui **Mem** este 45 și este compusă din aceleași litere ca și numele **אדם** 'ADM' (45) [Adam], iar litera **Tsade** (90) este 45 x 2. Cabala o socotește pe Eva ca fiind primul copil născut, iar litera **Tsade** se referă la naștere, Eva fiind 'născută' din Adam. Poarta lui **Kaph** este 25, iar valoarea literei este 20; jumătate din **Mem** (40), tipologic pentru povestea de la versurile lui **Tsade**, unde Dumnezeu îndepărtează 'o parte' din Adam pentru a face femeia.

Descompunerea porții lui **Mem** în funcție de literele sale; Palatul Aleph este asociat cu ziua și lumina, iar litera **Mem** reprezintă conceptul de sarcină (40 de săptămâni). Litera **Daleth** de sub **Mem** reprezintă o poartă spre pământ și întrupare în afara pântecelui. Opusul său, **Daleth** de sub litera **Kaph** reprezintă o ușă în afara întrupării.

נ

Calea lui Nun (50)
Aspect: Viața și viața de apoi

ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ 9
הדעת טוב ורע:

9. Din pământ, Domnul Dumnezeu a făcut să crească orice copac plăcut ochiului şi bun de mâncat. Şi în mijlocul grădinii erau pomul vieţii şi pomul cunoaşterii binelui şi răului.

Pentru Jeff Benner, pictograma literei **Nun** seamănă cu un nou lăstar de plantă, dar pentru Douglas Petrovich este un șarpe. Oricare dintre cele două se potrivește bine cu acest verset, dar dacă este vorba de acesta din urmă, ar explica originea șarpelui care a ispitit-o pe Eva să mănânce fructul din pomul cunoașterii binelui și răului. Potrivit lui Petrovich [21], numele original al Nun-ului era Nahas, care înseamnă "șarpe".

(55 **האדמה** [pământul] - 561 **עץ נחמד למראה וטוב** [pomul plăcut vederii și bun]) + (58 **הגן** [grădina] / 2 [**בתוך** în mijlocul ei]) + 239 **החיים ועץ** [pomul vieții] + 542 **ועץ הדעת טוב ורע** [pomul cunoașterii binelui și răului] = 304.

304 este 254 [Poarta lui **Nun**] + 50 [litera **Nun**].

Șarpele din capitolul 3 are valoarea 50 și este spiritul literei **Nun**, similar cu "spiritul Elohim" pentru **Beth** și "firmamentul" pentru **Gimel**.

Dovada care coroborează pictograma **Nun** ca fiind un șarpe, vine din așa-numitul [22] blestem al lui Dumnezeu asupra șarpelui pentru că "a făcut-o pe aceasta"; "aceasta" referindu-se la Eva. **Nun** seamănă cu un șarpe care se târăște pe burtă.

ס

Calea lui Samekh (60)
Aspect: Abundență din cer până pe pământ

10 ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים:

11 שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב:

12 וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם:

13 ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש:

14 ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:

---

21 Petrovich, D. (2018). Hebrew Alphabet Chart. Preluat de la https:www.ancient-hebrew.org/alphabet/files/alphabet_chart2.pdf

22 Din punct de vedere numeric, este mai degrabă o binecuvântare decât un blestem, însumarea liniei rezultând în numărul 217.

10. Din Eden curgea un râu pentru a uda grădina și de acolo se ramifica în patru izvoare:
11. Numele celui mai mare râu este Pishon; el șerpuiește prin toată țara Havila, unde este aur.
12. Aurul din țara aceea este pur, și acolo se găsesc bdeliu și onix.
13. Numele celui de-al doilea râu este Gihon; el șerpuiește prin toată țara Cuș.
14. Numele celui de-al treilea râu este Hiddekel; el curge de-a lungul părții de est a Asiriei. Și al patrulea râu este Eufrat.

Numele literei **Samekh** înseamnă "sprijin" (cum ar fi un "suport" într-un gard) și calea **Samekh**-ului este ca un stâlp care susține Palatul Resh și cerurile superioare. Versetele literei **Samekh** au cinci rânduri; mai multe decât orice alt verset din aceste capitole și ele descriu un mare râu care părăsește Edenul având patru **ראשים** [izvoare].

Samekh aduce lumina și abundența din Palatul Solar al **Resh**, care curge ca un râu de pe un munte înalt spre pământ (simbolizat de palatul **Heh** de mai jos).

Litera paleo-ebraică 𐤎 Samekh seamănă cu un spin sau, eventual, cu un stâlp de gard. Poarta minoră de pe **הס** [Heh/Samekh] formează un cuvânt care înseamnă "Păstrați tăcerea"; această cale poartă abundența lui Dumnezeu pe Pământ și este cea care permite transmiterea "savorii de sudoare" a jertfei să călătorească în sus, spre Elohim. Momentul sacrificiului și al jertfei s-ar fi desfășurat în tăcere.

ויהוה בהיכל קדשו הס מפניו כל הארץ :

[*Și YHVH, în templul Său cel sfânt, tace de pe fața Sa tot pământul*]
~ Habacuc 2:20.

164 **מעדן** [din Eden] + 58 **הגן** [Grădina] = 222.

Numele secvențelor sunt aceleași cu cele ale zilelor săptămânii: astfel, aceste cuvinte din versetele din **Samekh** se referă și la zilele săptămânii de duminică până miercuri:

האחד השני השלישי הרביעי

[*primul, al doilea, al treilea, al patrulea*] = 444.

222 + 444 = 666. Samekh are valoarea 6o, deci 666 reprezintă numărul printr-un ordin de mărime; 6 + 6o + 6oo.

Când cele patru râuri sunt calculate cu calitățile lor atașate:
523 = **פישון ארץ החוילה הזהב** [Pishon, pământ, Havilah, aur].
161 = **הבדלח ואבן השהם** [Bdellium, și Piatra, Onyxul].
77 **גיחון** Gihon + 291 **ארץ** țara + 29 **כוש** Cush = 397
142 **חדקל** Tigru + [Partea de est a **אשור** este 4 **אש**] = 146
284 **פרת** Eufrat = 284

(523-161) + 397 + 146 + 284 =1189.
1189 + 666 = 1855
1855 = 7 x 265 [poarta lui **Samekh**].

Luând în considerare doar numele și ordinea lor de plasare:

149 **פישון** [Pishon] + 18 **האחד** [Primul] = 167

77 **גיחון** Gihon + 68 **השני** [al doilea] = 145
142 **חדקל** Tigru + 61 **השלישי** [al treilea] = 203
284 **פרת** Eufrat + 297 **הרביעי** [al patrulea] = 581

167 + 145 + 203 + 581 = 1096
1096 - (6x 66) = 700.

ע

Calea lui Ayin (70)
Aspect: Dorință și tentație

15 ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה:

16 ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל:

17 ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות:

15. Apoi YHVH Elohim l-a luat pe om și l-a așezat în Grădina Edenului pentru a o cultiva și a o păzi.
16. Și YHVH Elohim i-a poruncit: "Poți mânca liber din orice loc liber din grădină,
17. dar din pomul cunoașterii binelui și răului să nu mănânci din numărul lui; căci în ziua în care vei mânca din numărul lui, vei muri negreșit".

Pictograma literei Ayin este un ochi, iar această cale se referă la dorința și ispita care începe cu privirea ochilor și la cunoașterea care este rodul dorinței și al ispitei. William Shakespeare a fost inspirat să scrie despre aceasta:

Spune-mi unde se naște fantezia,
În inimă sau în cap?
Cum se naște, cum se hrănește?
Răspundeți, răspundeți.
Este născută în ochi,
Cu privirea hrănită; și fantezia moare,
În leagănul în care zace.

Linia 15:

124 **עדן** [Eden] + (55 **בגן** [Grădina] - 50 **האדם** [omul]) + 395 **לעבדה ולשמרה** [să o îngrijească și să o păstreze]- 44 = 480.

Linia 16:

(50 **האדם** [omul] -112 **יהוה אלהים** [YHVH Elohim]) - 218 **עץ הגן** [Pomul din grădină] = -280.
-280 / -70 = 4 [Daleth].
480 + -280 = 200.

Linia 17:

582 **ומעץ הדעת טוב ורע** [Pomul cunoașterii binelui și răului] – 136 **ממנו** [din numărul lui] + 54 **תמות** [vor muri] = 500.

200 + 500 = 700 care este Ayin (70) x 10.

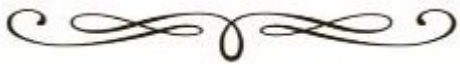

פ

Calea lui Peh (80)
Aspect: Curtare și împerechere

18 ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו:

18. Şi a spus YHVH Elohim: "Nu este bine ca omul să fie singur. Voi face pentru el o parteneră de ajutor".

Deși cuvântul "peh" înseamnă "gură", pictograma literei **Peh** nu seamănă cu adevărat cu o gură decât dacă o privești din lateral. Această cale a lui **Peh** se referă la împerechere și sex, iar ușile de la fiecare capăt al căii sunt reprezentate în lumea fizică prin organele genitale masculine și feminine.

יהוה YHVH (26) + **אלהים** Elohim (86) + (25) היות care ar trebui să fie + **האדם** omul (50) + **לבדו** singur (42) + **אעשה** îi voi face (79) + **לו** lui (36) + **עזר** o parteneră (277) + **כנגדו** de ajutor (83) = 704 = 8 x 88.

19 ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות
מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו:

19. Şi a format YHVH Elohim din pământ toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului şi a adus la Adam a le vedea şi a le numi şi toate creaturile ce le-a numit Adam şi vieţuiau se numeau aşa.

+ 156 [**עוף**] + 17 [**השדה**] + 22 [**חית**] + 55 [**האדמה**] + 86 [**אלהים**] - 26 [**יהוה**] + 306 [ויצר] + 49 [**שמו**] + 23 [היה] + 133 [**נפש**] + 50 [**האדם**] + 241 [**לראות**] - 50 [**האדם**] - [**ויבא**] + 98 [**השמים**] = 1160

1160 = 888 + 88 + 88 + 88 + 8.

După cum am văzut în cazul **Zayin** și **Cheth**, suma numerelor individuale este adesea relevantă și acționează ca un fel de sumă de control împotriva erorilor. În rândul 20 va fi clar de ce există exact zece numere individuale 8 în suma de mai sus.

20 ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר
כנגדו:

Astfel a dat omul(50) nume(53) tuturor animalelor(57) şi păsărilor(192) din ceruri(98) şi tuturor fiarelor(22) de pe câmp(17), iar pentru Adam(81) nu s-a găsit o putere(277) asemănătoare cu a lui(83) = 930.

930 este 93 x 10, iar 93 este 31 x 3

930 este, de asemenea, numărul de ani pe care se presupune că i-a trăit Adam.

Ținând cont de cei zece de 8 de la linia 19, adică 1160, și adunăm cu 93, ajungem la suma 1253, care sunt porțile **Peh** și **Daleth**;

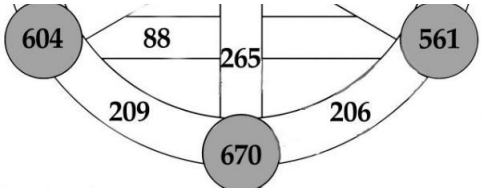

604 + 88 + 561 = 1253.

צ

Calea lui Tsade (90)
Aspect: Nașterea

21 ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה:

22 ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם:

21. "Astfel, YHVH Elohim a făcut ca un somn adânc să îl acopere pe om. Când omul a adormit, a luat o parte și a închis carnea la locul ei".
22. "Apoi YHVH Elohim a format partea pe care o luase de la bărbat într-o femeie și a adus-o la bărbat".

Litera **Tsade** are la alegere trei pictograme de origine:

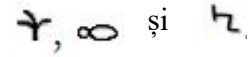 și

Un nou lăstar, un copil și (posibil) o unealtă folosită în timpul nașterii pentru a îndepărta un himen obstructiv, deși ultima pictogramă este de obicei considerată a fi o cărare pe versantul unui munte, deoarece cuvântul **tsad** înseamnă "latură". Această literă și calea ei guvernează activitatea de naștere, iar crearea Evei este potrivită pentru această literă, deoarece Eva era considerată primul "copil".

Dacă v-ați uitat vreodată la Yentl*, există o scenă grozavă în care ea discută despre crearea Evei și țipă la Avigdor: "Nu e coasta, e partea!". Ei bine, ea avea dreptate și el se înșela, deoarece YHVH Elohim ia o parte **הצלע** [partea], sau **מצלעתיו** [din partea lui] lui Adam cu care să o facă pe Eva. Toate celelalte traduceri ale acestui cuvânt din Tanakh se referă la partea, cu excepția traducerilor anormale din Geneza 21-22.

* Yentl, din filmul cu același nume, este o puștoaică băiețoasă care învață Talmudul pe ascuns, deși fetele n-au dreptul la învățătură.

Acest lucru mă face să fiu curioasă care a fost valoarea lui Adam la origine, când încă avea Tsade-ul lângă el? 45[אדם] + 195 [**הצלע**] = 240, ceea ce sugerează că el era cât 24 de ore, atât ziua cât și noaptea. Pe de altă parte, numărul 24 este, de asemenea, numărul coastelor din corpul uman, așa că ai putea totuși să faci un argument bazat pe gematrie prin care cuvântul **הצלע** ar fi trebuit să însemne coastă!

Rândul 21 însumează 930, (așa cum se vede în versetul 19), care este numărul de ani pe care i-a trăit Adam (Geneza 5:5).

26 **יהוה** [YHVH] + 86 **אלהים** [Elohim] + (50 **האדם** [Adamul] - 253 [un somn adânc]) + 79 **ויישן** [și a dormit] + 124 **ויקח** [și a luat] + 13 **אחת** [unul] + 250 **מצלעתיו** [partea] + 279 **ויסגר** [și a închis] + 205 **בשר** [carnea] + 71 **תחתנה** [în locul ei] = 930.

Linia 2 însumează 80, care se adaugă la valoarea 930 pentru a obține 1010, care este numărul gematric al tuturor căilor și palatelor însumate (cu excepția palatului lui **Bet**). Vedem valoarea 1010 asociată cu palatele **Daleth** în 1:12, ceea ce poate servi la sublinierea rodniciei Evei și a capacității de reproducere a pântecelui ei.

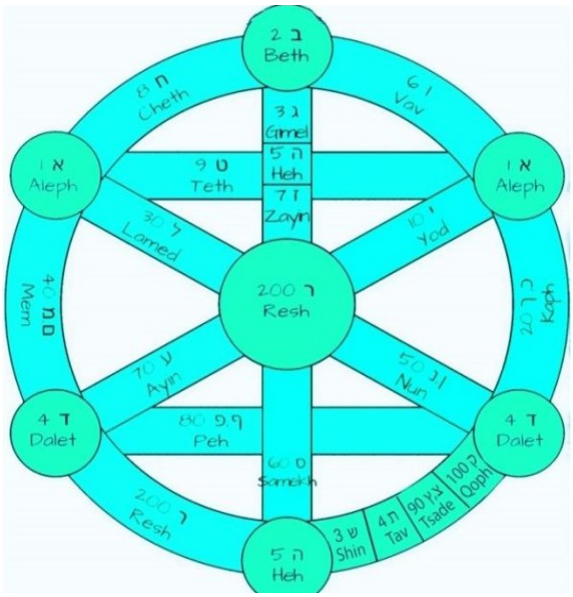

קּ

Calea lui Qoph (100)
Aspect: Căsătorie

23 ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה
זאת:

24 על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:

23. Şi a zis Adam: "Aceasta este acum os din oasele mele şi carne din carnea mea". Aceasta se va numi "Femeie", pentru că din bărbat să o iau pe aceasta".
24. De aceea, omul va lăsa pe tatăl său şi pe mama sa şi se va uni cu soţia sa şi se va face un singur trup.

Se crede că pictograma literei **Qoph** seamănă cu ochiul unui ac sau cu un disc la orizont.

În Cartea Genezei este obișnuit ca un motiv să însoțească o denumire și, de obicei, există și un motiv numeric pentru nume. De exemplu, Avraam 248 = **אברהם**, care este numărul exact al motivului numelui său „multe națiuni va face”: 248 = **המון גוים נתתיך**.

Motivul numelui de Femeie este că: "de la om să ia", așa că îl calculăm separat: 197 = מאיש לקחה, care este numărul celor 4 litere ale acestei căi; qoph + tsade + tav + shin = 197.

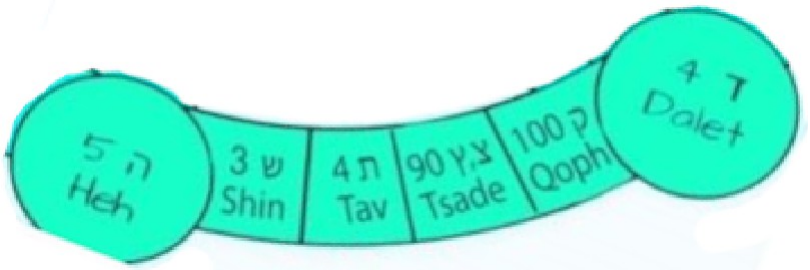

Rețineți de asemenea că 9 **אשה** Femeie x 6 = 54 = מאיש de la Om).

Cuvântul **זאת** [aceasta] este un fel de joc de cuvinte, deoarece direct după prima instanță a acestuia este; 1111 = **הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי** [acum os din oasele mele și carne din carnea mea]. Când qoph (100) este împărțit la 9 **אשה** [Femeie], rezultă un număr care se repetă la infinit de 11.11111111R, simbolizând probabil cantitatea infinită de mici "unu" care ar fi copiii și descendenții primei femei.

Linia 24 include suma finală de 197 **מאיש לקחה** de la linia 23 [de la bărbat să ia] și se scade din 103 **יעזב איש** [va lăsa pe tată] datorită prezenței lui **על כן** [pe toate] pentru primele două cuvinte.

66 **אביו אמו** - מאיש לקחה 197 + 103 **יעזב איש** [tată + mamă] + 112 **ודבק** [și se va uni] + 16 באשתו [în soția sa] = 100.

לבשר אחד [o carne] = 248, care este același număr cu cel al numelui lui Avraam pentru motivul: "multe neamuri va face". Un mod alternativ de calcul al acestei linii este sugerat de prezența a trei cazuri de 13 אחד [aceasta] în linia 23 și ar putea fi: 235 **לבשר** [carne] = 111 + 111 + 13 **אחד** [singura].

ר

Calea și palatul lui Resh (200)
Aspect: Călătoria solară prin viață

25 ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

25. Și erau amândoi goi, bărbatul și soția lui, și nu se rușinau.

Deși este ultima literă din alephbet, pictograma literei **Resh** este un cap și poartă semnificația de primul, vârful, conducătorul și începutul. Calculul pentru acest verset numără cuvântul "gol" de două ori din cauza **שניהם** [cele două] care îl precedă direct, și ignoră cuvântul **יתבששו** [rușinat] din cauza lui **ולא** [și nu] care îl precede.

ערומים ערומים האדם ואשתו [dezbrăcați bărbatul și soția] = 802, care este totalul gematric al alephbetului.

Deși alfabetul și corespondențele sale cu cele Șapte Palate se încheie aici, gematria continuă în capitolul 3 pentru a povesti cum bărbatul și femeia dobândesc valoarea **Resh**-ului prin consumul fructului din Pomul Cunoașterii. În versetul 1:15, Elohim a decretat deja că lumina trebuie să strălucească pe pământ, iar acest lucru presupune că Adam și Eva trebuie să își ducă lumina și pe pământ și astfel vor suferi greutățile vieții pământești și, în cele din urmă, vor dispărea. Așadar, Dumnezeu nu îi pedepsește pe Adam și Eva, ci detaliază consecințele acțiunilor lor într-un fel de lamentație.

4. FRUCTE DE EDEN

Cărturarii și înțelepții biblici antici, primii creștini și gnostici, rabinii și cabaliștii, toți aceștia aveau motive foarte diferite pentru secretul ezoteric. Ceea ce pare simplu la suprafață, atunci când este luat în ansamblu este de fapt o rețea destul de încâlcită de factori motivatori.

Pentru vechii israeliți, ceea ce era sacru era și secret și, de asemenea, un pic periculos. Potrivit surselor rabinice, sub pedeapsa cu moartea, sanctuarul interior al Templului era interzis oricui, cu excepția Marelui Preot, iar acesta intra în el doar o dată pe an pentru a-l reconsacra și a rosti numele de nepronunțat care ar fi adus prezența lui YHVH în sanctuar. Acest nume YHVH este un acronim și este *notariqon* pentru cele Șapte Palate. Gematria sa este 26. Literele lui YHVH reprezintă 4 secțiuni ale diagramei, iar fiecare secțiune are căi și palate care corespund cu o literă din alfabetul ebraic. Deoarece 4 dintre litere apar de două ori pe diagrama celor șapte palate, a fost un total de 26 de litere de pronunțat. Pentru a rosti numele de nepronunțat, este posibil ca Marele Preot al Templului să fi rostit literele una câte una. La fiecare pronunție, poporul adunat se înclina spre sanctuarul interior. Deoarece incantarea numelui era considerată a aduce prezența lui Dumnezeu, era privită cu mare respect, teamă și superstiție.

În capitolele 1-2 scribii ne-au făcut un tur al celor șapte palate prin literele individuale ale căilor și palatelor, dar începând cu capitolul 3 calculele se referă la grupări ale literelor căilor și palatelor, astfel încât să avem o privire de ansamblu asupra modului în care acestea funcționează împreună. Grupările de acest fel ne oferă o referință pentru diferitele secțiuni ale Templului lui Solomon.

Al șaptelea palat, în partea de sus a diagramei, este locul în care se închipuie că Dumnezeu stătea pe aripile tronului său de heruvim și deasupra carului care purta Chivotul Mărturiei. La celălalt capăt, primul palat reprezintă pământul, iar în ceea ce privește Templul lui Solomon, el corespunde Casei lui Solomon situată la sud de Templu.

În cele șapte palate vedem motivul clasic al călătoriei solare prin viață și Moarte. Așa cum vedeau anticii aceste lucruri, sufletele reîncarnate intrau într-o viață încarnată prin Palatul Daleth din partea stângă a schemei, în timp ce sufletele morților și ale celor care visează ieșeau în ceruri prin Palatul Daleth din partea dreaptă.

Sufletele decedate ar trăi în Grădina Edenului ceresc, simbolizată de litera **Nun**, după ce ar ieși din Palatul Daleth, dar ar avea acces la tentația luminii și la plăcerile mortalității. Acestea erau simbolizate de Arborele Cunoașterii și de Arborele Vieții.

Dacă defunctul nu a rezistat tentației spre lumină și viață, el călătorește cu lumina soarelui spre pământ, iar această călătorie solară este reprezentată de litera **Resh**, care face legătura între Palatul Daleth și Palatul Heh; de la Poarta Întrupării la Pământ.

Capitolul trei începe cu un cuvânt care înseamnă "și șarpele", care este un cuvânt de substituție pentru litera **Nun** (50) și calea **Nun**-ului prin cele Șapte Palate.

Această cale și spiritul acestei litere guvernează problemele vieții și ale vieții de apoi. În evanghelia gnostică a lui Filip, se spune că Eva (ק qoph) și șarpele (נ nun) au avut împreună un copil și acesta a fost băiatul קין Cain.

Chiar acum căutăm să descoperim ce a fost cu adevărat fructul pomului cunoașterii și ce a însemnat pentru omenire consumul lui?

והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר 1
אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן׃

1. Șarpele a fost mai precaut decât toate fiarele câmpului pe care le-a făcut YHVH Elohim. Și a zis femeii: dar a zis Elohim să mănânci tot și din tot pomul din grădină.

Deși logica șarpelui pare de necontestat la prima vedere, dacă citim cu atenție versetul 1:31, Elohim califică ce fel de fructe pot mânca; "orice pom al cărui fruct conține sămânță. Acestea vor fi ale voastre ca hrană". Implicația din narațiune este că fructul Pomului Vieții și cel al Pomului Cunoașterii nu conțin sămânță.

Gematria narațiunii identifică fructul Pomului Cunoașterii cu lumina și, deoarece fără lumină nu se poate vedea nici binele, nici răul, acesta este fructul Pomului Cunoașterii. Dar lumina

nu se reproduce pe sine, precum fructele cu semințe în interior. Ea provine dintr-o sursă, fie că este vorba de soare, de lună sau de stele, iar lumina pare să călătorească imediat spre pământ. În antichitate, era de conceput că lumina a fost creată tocmai în acest scop, "pentru a da lumină pe pământ". Prin urmare, una dintre consecințele cu care se confruntau bărbatul și femeia din grădină dacă mâncau fructul din Pomul Cunoașterii este că trebuiau să călătorească, la fel ca lumina, pe pământ și să devină creaturi muritoare întrupate în loc de tovarăși ai lui Elohim și grădinari ai Edenului din Ceruri. Până când au luat lumina în ei, nu aveau nici un folos pentru ochii lor, dar odată ce au făcut-o, ochii lor s-au deschis și au putut vedea.

Fructul Pomului Vieții este viața încarnată, care nu se reproduce într-un singur individ, ci are o durată finită care se încheie cu moartea fizică. Fructul oricăruia dintre acești pomi ar face ca sufletele lui Adam și Eva să coboare din ceruri și să ia formă muritoare. În loc de grădina cerească, ei ar fi trebuit să o îngrijească pe cea pământească pentru YHVH Elohim. **האדם** "Adamul" are o valoare gematrică de 50 ca și **Nun** și s-ar putea să se fi presupus că și Adam era un simbol al Șarpelui, sau cel puțin împărtășea calitățile spiritului lui **Nun**. El este plasat în grădină pentru a o îngriji, dar "în mijlocul grădinii erau pomul vieții și pomul cunoașterii binelui și răului". Cu alte cuvinte, într-o formă sau alta, lui Adam i se oferă acces direct la întrupare și dobândește cunoștințe prin încarnări repetate. Actul întrupării este simbolizat prin actul de a purta haine. În loc să existe în forma lor originală goală, ca spirite, **Nun** (Adam) și **Qoph** (Eva) trebuie să se îmbrace (să-și îmbrace conștiința) în carne. Interpretate în acest fel, ultimele versete ale capitolului în care YHVH își ține discursul despre toate lucrurile dificile pe care le vor întâlni, sună mai puțin ca o pedeapsă și mai mult ca o lamentație pentru suferința pe care o vor îndura ca ființe vii muritoare pe pământ.

Simbolismul ochilor deschiși ai lui Adam și ai Evei se referă la calea literei **Ayin**, care avea pictograma unui ochi. Sufletelor care urmează să se reîncarneze li se deschid ochii și sunt transportate împreună cu Soarele prin ceruri până la ușa (**daleth**) de intrare în lumea încarnată. Aceasta indică următorul pas în călătoria lor solară spre încarnare.

Pentru prima linie calculăm numărul fiecărui cuvânt, omițând verbele, deoarece acestea sunt folosite pentru a crea notații matematice, și ne concentrăm asupra substantivelor. Luăm valoarea lui **הנחש** (șarpele) ca fiind 50 și, la fel, valoarea lui **האשה** (femeia) ca fiind 111, deoarece această convenție a fost stabilită în capitolele 1-2.

Și șarpele (50) a fost mai atent(ă) (verbe) decât toate (fiarele câmpului (39)) pe care (+) le făcuse (verb ignorat) YHVH (26) Elohim (86). Și a spus (verb ignorat) femeii (111) da a spus (verbe ignorate) Elohim (86) nu (ignorați cuvântul următor) va mânca tot și (~) din tot (numără tot următorul) pomul grădinii (218) = 616.

Aceasta este valoarea a trei porți, care formează un triunghi (colorat în albastru):

Nun (254) + **Ayin** (274) + **Peh** (88) = 616.

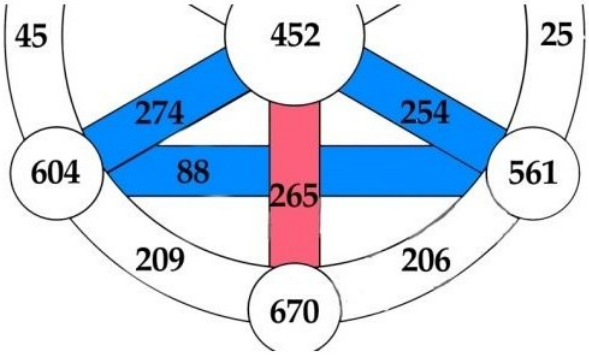

În rândul 4, care este următoarea dată când șarpele vorbește cu Eva, suma calculelor este de

265. Dacă calculăm aceste porți ale lui **Nun**, **Ayin** și **Peh** împreună cu poarta lui **Samekh** (colorată în roșu) (265), care livrează bogăția cerurilor pe pământ, totalul este 881. Această valoare de 881 apare, de asemenea, în Geneza 23:1 în legătură cu anii de viață ai Sarei:

+ 7 + (58) שנה + 20 + (58) שנה + 100 + (208) שרה + (28) חיי +(~) ויהיו

881 = (208)שרה + (28) חיי + (63)שני + (103) שנים.

Și a fost (~) viața (28) Sarei (208) + 100 + an (58) + 20 + an (58) + 7 + (103) ani din (63) viața (28) Sarei (208) = 881.

2 ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל:

2. Pământul era fără formă și gol și întunericul era pe suprafața adâncului. Iar Duhul lui Dumnezeu plutea deasupra suprafeței apelor.

Și a zis (verb) femeia (111) către (verb) șarpe (5o) din fructul (33o) pomului (16o) din grădină (58) mănânc tot (- tot ce urmează) = 709.

Calculele din acest rând continuă la rândul 3, notația **נאכל** indicând scăderea **ומפרי העץ**: "și din fructul pomului" și, de asemenea, **הגן** "grădină".

3 ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא
תגעו בו פן תמתון:

3. Și Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

709 - Și din fructul (336) pomului (165) aflat (~) în mijlocul (divide următorul cu 2) grădinii (58/2=29) a spus (+) Elohim (86) nu (ignora următorul cuvânt) vor mânca (+) din numărul său (136) nu (ignoră următorul) se vor atinge de el (+) ca nu cumva (~) să moară (104) = 505.

505 este suma porților căilor de acces în jurul circumferinței roții:
Vav 9 + Cheth 11 + Mem 45 + Kaph 25 + Resh 209 + Shin/Tav/Tsade/Qoph 206 = 505.

Implicația acestui lucru este că dacă Adam sau Eva mănâncă din fruct vor fi legați de circumferința roții și, prin urmare, de viața și moartea muritorilor.

Referirea la a mânca și a atinge sunt notații matematice pentru scădere și adăugare, dar datorită lui "nu", instrucțiunea este de a nu adăuga sau scădea din valoarea numerică a fructului lui Elohim din mijlocul grădinii.

Veți observa că m-am îndepărtat de traducerile tradiționale comune ale lui **mim-men-nu** / **ממנו** aici "de la", "la" sau "din el" și am înlocuit-o cu o traducere mult mai rară: "*din numărul său*", care se potrivește mult mai bine în majoritatea cazurilor. **ימנו** este în general tradus ca "numărat", iar forțat **מנה** este "*a calcula, a număra, a socoti*". Cred că majoritatea traducătorilor nu au înțeles referința la gematria implicată, ceea ce reprezintă motivul traducerii în general greșite. Există 171 de apariții ale acestui cuvânt în Tanakh.

4 ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון:

4. Și a zis șarpele către femeie: "Nu prin moarte vei muri!".

Șarpele și femeia sunt cuvinte de substituție. Șarpele **הנחש** este 50 iar femeia este האשה și

este 111. Cuvântul care înseamnă va muri este **תמתון** și este 104. Nu punem la socoteală cuvântul מות moarte deoarece apare după **לא**: nu. Prin urmare:

Șarpele + Femeia + Vei muri = 265.
50 + 111 + 104 = 265, care este numărul porții de pe calea lui **Samekh**.

Dacă adunăm discursul șarpelui din linia 1 cu discursul său din linia 4, totalul se potrivește cu suma pentru căile lui **Nun**, **Ayin**, **Peh** și **Samekh**. În mod figurat, aceste căi au forma unei săgeți.

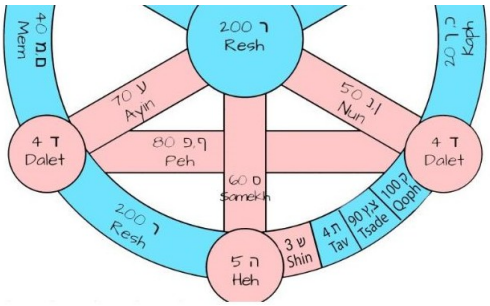

Pentru a asemăna cele șapte palate cu primul templu, locul cel mai sfânt ar fi ***debir***-ul care adăpostea Chivotul Mărturiei. Corespondența alfabetică pentru **DBIR** (216) sunt porțile căii **Gimel**, **Heh** și **Zayin**, care este 217. Diferența este 1 pentru spiritul invizibil al lui Dumnezeu.

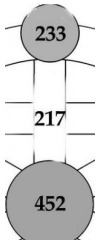

Poarta lui **Nun**, **Ayin**, **Peh** și **Samekh** ar cuprinde curtea exterioară a Templului. **Samekh** se întinde de la Palatul lui Resh până la Palatul lui Heh, simbolizat de calea dintre Templu și Casa lui Solomon. Casa lui Solomon corespunde cu Palatul lui Heh și reprezintă pământul. O legendă a Templului povestește cum Casa lui Solomon a fost construită pe același loc în care se presupune că Adam și Eva au ajuns pe pământ după ce au părăsit grădina cerească Eden.

5. ROSTOGOLIREA

Geneza este una dintre cele mai vechi cărți criptografice din lume și dezvăluie că există un sistem străvechi care stă la baza tuturor religiilor abrahamice. Acest sistem este o reflectare fascinantă a modului în care oamenii din Orientul Apropiat antic gândeau despre lumea lor și locul lor în ea, dar descoperirea sa este complet neașteptată în lumea noastră modernă.

Nimeni nu ar fi putut prezice că în 2019 ne vom confrunta cu o schimbare de paradigmă în ceea ce privește modul în care percepem Biblia și nimeni nu poate prezice cu adevărat modul în care acest lucru va afecta dezvoltarea noastră culturală în viitor. În prezent, diverse părți ale Bibliei sunt considerate a fi un produs al inspirației divine și o înregistrare a relației dintre Dumnezeu și oameni, dar dacă această viziune va supraviețui este o presupunere a oricui.

Divinitatea creatoare din Geneza este dezvăluită ca un Dumnezeu numeric care a dat naștere lumii cu 22 de semne alfanumerice, iar viziunea asupra lumii a scriitorilor Genezei este foarte ordonată și categorisită. Pentru oamenii care așteaptă ca religia să le ofere confort, direcție și inspirație în viața lor sau un sentiment de legătură personală cu creatorul, cartea Geneza ar putea fi

acum un fel de dezamăgire. Un Dumnezeu al numerelor ar putea fi dificil de încălzit, chiar dacă marile figuri religioase inițiatice, precum Moise și Iisus, l-au putut aprecia în acest fel.

Geneza ridică, de asemenea, câteva provocări interesante pe care marile religii nu sunt echipate cu obiceiuri și doctrine pentru a le aborda. De exemplu, sistemul celor Șapte Palate funcționează ca o *Bhavacakra*[*], inclusiv noțiunea de reîncarnare, dar acest lucru nu face parte din tradițiile religioase ale bisericii, moscheii sau sinagogii și este greu de imaginat cum vor aborda membrii investiți ai marilor religii abrahamice aceste revelații despre textul lor fundamental. Cel mai probabil, în cea mai mare parte, ei o vor trata pur și simplu ca pe o relicvă a trecutului care trebuie ignorată.

În același timp, lumea academică se va confrunta, de asemenea, cu provocări în acomodarea unei schimbări de paradigmă în studiile biblice. Știința nu poate ignora muntele de dovezi privind gematria biblică și cele Șapte Palate. Este o parte importantă a istoriei antice și ne informează cu privire la înțelegerea tehnicilor și practicilor scribilor. De asemenea, știința nu poate face nici o pledoarie specială pentru câteva teorii majore care sunt aruncate brusc pe tabla de joc.

Potrivit unui consens aproape universal al cercetătorilor critici, se presupune că Geneza 1 și 2 sunt două relatări complementare, dar separate, ale creației, scrise de școli complet diferite (așa-numitele surse preoțești și jahwiste) și în perioade de timp diferite. Cu toate acestea, dovezile pentru ipoteza documentară nu pot supraviețui noii paradigme, deoarece se demonstrează acum că presupusele diferențe stilistice de conținut sunt conduse de motivații criptografice și numerice, iar cele două capitole completează o întreagă narațiune care corespunde celor Șapte Palate și celor 22 de litere. Mai degrabă decât două școli care au lucrat la două narațiuni complementare ale creației, dovezile numerice indică un singur text realizat de doi scribi din același scriptorium, iar diferențele stilistice se aseamănă mai degrabă cu genul de alternative prezentate de doi creatori de cuvinte încrucișate criptografice care lucrează pentru The Times, ceea ce înseamnă că sunt într-adevăr foarte minore.

În cazul în care există repetiții în narațiune, acestea au fost explicate fie prin ipoteza documentară ca diferențe stilistice, fie prin teoriile conform cărora scribul în cauză își construia narațiunea pornind de la două mai vechi documente surse, de origine probabil babiloniană. Cu toate acestea, este destul de clar că, deși este posibil să fi existat o viziune comună asupra creației cosmosului în întregul Orient Apropiat antic, textul capitolelor 1 și 2 este original și coerent din punct de vedere matematic, într-un mod în care numai un text alfabetic ar putea fi. Babilonienii aveau un fel de gematrie pe care o numeau **Aru**, dar, întrucât scrierea era logografică, iar **Aru** presupunea utilizarea de tabele, nu ar fi fost posibilă copierea calculelor **Aru** în scrierea alfabetică.

În cele din urmă, paradigma Roții Genezei va avea un impact inevitabil asupra credincioșilor în ceea ce privește profețiile și miracolele biblice. De la tufișul aprins până la ascensiunea lui Ilie la cer, toate relatările cu adevărat ciudate și supranaturale din Biblie pe care le-am investigat au în spate gematria și sunt explicate prin motivația scribilor de a compune o sumă matematică. Deși acest lucru poate fi supărător pentru unii oameni, nu cred că este ceva ce ar trebui să determine pe cineva să-și piardă credința în spiritul lui Dumnezeu sau în ideea unei conștiințe singulare originale atașate planetei noastre încă de la începuturile ei. Noile teorii științifice ale conștiinței și fizicii pre-materiale sugerează în mod inevitabil că așa trebuie să fi fost.

Nu văd că o scădere a numărului de oameni care îl văd pe Dumnezeu ca pe o agenție supranaturală care provoacă miracole ar fi un lucru rău, fie pentru ei, fie pentru Dumnezeu. Există o

---

* Bhāvacakra este o reprezentare simbolică a saṃsāra (sau existența ciclică). Se găsește pe pereții exteriori ai templelor și mănăstirilor budiste tibetane din regiunea indo-tibetană, pentru a ajuta oamenii obișnuiți să înțeleagă învățăturile budiste.

mare diferență între a avea o credință în Spirit și o superstiție de rând. De ce ar trebui ca o relație personală adevărată cu divinitatea originară să fie bazată pe ritualuri ieftine de căutare a favorurilor supranaturale? De asemenea, este un deserviciu adus atât autorilor scribi ai Bibliei, cât și lui Dumnezeu, să tratăm colecția lor de texte profunde și frumoase ca pe un fel de "manual de magie sau idol". Cred că este lipsit de respect și mai degrabă ignorant să vorbești despre Biblie ca despre "cuvântul lui Dumnezeu".

Deși am studiat în profunzime hermeneutica Bibliei, credința mea puternică în divinitatea originară și în îngeri rămâne neafectată de revelațiile din Roata Genezei.

Biblia nu este cartea pe care toată lumea a crezut că este și, deși este una dintre cele mai vechi și mai populare cărți din lume, nici măcar nu este o carte care a fost studiată în profunzime până acum. Având în vedere bogăția de gematrie care se află între paginile atât ale Tanakh-ului, cât și ale Noului Testament, va fi nevoie de un efort de cercetare major, asemănător proiectului genomului uman, înainte de a putea spune cu încredere că o înțelegem.

ALTE ESEURI

Următoarele 11 eseuri clasice au fost publicate pentru prima dată în 2007 pe grupul *Usenet alt.magick* de Tom Schuler. Ele oferă sfaturi practice concise pentru magicianul practicant în încercarea de a realiza Marea Operă și au fost de un ajutor neprețuit în dezvoltarea personală a multor membri ai grupului, inclusiv a mea. Tom a plasat aceste eseuri în domeniul public pentru ca de ele să beneficieze cât mai mulți oameni și, prin urmare, această secțiune următoare a cărții poate fi reprodusă liber, atâta timp cât el este creditat ca autor original.

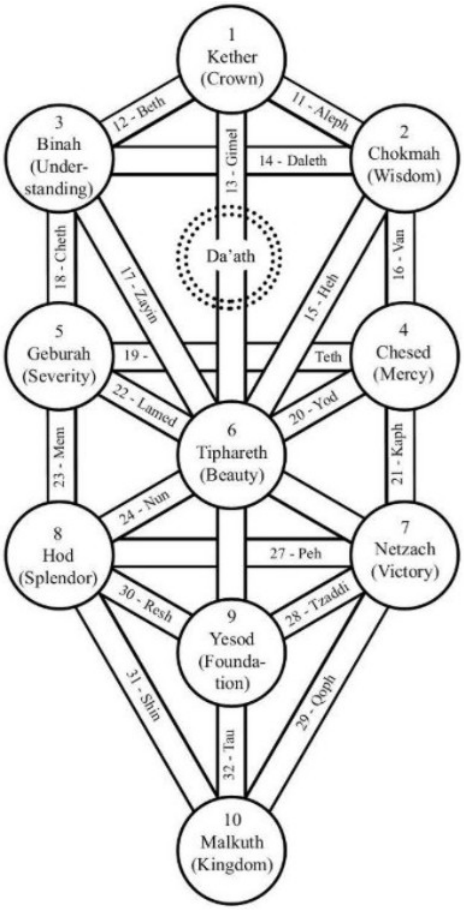

VIRTUȚI ȘI VICII ALE SEPHIROTH

De Tom Schuler

1. MALKUTH

Pentru fiecare dintre sefirotele din Arborele Cabalistic al Vieții, există o virtute și un viciu atribuite. În gândurile, sentimentele și acțiunile magicianului, fiecare dintre aceste virtuți și vicii se manifestă în mod continuu. Atenționându-le, identificând operațiunile lor în viața de zi cu zi și accentuând virtuțile și moderând viciile, magicianul echilibrează sephirotul în personalitatea sa și progresează în Marea Operă.

În cea mai joasă sephirah, Malkuth, virtutea atribuită este "discriminarea", iar viciul "inerția".

Discriminarea este capacitatea de a detecta cu precizie diferențele dintre lucruri. Noi detectăm aceste diferențe cu ajutorul celor cinci simțuri. Ceea ce este real în sephirah-ul Malkuth este ceea ce poate fi perceput prin vedere, auz, atingere, gust și miros. Așadar, se cuvine ca magicianul să perfecționeze aceste simțuri cât mai fin posibil, în limitele potențialului organic al corpului lor particular. Pentru a face acest lucru, este necesar să fim atenți la lumea fenomenelor într-o măsură mult mai mare decât și-ar dori mulți dintre noi. Deoarece magia îi atrage pe cei care încearcă să scape de realitatea neplăcută, perspectiva de a trebui să acorde o atenție și mai mare acesteia este pur și simplu neatrăgătoare. Cu toate acestea, stăpânirea virtuții discriminării este esențială. Într-adevăr, până când nu este stăpânită, toate virtuțile "superioare" sunt de neatins, deoarece ele plutesc în derivă în iluziile și distorsiunile ambigue ale ceea ce au fost numite "planurile superioare".

În "Infernul" lui Dante, calea de ieșire din Infern se găsește doar prin coborârea în adâncurile sale. La fel se întâmplă și cu transcenderea sephirah-ului lui Malkuth. Până când nu vă veți fi stăpânit simțurile și nu le veți putea folosi pentru a distinge ceea ce este real de ceea ce este iluzoriu, sephirah-ul lui Yesod nu va fi nimic mai mult decât un labirint de iluzii, fiecare cale întorcându-se asupra ei însăși, fiecare soluție aparentă ducând doar la revenirea la aceeași problemă reformulată într-un alt mod. Nu există nici un ajutor pentru asta. Aspirantul la Marea Operă trebuie mai întâi să stăpânească materialismul. Nu să **renunțe** la el. **Să-l stăpânească**. Magicianul trebuie să fie capabil să funcționeze eficient doar în lumea celor cinci simțuri. Așa că închideți acele sclipiri psihice și intuiții.

Ele nu sunt de nici un folos aici. Dacă nu vă puteți descurca fără ele în timp ce vă stăpâniți simțurile, nu vă veți descurca deloc în Marea Operă.

Puneți deoparte cărțile de tarot, pendulurile, vrăjile și toate aceste lucruri. Este timpul să faceți ceva *dur* pentru o schimbare. Considerați-o tabără de antrenament magic. Dacă aveți de gând să organizați un asalt asupra Orașului lui Dumnezeu, războinici mistici, va trebui să vă murdăriți mâinile.

Una dintre cele mai esențiale discriminări pe care le putem face este între realitate și aparențe. Chiar și simțurile noastre, oricât de fiabile ar fi, pot deveni confuze, furnizându-ne imagini iluzorii pe care le interpretăm în mod eronat ca fiind realitate. Cum putem, folosind doar aceste simțuri, să pătrundem iluziile simțurilor?

Soluția la această problemă constă în utilizarea mai multor puncte de vedere și modalități senzoriale. Cu cât sunt utilizate mai puține puncte de vedere, cu cât sunt implicate mai puține simțuri, cu atât este mai mare posibilitatea de a nu fi detectată o eroare. Dimpotrivă, cu cât sunt folosite mai multe puncte de vedere și mai multe modalități senzoriale, cu atât mai mică este posibilitatea de eroare. Desigur, aceasta nu ajunge niciodată la zero. Nici o observație în Malkuth nu

este lipsită de posibilitatea de eroare, dar se pot diminua destul de mult șansele de eroare. Folosirea mai multor puncte de vedere sugerează replicarea experimentelor proprii de către surse independente, precum și prin experimente proprii repetate și atent controlate. Vă sună cunoscut? Este vechiul nostru prieten, "metoda științifică", cel mai bun și mai strălucit copil al filozofiei materialiste.

Până când nu vei stăpâni metoda științifică (din nou, nu doar vei renunța la ea), eforturile tale de a progresa în înțelegerea reală a magiei vor avea ca rezultat pur și simplu urmărirea cozii printr-o serie infinită de iluzii create și întreținute de tine însuți. Aparent, acest lucru este suficient de bun pentru majoritatea ocultiștilor și a altor tipuri magico-religioase, dar adevărații studenți ai magiei speră la mai mult.

Acum, există un aspect al Malkuth-ului care face dificilă sarcina de a stăpâni metoda științifică. Este vorba de inerție. Acesta este viciul lui Malkuth. Operațiile în Malkuth necesită timp. Foarte mult timp. Foarte mult timp. Timp glacial. Timp geologic. O să te plictisești. Vei fi distras. Vei deveni nerăbdător. Vei dori să treci la ceva mai interesant și vei dori să faci asta "*chiar acum*". Iar dacă îți dai frâu liber acestei nerăbdări și abandonezi experimentele tale consumatoare de timp și minuțios de atente, pierzi imediat orice progres pe care l-ai făcut și ajungi înapoi la punctul de plecare. Asta înseamnă că nu ați ajuns nicăieri. Sunteți pe loc. Inerție.

Este nevoie de o energie enormă de voință și rezistență pentru a stăpâni virtutea Discriminării și viciul Inerției. Prin practicarea virtuții sefirah-ului lui Malkuth și prin lupta pentru a depăși viciul acesteia, magicianul își perfecționează voința.

2. YESOD

Pe măsură ce stăpânim lumea materialistă a lui Malkuth, vedem lumea într-un mod determinist. Efectul urmează inexorabil cauzei. Timpul curge într-o singură direcție și ceea ce este făcut este făcut. Nu putem face nimic altceva decât să urmăm regulile. Nu există nicio alegere. Lucrurile materiale sunt așa cum sunt, nu așa cum ne-am dori să fie. Suntem pur și simplu un mecanism complex într-o lume mecanicistă, iar comportamentul nostru este determinat de cauzele care îl suscită. Când ne este foame, căutăm hrană. Când suntem obosiți, căutăm odihnă. Este la fel de simplu ca asta, chiar dacă pare foarte complex din cauza tuturor acestor cauze și efecte care se desfășoară simultan.

Și astfel ajungem la limita lui Malkuth, lumea reflexelor și a instinctelor înnăscute. Pentru a merge mai departe în dezvoltarea noastră, trebuie să găsim o modalitate de a ne elibera de aceste legături ale determinismului. Avem echipamentul neurologic pentru a face acest lucru. Avem capacitatea de a crea reprezentări extrem de detaliate ale lumii în imaginația noastră. Aceste reprezentări ale lumii ne permit să facem "experimente de gândire". Ne folosim imaginația pentru a crea o reprezentare a universului și pentru a efectua în ea experimente pe care nu am putea să le facem în lumea materială. Procedând astfel, începem să vedem dincolo de moment, dincolo de ceea ce este sensibil și imediat.

Această capacitate de a genera imagini a tot ceea ce ne dorim este natura lui Yesod, care poartă titlul de "Casa de comori a imaginilor".

Virtutea lui Yesod este independența. În sephirah lui Malkuth, lumea funcționează ca o mașină și la fel și organismele din ea. Cu toate acestea, datorită capacității noastre de a ne imagina lumea și de a efectua experimente imposibil de aranjat din punct de vedere material, scăpăm de tirania legilor fizice. Devenim independenți de reguli prin crearea în noi înșine a unei Lumi în care putem suspenda sau aplica orice regulă dorim. În acest moment intră în lume magia. Relația dintre lumea pe care ne-o imaginăm și lumea realității fizice în care rezidă corpurile noastre este prima noastră experiență a axiomei hermetice: "*Cum e sus, așa e jos*". Descoperim că ne putem imagina

lucruri care nu există și, gândindu-ne la un efort sârguincios, putem face ca acele lucruri să existe. Gândul imaterial devine fapt material.

Dintr-o dată, nu mai suntem sclavii mașinii, ci participanți voluntari, selectându-ne rolurile și determinându-ne propriul loc și propria funcție prin intermediul unui instrument de imagistică puternic, care reprezintă nu numai universul, ci și pe noi înșine în raport cu el.

Cu toate acestea, este posibil să devenim atât de atenți la minunile universului nostru interior încât să nu observăm că nu mai suntem atenți la lumea fizică. Ne petrecem timpul visând, dar nu ne deranjăm niciodată să luăm vreo măsură pentru a conecta aceste vise cu lumea fizică. Astfel, viciul lui Yesod este lenea. Ne pierdem în infinitatea imaginației noastre. Este foarte, foarte, foarte ușor să faci asta. Este atât de atrăgător și măgulitor să conduci propria lume. Este atât de ușor să comandăm universul imaginației noastre. Și totuși, pierzându-ne în vis, nimic din ceea ce facem, niciunul dintre eforturile noastre minunate și creativitatea noastră frumoasă nu ajunge până la capăt pe Pământ. Magia noastră rămâne nefondată, neafectând nimic altceva decât propriile noastre sentimente. Cam singurul lucru care ne poate proteja de a nu cădea victime ale acestui viciu este virtutea lui Malkuth, discriminarea, prin care putem percepe diferența dintre visul realității și realitatea fizică pe care se bazează. La fel se întâmplă cu fiecare virtute din sephirah. Fiecare virtute ne salvează din capcana viciului din următoarea.

3. HOD

În Malkuth, noi experimentăm lumea ca senzație. În Yesod, experimentăm o reprezentare imaginativă a acestei lumi a senzațiilor.

Hod ia reprezentarea mentală a realității care începe în Yesod și o avansează încă un nivel de abstractizare. În Hod, vedem o reprezentare simbolică a acelei reprezentări imaginative a lumii senzațiilor. Acesta este un progres enorm de important. Prin reprezentarea imaginației noastre sub formă de simboluri, putem comunica conținutul minții noastre unii altora, legând astfel pentru prima dată gândurile și experiențele noastre individuale de cele ale altora.

Și, poate la fel de important, putem stoca informații în afara corpului nostru sub formă de cuvinte scrise, simboluri și imagini, păstrând astfel experiența noastră dincolo de durata vieții noastre și transmițând-o dincolo de prezența noastră.

Prin activitatea simbolică a lui Hod ne învățăm că relațiile dintre idei pot fi apreciate și examinate ca principii abstracte, dând naștere rațiunii și logicii. În Hod, ne învățăm să gândim eficient. Și dobândim capacitatea de a-i învăța și pe alții să facă același lucru. Aceasta este prima sephirah în care apare o conexiune între indivizi, în loc să se manifeste ca o operațiune în întregime privată.

De asemenea, putem observa că Hod este prima sephirah care apare pe unul dintre pilonii opuși ai Arborelui, Boaz și Jakin, Forma și Forța, Severitatea și Mila. Așadar, nu este surprinzător să constatăm că polaritatea este exprimată mai clar aici decât în sephiroth-urile de pe Pilonul din mijloc.

Aici vedem pentru prima dată virtutea și viciul unui sephirah care sunt în mod clar opuse unul față de celălalt. În Malkuth, virtutea este discriminarea, iar viciul inerția. În Yesod, virtutea este independența, iar viciul lenea. Trasarea unui fel de opoziție între acești termeni necesită un oarecare efort, dar, în Hod, este ușor de observat polaritatea lor chiar și la prima vedere. Odată cu noua noastră putere de a comunica, găsim, de asemenea, ceva nou care apare în capacitatea de virtute și viciu. Experiențele senzoriale ale lui Malkuth pot să nu fie întotdeauna exacte, dar ele sunt într-adevăr ceea ce simțim. Lumea imaginativă pe care o creăm în creierul nostru poate să nu corespundă întotdeauna cu exactitate lumii senzațiilor, dar, din nou, reprezintă un sentiment interior autentic. Dar acum, în operațiile sefirah-ului lui Hod, ne putem reprezenta senzațiile și imaginația într-un mod care nu corespunde deloc cu sentimentele noastre autentice. Am dobândit capacitatea de a minți, de a simboliza ceva ce nu reprezintă deloc sentimentele sau

senzațiile noastre adevărate.

Aici apar virtutea și viciul lui Hod, onestitatea și necinstea.

Adesea este oportun, chiar necesar, să ne mințim semenii. Minciuna este lubrifiantul fără de care organizațiile sociale nu ar putea funcționa. Doar negând dificultățile noastre neimportante unii cu alții putem împiedica ca acestea să împiedice modurile mai importante în care trebuie să ne înțelegem dacă vrem să supraviețuim. Ne spunem unii altora că nu ne deranjează defectele noastre respective și inevitabil iritante. Ne liniștim copiii chiar și atunci când noi înșine ne simțim nesiguri. Acest tip de necinste nu este viciul lui Hod. Este un "de-viciu" al lui Hod prin care ne depășim impulsurile private pentru a obține un rezultat social dezirabil. Ceea ce constituie virtutea onestității și viciul necinstei în Hod este utilizarea noastră a reprezentării simbolice în vorbirea de sine. Este de o importanță vitală pentru continuarea călătoriei noastre prin sephirot să nu ne confundăm pe noi înșine spunându-ne minciuni. Magicianul trebuie să fie necruțător de onest. Orice minciună pe care o îmbrățișăm în vorbirea de sine ne va inhiba funcționarea noastră viitoare în sephiroth-urile superioare. Ca de obicei, virtuțile sefirotului inferior vor fi cele care vor oferi cheia pentru a obține virtutea onestității în Hod. Nu ne putem nega simțurile în Malkuth sau sentimentele care apar în lumea noastră imaginativă din Yesod. Trebuie să folosim în mod constant virtutea discriminării pentru a percepe diferențele dintre cuvintele noastre și sentimentele noastre. Trebuie să folosim în mod constant virtutea independenței pentru a ne revizui imaginile interioare despre noi înșine în lumina rațiunii noastre. Procedând astfel, evităm tendința egoului de a-și spune orice îl flatează și îl protejează, mai degrabă decât ceea ce poate fi adevărat.

Hod se află pe Stâlpul Severității. Nu este iertător și hrănitor. Este rece ca marea și ascuțit ca o sabie. Sinceritatea față de sine nu este un lucru blând și liniștitor. Este adesea dură și niciodată blândă. Aceasta este o virtute greu de stăpânit și un viciu dificil de evitat. Diferența dintre raționalitate și raționalizare este greu de distins.

4. NETZACH

Netzach este prima sefirah în care atenția noastră principală se extinde dincolo de grija de sine. În Hod am descoperit abilitatea de a comunica cu ceilalți, dar concentrarea noastră era încă în mare parte internă, fiind preocupați de transformarea sentimentelor/senzațiilor lui Malkuth și Yesod în simboluri abstracte. În Netzach, concentrarea noastră merge dincolo de sine și se îndreaptă spre sentimentele evocate de interrelația noastră cu ceilalți. În Netzach apar sentimente relaționale precum camaraderia, afecțiunea, antipatia și considerația.

În Netzach, imaginea noastră despre noi înșine se află într-un context în care nu suntem centrul universului, ci suntem, în schimb, o parte a unui întreg mult mai mare. Acest întreg devine centrul universului, mai degrabă decât sinele. Cel mai imediat, acest lucru se manifestă prin atașamentul nostru față de un grup, a cărui integritate este vitală pentru supraviețuirea noastră. Devenim membri ai unei echipe. Ne identificăm cu familia noastră, cu prietenii noștri, cu tribul nostru.

Există un nou aspect al percepției noastre asupra realității care se manifestă în Netzach. Este realitatea comunitară a experienței împărtășite. Un eveniment nu este "real" decât dacă îi afectează și pe ceilalți, precum și pe noi înșine. "Ai văzut ce am văzut eu?" devine o strategie majoră de testare a realității. Dacă ceilalți nu percep ceea ce percepi tu, aceasta va genera îndoieli cu privire la faptul că experiența privată a cuiva (sau cel puțin interpretarea pe care o dă cineva acestei experiențe) este sau nu "reală". Ca urmare, diferențele culturale în ceea ce privește realitatea percepută variază de la una la alta și, atât de convingătoare este senzația noastră de realitate comună, încât avem sincer sentimentul că **cultura noastră** exprimă un adevăr fundamental despre realitate și că orice dezacord față de aceasta este o nebunie. Puterea congregației bisericești de a

defini realitatea pentru membrii săi este o operațiune de Netzach, de exemplu. O altă manifestare importantă a Netzach este legătura care rezultă din experiența emoțională comună. Cu cât este mai puternică din punct de vedere emoțional acea experiență, cu atât mai profundă este legătura care se dezvoltă din ea. Prieteniile formate în grupuri sunt printre cele mai durabile și profunde dintre toate.

Matricea comunitară a lui Netzach este baza virtuții și viciilor acestei sephirah. Din nou, aici, pe Stâlpul Milostivirii, existând în echilibru dinamic Cu opusul său de pe Stâlpul Severității, vedem că virtutea și viciul sunt exprimate ca opusuri clare. Virtutea lui Netzach este dezinteresul. Viciul său este egoismul.

Este ușor de văzut cum se potrivește altruismul aici. În calitate de membru al comunității, obligația cuiva merge dincolo de satisfacerea imediată a propriilor dorințe. Dorința impulsivă este înfrântă de responsabilitatea față de grup. Disponibilitatea cuiva de a amâna satisfacția personală din considerație pentru cei dragi și pentru semenii săi este baza tuturor politeții și amabilității. Este prima manifestare a îngrijirii și a civilizației.

Viciul este mai puțin ușor de înțeles pentru că nu este personal. Desigur, egoismul personal duce la lipsă de amabilitate în cadrul grupului, dar aceasta este puternic contracarată de dinamica emoțională a grupului și nu este cel mai mare pericol aici. Cel mai distructiv aspect al viciului Netzach este insularitatea grupului interior. Este xenofobia, intoleranța față de străini, respingerea altor grupuri prin definirea lor ca fiind "rele", în opoziție cu "bunele" din interiorul grupului. Intoleranța rasială și religioasă sunt manifestări ale viciului lui Netzach. La fel este și mentalitatea de cult, în care toată utilitatea și valoarea vine din interiorul cultului, iar toți cei din afara acestuia sunt dușmanii cultului și sunt demonizați și dezumanizați. Cei din interior sunt "sacri". Cei din afară sunt "profani".

Virtutea lui Netzach trebuie să transceadă individul și grupul local. Ea trebuie să fie incluzivă, nu exclusivă. Elitismul sub toate formele este o expresie a viciului Netzach și un indiciu al lipsei de conexiune a acestor grupuri cu nivelurile superioare de conștiință exprimate în Tiphareth și dincolo de acesta.

Din nou, vedem că cheia pentru a depăși viciul lui Netzach vine din aplicarea virtuților sefirotelor inferioare, raționalitatea tăioasă a lui Hod, independența minții în Yesod și capacitatea în Malkuth de a discrimina ceea ce fizic **este** de ceea ce **ar trebui** să fie. De exemplu, atunci când ne confruntăm cu afirmația că creierul africanilor este mai mic decât cel al europenilor, îl măsurăm fizic, folosind o metodă rațională, și descoperim că această ficțiune socială este falsă. Este important să recunoaștem realitatea social-emoțională a experienței comune, dar este nerecomandabil să ticluim să o folosim ca unic criteriu pentru a decide ce este real în alte privințe. Trebuie să fim dispuși și capabili în orice moment să contestăm intoleranța polarității **in**-grup / **out**-grup. Numai astfel ajungem să înțelegem cu adevărat realitatea socială a Netzach-ului și să accesăm puterea sa într-un mod care ne permite să o transcendem.

5. TIPHARETH

Virtutea Tiphareth este devotamentul față de Marea Operă. Viciul lui Tiphareth este mândria. Tiphareth este sephirah în care se transcende personalitatea și identitatea personală. Până acum, în această serie, am schițat o expansiune progresivă a conștiinței de la corp la minte și apoi la societate. Aici, în Tiphareth, ne extindem încă o dată. De data aceasta, eul este transcendat. În Netzach, am descoperit cât de important este să devii altruist, să te raportezi la un scop mai mare decât dorințele personale. Cu toate acestea, interesul propriu este cel care motivează această deferență față de grup, deoarece grupul maximizează propria noastră supraviețuire și prosperitate și pe cea a acelor extensii ale noastre în viitor, urmașii noștri.

În Tiphareth, pentru prima dată, devenim conștienți că există o realitate mai mare, o realitate

în care sinele este complet lipsit de importanță, cu excepția faptului că este un mijloc pentru un scop mult mai mare. Aducerea acțiunilor noastre în armonie cu această realitate mai mare este ceea ce a ajuns să fie numită "Marea Lucrare".

Ceea ce poate fi dificil de înțeles este de ce devotamentul față de Marea Lucrare începe aici, ca virtute a lui Tiphareth, când s-ar putea părea că cineva cu greu ar putea începe pe calea magiei fără un devotament fix față de Marea Lucrare. Aceasta pentru că, fără a avea experiența spirituală a Tiphareth, descrisă în diverse moduri ca fiind "Misterele Răstignirii" sau "Cunoașterea și conversația cu Sfântul Înger Păzitor", nu se poate înțelege corect ce înseamnă de fapt Marea Operă. Înainte de expansiunea conștiinței în Tiphareth, cineva nu se are ca punct de referință decât pe sine însuși. Totul se învârte în jurul personalității individului. Cu toate acestea, experiența morții și renașterii din Tiphareth (exemplificată prin moartea și renașterea mitică a lui Iisus) extinde pentru prima dată conștiința dincolo de sine. Apare un punct de vedere în care sinele nu este doar amânat, ci aproape în întregime irelevant. Conștiința nu mai este centrată pe individ, ci este răspândită în întregul univers.

Aceasta este o entitate transcendentă străveche și primordială, o conștiință care precede apariția organismului ca focar de conștiință. Este o conștiință fără identitate, fără focalizare și fără localizare. Ea curge prin sine, dar nu este dependentă de sine.

Această conștiință este abia percepută de conștiința lui Malkuth și provoacă experiența spirituală a lui Malkuth, viziunea Sfântului Înger Păzitor, acel sentiment vag, dar persistent, că există ceva transcendent în noi. Cu toate acestea, deoarece această conștiință nu este recunoscută pe deplin, Marea Lucrare pe care o face nu este înțeleasă. Ea este reprezentată în Yesod sub forma miturilor zeilor, sfinților și eroilor. Este concepută în Hod ca fiind ordinea, principiul unificator al universului. În Netzach, ea devine religie și valoarea sacrificiului de sine. Dar în Tiphareth, ea intră pe deplin și direct în conștiința noastră. Numai atunci poate apărea adevăratul devotament față de Marea Operă. Înainte de operațiunile lui Tiphareth, avem doar analogii prin care să o înțelegem, iar aceste analogii sunt grav limitate de micimea organismului. Conștiința care se manifestă în Tiphareth este vastă și atemporală. Este imposibil să o reprezentăm cu acuratețe într-o conștiință localizată și limitată în spațiu-timp.

Tiphareth este o poartă de acces între Divin și Mundan. Dumnezeu coboară, omul urcă. Pentru a permite ca această conștiință să se ridice pe deplin, este necesar să renunțăm la atașamentul față de sine, nu doar față de interesul propriu, așa cum am făcut în Netzach, ci față de întreaga noțiune de existență individuală. Din punctul de vedere al sephirotului inferior, acesta apare ca un văl înfricoșător, monstruos. Uneori este reprezentat ca un demon care sfâșie trupul, mintea și inima și le devorează. Nu putem înainta pe calea magicianului decât înfruntând acest demon, lăsându-l să ne dezintegreze conștiința locală.

În urma acestei experiențe, apare un nou sentiment al sinelui. Puterea care a împins pentru prima dată conștiința noastră la existență din materia nesimțită încă funcționează și, odată ce sinele este distrus, acel mecanism sănătos generează unul nou. Mai întâi vine moartea, apoi renașterea. Cu toate acestea, acest sine renăscut conține acum o amintire a unei experiențe care se transcende pe sine și o formulă despre cum să o facă din nou.

Acum apare oportunitatea pentru viciul lui Tiphareth. După ce am transcendat o dată sinele, având o amintire a devenirii a ceva atât de vast și de vechi, ne putem amăgi că acum suntem dincolo de toate acestea și că am devenit o ființă supraumană. Devenim convinși de superioritatea noastră, de statutul nostru de elită ca fiind unul dintre Iluminați. Devenim mândri și, în mândria noastră, ne agățăm și mai tare de noul nostru sine atât de important. După ce ne-am distrus o dată, credem că nu mai este necesar să o facem din nou. La urma urmei, putem **simți** încă acea conștiință primordială

în noi. Dar acel sentiment este o reprezentare în Yesod. Este o amintire a unui eveniment, nu evenimentul în curs de desfășurare în sine.

Imediat după experiența de moarte-renaștere a lui Tiphareth, continuăm să simțim acel extaz, acea seninătate, acea bucurie pentru o bună bucată de timp. Prietenii și asociații noștri observă acest lucru și sunt profund impresionați. Căpătăm un statut social nou și îmbunătățit. Suntem căutați ca învățător și înțelept. Apoi, puterea experienței începe, atât de încet, să se estompeze pe măsură ce experiențe mai imediate se suprapun peste această amintire. Sentimentul de transcendență devine învechit și se instalează ceea ce Chogyam Trungpa a descris drept "materialism spiritual". Simțim nevoia de a ne păstra noul nostru statut de Ființă Iluminată, chiar dacă simțim că sentimentul acesta se estompează. Cu cât ne agățăm mai mult de acest materialism spiritual, cu atât mai mult sentimentul se estompează. Nu poate fi reînnoit pentru că ne agățăm de încă un eu și ne agățăm și mai tare ca niciodată. S-ar putea chiar să descoperim că formula noastră, acea metodă care a funcționat atât de bine prima dată, nu mai funcționează. Acest lucru se întâmplă pentru că, în mândria noastră, ne privim cum trecem prin acțiuni și ne spunem în inima noastră: "Acum voi recăpăta acel sentiment minunat și tot statutul care vine cu el". Și tocmai acest lucru ne împiedică să o realizăm din nou.

Experiența morții-renașterii nu este experiența supremă a magiei. Nu este ceva ce trebuie experimentat o singură dată și apoi prețuit ca o realizare a Marii Opere. De fapt, este doar începutul. Mai este o mulțime de Muncă de făcut și mai sunt multe de învățat despre calea magicianului. Ca întotdeauna, trucul pentru a scăpa de viciul lui Tiphareth implică virtuțile stăpânite în sephiroth-urile inferioare. Trebuie să fim capabili să discriminăm între experiența în sine și reprezentarea ei în mintea noastră. Trebuie să fim capabili să ne imaginăm că ceva dincolo de sine poate avea mai multe aspecte și că nu toate aceste aspecte au fost explorate. Trebuie să ne păstrăm principiile și să continuăm să experimentăm într-un mod atent și rațional, înfruntând rezultatele pe măsură ce le obținem. Și trebuie să ne amintim, întotdeauna, să fim dezinteresați în acțiunile noastre, păstrând pe cât posibil o poziție umilă în societate. Respectând aceste virtuți, putem să vedem prin capcana mândriei și să ajungem să stăpânim poarta dintre lumesc și spiritual.

6. GEBURAH

Atunci când discutăm despre orice virtute și viciu în sephirothul de deasupra Tiphareth, trebuie să fim în permanență conștienți de faptul că stările de conștiință de care ne ocupăm sunt ego-transcendente. Exprimarea și înțelegerea noastră intelectuală a acestora va fi o reflectare a funcționării lor în termeni care se aplică sub Tiphareth. Ceea ce am de spus aici va fi oarecum ambiguu și va avea aspecte care sunt în același timp exacte și inexacte. O astfel de ambiguitate este imposibil de înlăturat atunci când încercăm să descriem o operațiune care nu se potrivește cu limitările limbajului. Este un pic ca și cum ai încerca să desenezi o imagine a unei hipersfere pe o bucată de hârtie. Ceea ce veți desena va fi cât se poate de precis, dar nu va reuși să fie o reprezentare perfectă a obiectului în cauză, deoarece mediul de reprezentare nu are la dispoziție numărul necesar de dimensiuni.

Acestea fiind spuse, haideți să mergem mai departe.

Odată cu ajungerea la starea de transcendere a egoului în Tiphareth, totul se bucură de o liniște atemporală. Orice mișcare în spațiu este nesemnificativă, iar trecerea timpului este irelevantă. Orice simț al scopului este pierdut. Nu există nimic de făcut pentru că nu există nimeni care să o facă și nici o importanță mai mare sau mai mică pentru asta față de aia. Apoi, în acea mare liniște, ceva se mișcă. De fapt, nu este un lucru care se mișcă în liniște, ci liniștea însăși care se mișcă. Este ca și cum ar exista o briză slabă care poartă totul într-o direcție care nu poate fi descrisă. În lipsa unui termen mai bun, am putea numi această briză "Tao". Calea. Magicianul simte direct mișcarea lui Tao și începe să se miște odată cu ea. Mișcându-se cu Tao, magicianul ajunge la o nouă stare de conștiință în care mișcarea lui Tao se manifestă în toate sferele

inferioare. Această mișcare este irezistibilă. Ea nu poate fi influențată sau negată. Ea este Forța lui Geburah.

Virtutea lui Geburah este curajul sau energia. Puterea lui Tao este cea care se manifestă ca aspect "energetic" al acestei virtuți. Cu toate acestea, celălalt aspect, care este adesea descris ca fiind "curaj", este de fapt același lucru, dar văzut dintr-o altă perspectivă. Magicianului care se mișcă cu Tao nu-i pasă de consecințe. Mișcarea în sine este cea care contează cel mai mult, nu rezultatul. Așadar, dacă rezultatul implică efecte "negative" pentru magician sau pentru lucrurile pe care personalitatea sa le prețuiește, asta nu contează deloc.

Mișcarea lui Tao este necruțătoare. Ea nu ține cont de ceea ce nu se conformează mișcării sale. Tot ceea ce se opune fluxului lui Tao este dat la o parte, zdrobit sau complet anihilat. Acest lucru este valabil pentru orice trăsătură a personalității magicianului care nu se armonizează complet cu fluxul. Orice atașament, orice încercare de a se agăța de ceva care se mișcă odată cu Tao este pur și simplu spulberată.

Acum am vorbit despre Geburah folosind analogii fluide precum "curgere" sau "briză". Cu toate acestea, Geburah este atribuit în mod obișnuit imaginilor de foc. Aceasta este, în interpretarea mea în scopul acestei discuții, o încercare de a reflecta calitatea extrem de energetică a lui Geburah și cruzimea sa cu ceea ce nu se mișcă odată cu fluxul său irezistibil. De asemenea, un alt mod de a înțelege ce se întâmplă în starea de conștiință a lui Geburah este prin imaginea unei distilări alchimice a stării de transcendență a ego-ului, obținută în Tiphareth. Ne putem aminti că experiența din Tiphareth este trecătoare. Eul moare și apoi renaște. Conștiința Tiphareth este o experiență *kensho*, o iluminare "mai mică". Ea amestecă aspecte umane și divine. În Geburah, aceste aspecte umane sunt lăsate în urmă, la fel cum impuritățile dintr-un lichid sunt eliminate atunci când esența este evaporată (prin încălzire, desigur) și recondensată într-o formă distilată. În Geburah, ciclul de moarte și renaștere se împlinește la nesfârșit. Fiecare nouă iterație îndepărtează ceva mai mult din aspectele materialiste ale personalității. Ceea ce rămâne este mișcarea lui Tao în sine, exprimată în formă umană, dar nu și în sentimente umane.

Viciul lui Geburah este cruzimea sau distrugerea. Atunci când este transpusă în personalitate, puterea nemiloasă a lui Geburah poate deveni o rigiditate tiranică, o insistență asupra unei obediențe stricte cu pedepse care par total disproporționate față de importanța nesupunerii în sine. Este o atitudine care ar putea fi descrisă ca aplicarea sentinței de condamnare la moarte pentru o încălcare a regulilor de parcare.

Ceea ce transformă virtutea lui Geburah în viciul său este aplicarea energiei sale într-un scop care nu este de fapt în armonie cu Tao. În schimb, ea este deturnată către un scop care are puțin sau nimic de-a face cu Marea Operă, ci privește doar personalitatea umană a magicianului. Încă o dată, cheia pentru a evita viciul lui Geburah constă în aplicarea corectă a virtuții sefirotului inferior. Dacă cineva și-a însușit virtutea lui Tiphareth, devotamentul față de Marea Operă, nu-și va permite să deturneze energia lui Geburah spre ceea ce nu contribuie la Marea Operă.

7. CHESED

Pentru a înțelege ce se întâmplă cu conștiința magicianului în Chesed, ar fi o idee bună să ne ocupăm mai întâi de natura șamanică a magiei și de modul în care aceasta diferă de preoție. În lucrarea "*Măștile lui Dumnezeu*", Joseph Campbell descrie diferența dintre aceste două moduri de a interacționa cu spiritualul.

"*Printre indienii din America de Nord apar două mitologii contrastante, în funcție de faptul că triburile sunt vânători sau plantatori. Cei care sunt în primul rând vânători pun accentul în viața lor religioasă pe postul individual pentru obținerea de viziuni. Băiatul de doisprezece sau treisprezece ani este lăsat de tatăl său într-un loc singuratic, cu un mic foc pentru a ține fiarele la*

distanță, și acolo postește și se roagă, patru zile sau mai mult, până când un vizitator spiritual vine în vis, sub formă umană sau animală, pentru a-i vorbi și a-i da putere. Cariera sa ulterioară va fi determinată de această viziune; căci familiarul său îi poate conferi puterea de a vindeca oameni ca șaman, puterea de a atrage și de a sacrifica animale sau abilitatea de a deveni războinic. Iar dacă beneficiile obținute nu sunt suficiente pentru ambițiile tânărului, acesta poate posti din nou, oricât de des dorește...

În rândul triburilor de plantatori - Hopi, Zuni și alți locuitori din Pueblo - viața este organizată în jurul unor ceremonii bogate și complexe ale zeilor lor mascați. Acestea sunt rituri elaborate la care participă întreaga comunitate, programate conform unui calendar religios și conduse de societăți de preoți instruiți... Într-o astfel de societate există puțin loc pentru jocul individual. Există o relație rigidă nu numai a individului față de semenii săi, ci și a vieții satului față de ciclul calendaristic; căci plantatorii sunt intens conștienți de dependența lor de zeii elementelor. O scurtă perioadă de ploaie prea multă sau prea puțină în momentul critic și întregul an de muncă se soldează cu foamete. În timp ce pentru vânător ~ norocul vânătorului este cu totul altceva...

Contrastul dintre cele două lumi poate fi văzut mai clar comparând preotul și șamanul. Preotul este membrul inițiat social, introdus în mod ceremonial într-o organizație religioasă recunoscută, unde deține un anumit rang și funcționează ca locțiitor al unei funcții care a fost deținută de alții înaintea lui, în timp ce șamanul este cel care, ca urmare a unei crize psihologice personale, a dobândit o anumită putere proprie. Vizitatorii spirituali care îi veneau în viziune nu mai fuseseră văzuți înainte de nimeni altcineva; ei erau familiarii și protectorii săi particulari. Pe de altă parte, zeii mascați ai Pueblos, zeii porumbului și zeii norilor, deserviți de societăți de preoți strict organizate și foarte ordonate, sunt patroni bine cunoscuți de întregul sat și au fost rugați și reprezentați în dansurile ceremoniale încă din vremuri de demult".

Magicianul este, în general, o figură solitară, chiar și atunci când funcționează în cadrul unui grup. Dezvoltarea conștiinței este o chestiune individuală, iar interacțiunile fiecăruia cu ființele și fenomenele spirituale sunt unice și personale. În acest fel, magicianul funcționează ca un șaman.

Cu toate acestea, aici, în Chesed, abordarea șamanică își atinge finalitatea.

În Chesed, conștiința însăși își atinge punctul final. Dincolo de această sephirah, ceea ce există principii nu poate fi numit cu exactitate conștiință, deoarece conștiința însăși, așa cum o înțelegem noi, se termină aici. Individualitatea nu mai înseamnă nimic. Dorința nu dobândește nicio achiziție, neavând unde să se atașeze. Există doar fluxul creativității de la cele suprafirești, exprimat direct în sephiroth-urile inferioare. Magicianul nu se mai mișcă odată cu Tao, ci a devenit el însuși fluxul.

Mitologiile întregii umanități sunt cuprinse în Chesed, de unde și identificarea sa cu marii zei progenitori, creatori de lumi. Fiecare mitologie ia naștere din fluxul de emanație divină, pe măsură ce coboară în Chesed de la Superiori. Magicianul șamanic trăiește și lucrează în cadrul acestor mitologii, interacționând cu toate ființele care le locuiesc și învățând de la ele.

În călătoria noastră pe Arbore, am trecut prin multe stări de conștiință și aici ajungem la ultima și cea mai ratificată dintre ele, sursa mitului însuși. Prin stăpânirea virtuții lui Chesed, întreaga viață mitică devine una cu noi. Nu mai suntem un actor în dramă, ci am devenit drama însăși. Șamanul încetează să mai existe pe măsură ce individul și mediul devin "Lucrul Unic" descris în Tăblița Smagardină a lui Hermes. Mișcarea de la lumea exterioară a oamenilor la lumea interioară a spiritului nu mai este aplicabilă, deoarece aceste două lumi sunt acum total subsumate într-o unitate inefabilă.

Singura modalitate de a proceda este de a prelua un rol preoțesc în loc de un rol șamanic și

de a se raporta la Superiori ca la ceva impersonal, ceea ce nu are o relație personală cu nimeni, ci se raportează în schimb la întregul univers sensibil.

Virtutea Chesed reflectă sentimentul de congruență între magician și lumea creației. Această virtute se numește "ascultare". Voința magicianului este identică cu fluxul creației și nu se poate abate de la acesta. Nici lumea însăși nu poate sfida această Voință. În cuvintele lui Dante, "*Acest lucru a fost dorit acolo unde ceea ce este dorit trebuie să fie*". Totul este ascultător.

Viciul lui Chesed este, în mod similar, o reflectare a faptului că magicianul este una cu universul. Nu există un singur viciu atribuit lui Chesed. Există mai multe. Fiecare reflectă o eroare a sefirotului inferior. Există tirania lui Geburah, mândria lui Tiphareth, bigotismul lui Netzach, ipocrizia lui Hod, tergiversarea lui Yesod și lăcomia lui Malkuth. Fiecare dintre acestea provine din neascultarea față de fluxul voinței divine.

8. DA'ATH

Depășind Chesed, conștiința magicianului intră în Abis. Da'ath este "sephirah-ul invizibil" care se întinde peste Abis și este adesea văzut ca fiind congruent cu acesta (deși în realitate nu este congruent, deoarece nu există nimic cu care să fie congruent).

Cineva nu "stăpânește" Da'ath așa cum ar putea stăpâni oricare dintre sephiroth-urile inferioare. Virtuțile și viciile sale nu sunt concepute ca mijloace de stăpânire, ci ca reflecții ale naturii conștiinței magicianului în timp ce intră în Abisul din Chesed și ajunge până la Superioare, care se află dincolo de el. Nu este un sephirah pe deplin realizat, ci un portal , o graniță, un *bardo* între individ și divin. Prin urmare, nu are caracteristici cum au cele zece sephirote, și de aceea este "invizibilă".

Virtutea lui Da'ath este detașarea sau dreptatea perfectă. Justiția este imparțială, nu este atașată de nimic. Nu există nici Milă în această justiție și nici Severitate. Binele și răul sunt lipsite de sens aici, la fel ca și pedeapsa și răsplata. Dreptatea lui Da'ath constă în faptul că Abisul funcționează în ambele sensuri. Toate conștiințele cad în el și toate conștiințele se ridică din el. Nu o reține și nici nu o schimbă în vreun fel. Nu există nicio transformare a conștiinței în Da'ath. Simbolul său este zeul cu două fețe al ușilor, Janus.

Modul de a gestiona toate experiențele *bardo* este în esență același. Renunți la ceea ce se află pe o parte și accepți ceea ce se află pe cealaltă parte. Aceasta este virtutea Da'ath a detașării. Viciile lui Da'ath sunt cele care îl împiedică pe magician să intre în Abis. Acestea sunt inerția, lașitatea și mândria. Toate aceste vicii implică agățarea de ceea ce se are, o lipsă de dorință de a renunța la ceea ce credem că este "important" sau de a renunța la familiar pentru necunoscut. Un alt viciu al lui Da'ath este apatia, care este o detașare fără vitalitate. Persoana apatică nu acordă importanță lucrurilor, ci neimportanță, care este pur și simplu reversul medaliei. Conștiința Adeptului din Abis nu vede nici importanță, nici neimportanță pentru nimic. Toate lucrurile sunt una și toate sunt la fel de sacre și profane. Datorită vitalității energiei spirituale emanate de la Superiori, conștiința este implicată în întreaga realitate, participând activ chiar și la perfecțiunea detașării sale. Vitalitatea conștiinței este cea care reprezintă esența magiei și cea care aduce schimbarea în conformitate cu Voința.

Din Tăblița de Smarald a lui Hermes Trismegistus:

"*Cu o mare capacitate se urcă de pe pământ la cer. Din nou coboară pe pământ și ia înapoi puterea de sus și de jos. Astfel vei primi gloria distincției lumii. Orice obscuritate va fugi de tine. Aceasta este întreaga putere cea mai puternică dintre toate puterile, căci ea învinge toate lucrurile subtile și pătrunde în toate lucrurile solide. Astfel a fost creată lumea. De aici rezultă adaptări minunate, dintre care acesta este procedeul*".

Cred că ne vom opri aici. Cu Da'ath, cuvintele lui Lao Tse sună deosebit de adevărat. "*Mai multe cuvinte contează mai puțin*".

9. BINAH

După ce a traversat Abisul, magicianul a trecut dincolo de individualitate. Ceea ce rămâne este ceva ce abia dacă mai putem recunoaște ca fiind conștiință. Ar putea fi descris (în mod inadecvat și contrar, desigur) drept "conștiință inconștientă". Este oceanică.

Aceasta este marea vastă și amară a lui Binah, cea mai joasă dintre cele trei așa-numite "Sephirote Supernale" ale Arborelui Vieții.

Putem aprecia Supernalele în mod individual doar într-un mod foarte limitat. Ele sunt atât de abstracte încât nu au substanță în sine. Ele sunt pur și simplu principii și pot fi recunoscute doar atunci când sunt comparate cu alte principii. Din punct de vedere cabalistic, ele devin mult mai ușor de înțeles atunci când sunt privite ca un sistem tripartit. "Binah" înseamnă "Înțelegere". Ceea ce se înțelege este Înțelepciunea lui Chokmah, care este expresia lui Kether, Coroana. Putem începe să înțelegem funcția abstractă a lui Binah observând-o în acțiune pe sephiroth-urile inferioare care o reflectă. În Hod, sentimentele nearticulate ale lui Netzach se coagulează în concepte care pot fi apoi manipulate ca și cum ar fi obiecte. În Geburah, autoritatea lui Chesed devine putere care poate fi apoi folosită. În Binah, Logosul, Cuvântul lui Dumnezeu, capătă formă și astfel este creat universul.

Binah este un vas gol, fără laturi. Este spațiul, recipientul nemărginit pentru întreaga creație. În sine, nu are nicio semnificație. Numai în contrast cu ceea ce conține este inteligibilă, așa cum ceea ce conține este de neînțeles fără recipient.

Binah, în qabalah-ul hermetic, este asociat cu Saturn. Saturn este un fel curios de zeu. El a fost unul dintre cei foarte puțini zei ai panteonului roman care au existat înainte ca întregul panteon grec să fie subsumat acestuia. Saturn era zeul plantelor și al naturii. Sărbătoarea sa romană, Saturnalia, era un festival situat într-un moment între recoltă și plantare, un timp liber. În temple, statuia lui Saturn era legată cu corzi tot anul, semnificând stăpânirea umanității asupra plantelor și animalelor care erau înhămate la ordinele noastre prin agricultură. Noi, oamenii, eram la fel de legați de regulile lui Saturn, așa cum se exprimau în modul în care culturile trebuiau tratate pentru a crește corespunzător, astfel încât legarea funcționa de fapt în ambele sensuri. Saturn a devenit asociat cu toate regulile, cu toate lucrurile pe care "trebuia" să le facem pentru a produce hrana de care aveam nevoie pentru a o mânca.

Saturnalia, fiind o perioadă în care fermele erau inactive, a devenit un festival în care regulile erau suspendate. Saturn era dezlegat și orice se putea întâmpla. Pedepsele aplicate sclavilor erau diminuate și li se permitea să vorbească fără respect față de stăpânii lor, jocurile de noroc care în mod normal erau interzise erau permise, se organizau petreceri uriașe și, în general, totul se ducea naibii pentru o vreme.

Mai târziu, pe măsură ce panteonul grecesc l-a transformat pe cel roman, Saturn a căpătat o statură mai cosmică, ca tată al tatălui zeilor. Autoritatea sa era supremă și nu putea fi uzurpată decât de copilul său, o soartă care nu-i plăcea lui Saturn, așa că a fost foarte atent să-și mănânce toți copiii, înghițindu-i întregi. Mama sa, Ops, și-a ascuns fiul Jupiter de Saturn, înlocuindu-l cu o piatră înfășurată în scutece. Jupiter s-a maturizat și s-a întors pentru a-și castra tatăl și a prelua conducerea cerului.

Vedem astfel progresia în evoluția conștiinței de la receptivitatea vastă, neagră și atotcuprinzătoare a lui Binah, care înghite totul, la bucuria creativă și extatică a lui Chesed, care atrage puterea Supranaturalului și o proiectează ca universul însuși.

Din cealaltă direcție, vrăjitorul atotputernic, care comandă totul, își predă Sinele și, trecând prin Abis, se dizolvă în marea lui Binah, devenind cu totul și cu totul tăcut, deschis pentru prima dată către Logos, Cuvântul Creației.

Astfel, virtutea lui Binah este tăcerea. Tăcerea este receptivitatea perfectă. Ea nu afirmă nimic. Ea este goală, așteptând împlinirea. Poți învăța doar atunci când asculți. Poți asculta doar atunci când te oprești din vorbit. Tăcerea este starea de a fi în care încetează orice simbolism. Nimic nu mai reprezintă nimic altceva. Totul este așa cum este. Nu există gânduri. Nu există sentimente. Universul este conștiință brută și nu are niciun mijloc de a se exprima. Maestrul Templului nu se

joacă cu jucării, nu lucrează cu mici reprezentări ale realității în mintea sa. Maestrul Templului este scufundat în Realitate.

Viciul lui Binah este avariția. Binah așteaptă împlinirea. Ea primește. Totuși, dacă primirea devine egoistă, un scop în sine, nu poate renunța la ceea ce intră. Se agață. Prin agățare, oprește progresul. Acaparează. Totul trebuie să fie deținut, trebuie să fie conținut. Pentru a-l stăpâni, trebuie să îl comandați. Pentru a comanda, trebuie să ai imaginea sa esențială, numele său. Astfel, totul trebuie să fie reprezentat, explicat, povestit. Este cea dintâi și cea mai pură formă de avariție să vrem să ne stăpânim experiența transformând-o într-o poveste.

Așa cum am văzut în sefirotele inferioare, calea de ieșire din viciul lui Binah este virtutea sferei dinaintea sa. În acest caz, ne uităm la virtutea lui Da'ath, Care este detașarea. Nu cădem victime ale avariției dacă nu ne agățăm de lucrurile pe care le primim. Dacă ne desprindem cu aceeași ușurință cu care apucăm, putem fi informați de Înțelepciune fără a deveni un tezaur gelos de cunoștințe.

10. CHOKMAH

Chokmah este asociat cu voința însăși. În sine, ea este pur potențială; nu are niciun scop, nicio direcție și nicio manifestare. Pur și simplu ESTE. Cuvântul "chokmah" însuși înseamnă "înțelepciune" și este asociat cu cuvântul "binah", care înseamnă "înțelegere". Înțelepciunea nu este pasivă, ci activă. Înțelepciunea apare din acțiunea corectă, în timp ce înțelegerea apare din percepția clară.

Sentimentul care ar putea fi cel mai bine asociat cu Chokmah este orgasmul masculin, un paroxism fără minte care se precipită în toate direcțiile, plin de potențial creativ, dar care nu are nicio formă în care să manifeste această creativitate. Până când nu este modelată și dirijată de receptivitatea formativă a lui Binah, puterea divină a lui Chokmah nu poate face nimic.

Virtutea lui Chokmah este descrisă în diverse moduri ca fiind devotament, bine sau finalizarea Marii Opere. Viciul său este răul, atunci când se admite existența vreunui viciu pentru această sephirotă. Chokmah reprezintă toate posibilitățile, inclusiv toate acele posibilități de bine, precum și toate posibilitățile de rău. Putem argumenta că "binele" și "răul" sunt judecăți de valoare irelevante în conștiința non-dualistă, dar, așa cum este inevitabil atunci când discutăm despre conștiința în Supraființă, cuvintele pe care le folosim sunt departe de a fi descriptori adecvați. Ceea ce este "bun" în Chokmah este ceea ce întâlnește forma și procedează la manifestare. Ceea ce este "rău" este ceea ce nu reușește să întâlnească forma și se disipează inutil. Qlippoth-urile asociate cu Chokmah sunt Hărțuitorii și au calitatea primară a arbitrariului. Aceasta exprimă dezorganizarea și inutilitatea ultimă a energiei neorientate.

Lecția pe care o putem desprinde din contemplarea virtuții și viciului lui Chokmah este că eforturile noastre nu pot fi pur arbitrare. Trebuie să existe un plan, o direcție și un scop neclintit pentru ca munca să fie îndeplinită. Definiția fizică a "muncii" este "forța care acționează asupra unui obiect pentru a provoca o deplasare". Există trei cuvinte operative în această definiție, care corespund Supernalilor înșiși. "Cauza" se referă la Kether. Este cauza primă, FIAT LUX. "Forța" se referă la Chokmah, care este energia care provine din Cauză. "Deplasarea" se referă la Binah, care direcționează energia lui Chokmah într-o mișcare specifică.

Crowley comentează natura conștiinței magice în Chokmah în "Confesiuni":

"*În The Vision and the Voice, atingerea gradului de Maestru al Templului era simbolizată prin faptul că adeptul își turna fiecare picătură de sânge, adică întreaga sa viață individuală, în Cupa Femeii Stacojii*[*]*, care reprezintă Viața Impersonală Universală. Nu mai rămâne deci (pentru*

* Babalon (cunoscut și sub numele de Femeia stacojie, Mama grozavă sau Mama urâciunilor) este o zeiță găsită în sistemul ocult al Thelema, care a fost înființată în 1904 odată cu scrierea Cărții Legii de autorul englez și

a continua imaginarul) din adept "decât un mic morman de praf". Într-o viziune ulterioară este prefigurat Gradul de Magus; iar figura este că acest praf este ars în "o cenușă albă", cenușă care este păstrată într-o Urnă. Este dificil de transmis caracterul adecvat al acestui simbolism, dar ideea generală este că partea pământească sau receptivă a Maestrului este distrusă. Ceea ce rămâne a trecut prin foc; și, prin urmare, este, într-un sens, de natura focului. Urna este gravată cu un cuvânt sau un simbol care exprimă natura ființei a cărei cenușă se află în ea. Astfel, Magul nu este, desigur, o persoană în sensul obișnuit al cuvântului; el reprezintă o anumită natură sau idee. Altfel spus, am putea spune că Magul este un cuvânt".

11. KETHER

Acum am ajuns cât de departe se poate ajunge. Și descoperim că ne-am întors la început. Suntem exact acolo unde am stat tot timpul. Am alunecat prin sephirot ca un șarpe care se cațără pe un copac și când am ajuns în vârf, am găsit și rădăcina. Vârtejul își înghite propria coadă. Kether este în Malkuth și Malkuth este în Kether.

Kether este cea mai profundă dintre toate sephiroth-urile, cea mai de bază, cea mai înaltă, cea mai pură expresie a lui Dumnezeu care poate exista vreodată. Și totuși, este atât de comun și atât de evident, încât, în cea mai mare parte, îl luăm de la sine înțeles. Îl trecem cu vederea. De ce nu? Este întotdeauna acolo. Și totuși, chiar dacă este chiar acolo, cât se poate de aproape, nu o putem înțelege. Nu putem să o facem să fie proprietatea noastră.

Este infinitezimal și universal și etern. Conștiința lui Kether este experimentată, dar nu este concepută. Este deopotrivă imediat evidentă și, totuși, esența ei nu poate fi cuprinsă în mintea noastră. Kether pătrunde în fiecare aspect al oricărei forme de inteligență. Este conștiința conștiinței. Ceea ce Lao Tsu numea "Tao" este ceea ce qabaliștii numesc "Kether".

"*Tao este ca un recipient gol: nu poate fi niciodată golit și nu poate fi umplut. Infinit de adânc, este sursa tuturor lucrurilor. El estompează ceea ce este ascuțit, dezleagă ceea ce este înnodat, umbrește ceea ce este luminat și unește întreaga creație cu praful. Este ascunsă, dar întotdeauna prezentă. Nu știu cine i-a dat naștere. Este mai veche decât conceptul de Dumnezeu*".

~ Tao Te Ching, traducător J. H. McDonald.

"*Se spune: "El se găsește și nu se găsește", pentru că nu poate fi clar înțeles; dar El a fost ca și cum ar fi fost format; și încă nu poate fi cunoscut de nimeni, deoarece este Cel mai vechi dintre cei vechi.*

Dar El este cunoscut în conformația Sa; așa cum este și Eternul celor Eterne, Străvechiul celor Străvechi, Ascunsul celor Ascunși; și în simbolurile Sale El este cunoscut și necunoscut".

~ Sepher Ha-Zohar, Marea Adunare Sfântă, traducător S. L. Mathers

Kether este ceea ce se întâmplă chiar acum, chiar în acest moment precis. În momentul în care deveniți conștienți că sunteți conștienți, acest moment precis numit "acum" a trecut mai departe. El precede tot ceea ce putem experimenta. Astfel, este văzut ca ceva în mișcare lină, fără efort, cum ar fi un râu. Este fluid. *Tao Te Ching* îl compară pe Tao cu apa, din cauza senzației de mișcare și a permeabilității totale a eternului prezent. Este veșnic pentru că, deși nu durează, continuă să continue. "Acum" nu persistă, dar nu dispare niciodată. Este în afara timpului, care este măsura rezistenței.

Prezentul neconceptibil, infinitezimal, universal, nelimitat, etern, este realitatea. Nu poți trece dincolo de el pentru că nu există nimic de trecut. Nu poți scăpa de el pentru că nu există nici un loc de unde să scapi de el. Este întotdeauna chiar acum și este întotdeauna ceea ce se întâmplă. Nu putem face absolut nimic pentru a o afecta în vreun fel, pentru că nu există nimic căruia să ne opunem. Nu se poate face nicio lucrare acolo pentru că nu se poate produce nicio deplasare

ocultist Aleister Crowley.

infinitezimală. Nu există nimic de mișcat și nu există nicăieri unde să îl mișcăm. Odată ce nu se mai poate face nicio lucrare, lucrarea este atât de completă pe cât va fi vreodată.

Virtutea lui Kether este adesea atribuită ca fiind "Finalizarea Marii Lucrări" și asta pare să se potrivească cu ceea ce am descris. Nu există niciun viciu. Este cât se poate de bine. Și dacă acest lucru nu vă satisface, nimic nu o va face.

Anexa 1

Descifrarea enigmei lui Sefer Dtzeniouthia

"*Dar ce trebuie să înțelegem prin acest pasaj - "Și cei ce Mă disprețuiesc pe Mine vor fi puțin prețuiți"?". Un astfel de om este acela care nu poate nici să instituie unirea Sfântului Nume, nici să lege între ele verigile adevărului, nici să derive cele superioare în poziția cerută, nici să cinstească Numele Domnului său. Mai bine ar fi fost pentru acel om dacă nu ar fi fost creat niciodată, și cu atât mai mult pentru acel om care nu meditează cu atenție atunci când spune Amin!*".

~ Kabbalah Dezvăluită de S. L. MacGregor Mathers (1912).

Supernalele sunt cele trei sefirote superioare (Kether, Chokmah & Binah) ale Arborelui, iar poziția în care trebuie să fie derivate este cea de Da'ath, așa-numitele "sefirote false".

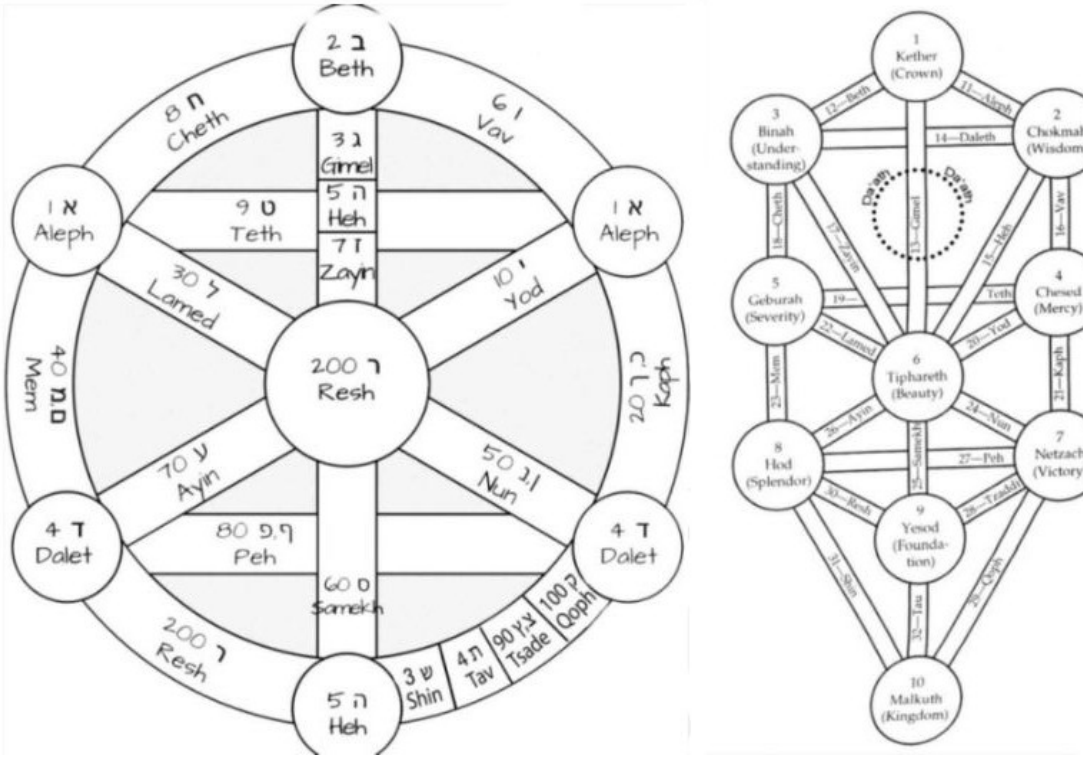

Sephiroth-urile sunt asociate pentru a restaura cele Șapte Palate. Legăturile veritabile sunt căile care duc de la Tiphareth, Chesed și Geburah la cele suprafirești.

Cheth și Vav sunt reatașate la cele Șapte Palate, iar căile lui Gimel, Heh și Zayin sunt "legate împreună" pentru a forma o singură cale de la Resh la cele Șapte Palate. Această operațiune eliberează literele Beth, Aleph și Daleth, care sunt realocate Palatelor din diagramă; Beth la Palatul Șapte, deoarece Elohim începe creația cu Beth. Aleph se mută în fostele sefirote Chesed și Geburah, pe baza indiciilor dintr-un alt text zoharic "*Misticismul Literelor*", unde Dumnezeu cheamă litera de

două ori: "Aleph! Aleph!", și pentru că Dumnezeu promite că unitatea sa va fi exprimată pe pământ doar prin Aleph. Daleth își ia locul pe fostele sefirote Netzach și Hod, deoarece în Ezechiel 46:9 se spune: "*Nimeni nu se va întoarce pe poarta pe care a intrat, ci fiecare trebuie să iasă pe poarta opusă*".

Sefirotul lui Malkuth este îndepărtat, conform indicației din imaginea din *Portae Lucis*, (Augsberg, 1516) care arată că Malkuth este adăugat sau ținut în sus de Yesod:

Cuvântul folosit pentru "onoare" în versetul zoharic este **הדר** ce cuprinde trei litere care apar pe patru dintre cele șapte palate. Bahirul sfătuiește "există un **Heh** deasupra și un **Heh** dedesubt", astfel că un **Heh** este atribuit primului palat, lăsând **Resh** să își ocupe locul potrivit în centru, iar literele **shin**, **tav** și **qoph** se alătură lui **Tsade** pentru a echilibra **Resh** de cealaltă parte.

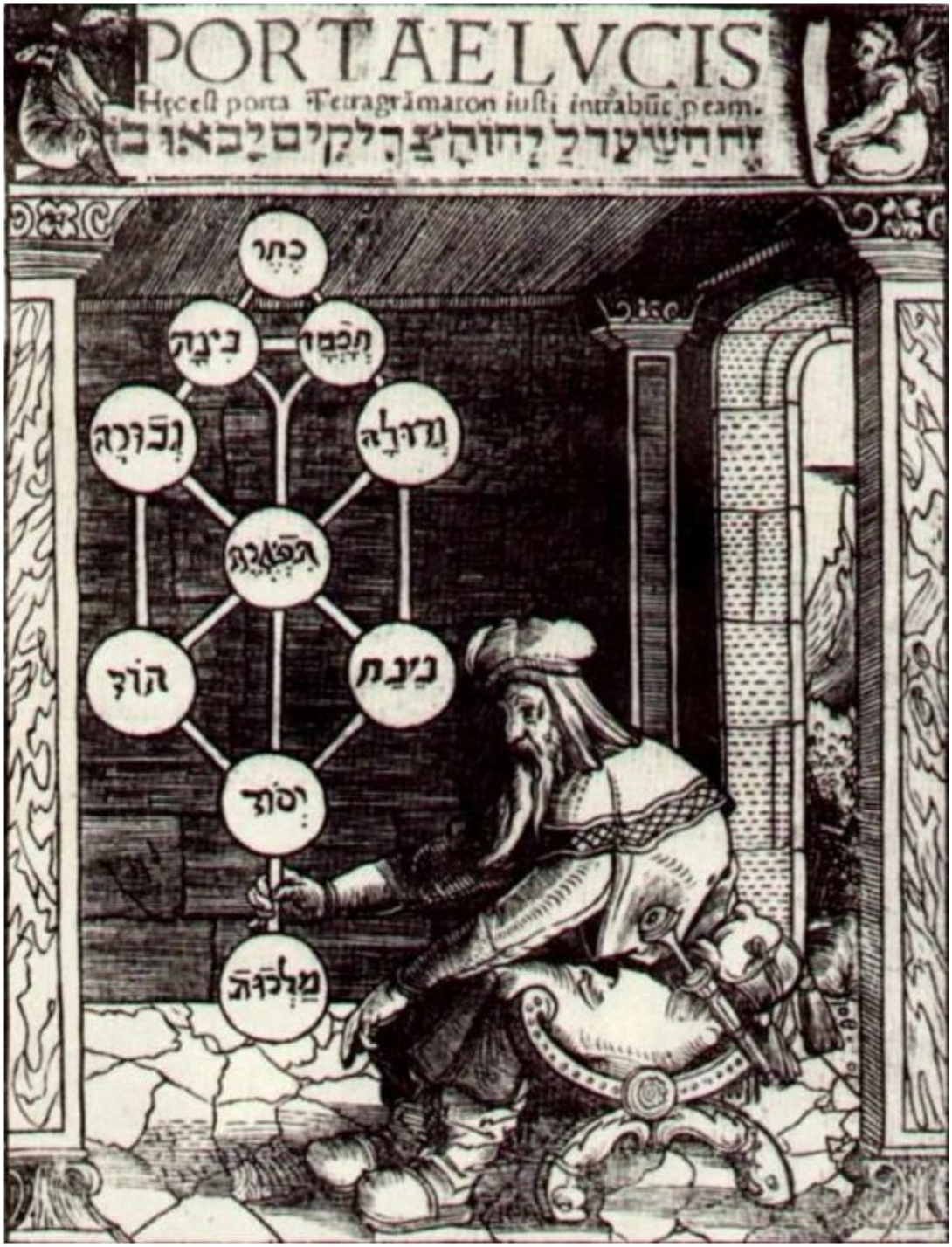

Anexa 2

Name of Letter	Hebrew Symbol	Gematria Value	Alephbet Order	English Equivalent	Greek Equivalent	Gate Value
Aleph	א	1	1	A	Α α	253 & 295
Beth	ב	2	2	B	Β β	233
Gimel	ג	3	3	G	Γ γ	205
Shin	ש	3	3	Sh	Τ τ	12
Daleth	ד	4	4	D	Δ δ	561 & 604
Tav	ת	4	4	Th	Υ υ	13
Heh	ה	5	5	H	Ε ε	207 & 670
Vav	ו	6	6	U, V, W	F ϝ	9
Zayin	ז	7	7	Z	Ζ ζ	209
Cheth	ח	8	8	C, Ch	Η η	11
Teth	ט	9	9	T	Θ θ	11
Yod	י	10	10	I, J, Y	Ι ι	211
Kaph	כ ך	20	11	K	Κ κ, Φ φ	25
Lamed	ל	30	12	L	Λ λ	231
Mem	מ ם	40	13	M	Μ μ, Χ χ	45
Nun	נ ן	50	14	N	Ν ν, Ψ ψ	254
Samekh	ס	60	15	S	Ξ ξ	265
Ayin	ע	70	16	O	Ο ο	274
Peh	פ ף	80	17	P, Ph	Π π, Ω ω	88
Tsade	צ ץ	90	18	Ts, Tz	Ϟ ϟ, Ϡ ϡ	99
Qoph	ק	100	19	Q	Ρ ρ	109
Resh	ר	200,	20	R	Σ σ ς	209 & 452
Total		802	217			5555

DESPRE AUTOR

Bethsheba Ashe este o autoare INTJ și creatoare a primului script de programare dual logografic și alfabetic din lume. Este un pic tocilară și a învățat Python la vârsta de 47 de ani pentru a putea codifica calculatorul *Shematria.com*. Este autoarea a șase cărți și a unui scenariu și este mândră să fie o ciudată.